

BISERICA LUI ISUS HRISTOS A SFINŢILOR DIN ZILELE DIN URMĂ • APRILIE 2013

Liahona

**Isus Hristos Mântuitor
și Exemplu, p. 18, 26**

Prietenii sunt oameni care... , p. 52

Ești convertit? 10 moduri de a ști, p. 56

**Vorbind despre temple cu copiii
dumneavoastră, p. 62, 64**

*„Lumina lui
Hristos este
acea putere
sau influență
divină care
vine de la
Dumnezeu
prin Isus
Hristos. Ea
dă lumină și
viață tuturor
lucrurilor.”*

Vârstnicul Richard G.
Scott din Cvorumul celor
Doisprezece Apostoli,
„O conștiință împăcată și
o minte liniștită”, *Liahona*,
nov. 2004, p. 15.

MESAJE

- 4 Mesajul Primei Președinții: Isus a-nviat**
Președintele Henry B. Eyring
- 7 Mesajul învățătoarelor vizitatoare: Legămintele din templu**

ARTICOLE DIN ACEST NUMĂR

- 12 Moarte și viață: perspectivele pionierilor despre înviere**
Pionierii și primii profeți depun mărturie despre găsirea speranței în înviere.

- 18 Misiunea și slujirea lui Isus Hristos**
Vârstnicul Russell M. Nelson
Noi putem lua ca model cinci aspecte din viața Salvatorului în timp ce căutăm să-L urmăm și să înțelegem ispășirea Sa.

- 26 Săptămâna Paștelui**
În ultima săptămână din viața Sa, Salvatorul a înfăptuit cel mai mare miracol.

- 30 Să-i ajutăm pe copii să se pregătească pentru botez**
Jessica Larsen și Marissa Widdison
Ce pot face părinții pentru ca botezul copiilor lor să aibă mai multă semnificație?

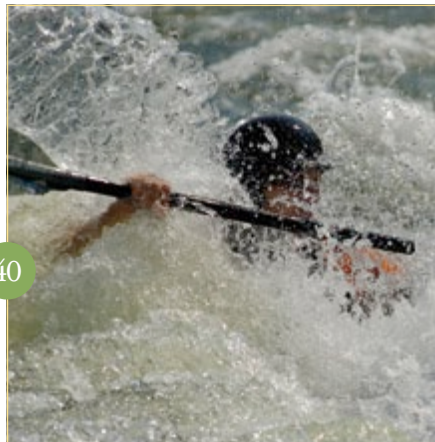
- 34 Atrași către templu**
Vârstnicul Jairo Mazzagardi
Să învățăm despre modul în care templul poate duce la convertire.

RUBRICI

- 8 Caietul conferinței din aprilie: Să studiem cuvântările de la Conferință**
Greg Batty
- 9 Să predăm Pentru întărirea tineretului: Importanța prietenilor buni**
- 10 Ceea ce credem: Duhul Sfânt ne alină, ne inspiră și ne mărturisește**
- 36 Glasuri ale sfinților din zilele din urmă**
- 74 Știrile Bisericii**
- 80 Până ce ne-om revedea: Să bem din fântână**
Aaron L. West

PE COPERTĂ

Prima copertă: Ilustrație foto de Tim Taggart © IRITim Taggart © IRI
Ultima copertă: Ilustrație foto de Matthew Reier.
Interiorul primei coperti: Fotografie de Kristine Šumska.

40

40 Să alegem partea mai bună

Matthew D. Flitton

Pentru a fi pe deplin devotat Evangheliei lui Isus Hristos, a trebuit să renunțe la câteva lucruri bune.

52

42 Întrebări și răspunsuri

Cum să-i explic prietenului meu motivul pentru care încălcarea legii castității este o idee rea?

44 Cum să slujim în chemările preoției

Președintele Thomas S. Monson
Învățați cum să ajungeți la cei cărora le sluiți și cum să-i învățați și să-i influențați.

45 Spațiul nostru

46 De ce avem nevoie de Cartea lui Mormon

Patru motive pentru care Cartea lui Mormon este esențială.

48 A crește pe pământ fertil: tineri credincioși din Uganda

Cindy Smith

Acești tineri băieți și tinere fete sunt întăriți de sacrificiile pe care le fac pentru Evanghelie.

52 Pentru întărirea tineretului: Ce înseamnă un prieten adevărat?

Elaine S. Dalton

54 Cum știu eu: Invitația mea la salvare

Emerson José da Silva

Când am acceptat, în final, invitația prietenului meu, am știut că găsisem ceva important.

56 Zece moduri de a ști că ești convertit

Tyler Orton

Ceea ce am învățat despre convertire mă ajută să-mi urmăresc progresul în Evanghelie.

59 Poster: Merită să muncești din greu

Vedeți dacă puteți găsi imaginea Liahonei ascunsă în acest număr. Indiciu: Folosiți vederea de super-erou.

61

60 Micuțul misionar al bunicii Denny

Emília Maria Guimarães Correa
Dragostea lui Vitor față de Evanghelie a determinat convertirea bunicii lui.

61 Martori speciali: De ce are Biserica un nume atât de lung?

Vârstnicul M. Russell Ballard

62 Celebrarea templelor!

Darcie Jensen

În întreaga lume, copiii celebrează faptul de a avea un templu aproape de ei.

64 Întrebări și răspunsuri despre templu

Răspundeți la întrebări, cum ar fi: De ce avem temple? Ce se întâmplă în ele?

65 Muzică: Familiile pot fi împreună, azi și mereu

Ruth Muir Gardner
și Vanja Y. Watkins

66 Să aducem acasă Societatea Primară: Isus Hristos a restaurat Biserica Sa în zilele din urmă

68 Pe urmele Bisericii: Unde a fost organizată Biserica?

Jan Pinborough

70 Pentru copiii mici

81 Portretul profetului: Wilford Woodruff

Prima Președinție: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Cvorumul celor Doisprezece Apostoli: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Redactor: Craig A. Cardon

Consultanți: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Director general: David T. Warner

Director Asistență familii și membrii:

Vincent A. Vaughn

Director Revistele Bisericii: Allan R. Loyborg

Director comercial: Garff Cannon

Redactor-șef: R. Val Johnson

Asistent al redactorului-șef: Ryan Carr, LaRene Porter Gaunt

Asistent publicații: Melissa Zenteno

Colectiv de redactare și editare: Susan Barrett, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flittton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garry H. Garff, Jennifer Grace Jones, Hikari Loftus, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Director general artistic: J. Scott Knudsen

Director artistic: Tadd R. Peterson

Colectiv de grafică: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinkley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Brad Teare

Coordonator proprietate intelectuală:

Collette Nebeker Aune

Director de producție: Jane Ann Peters

Colectiv de producție: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty

Tipărire preliminară: Jeff L. Martin

Director tipar: Craig K. Sedgwick

Director difuzare: Evan Larsen

Distribuire:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmuhlstrasse 16, 61352 Bad Homburg.v.d.H., Germany

Informații privind abonamentul:

Pentru abonare sau schimbare adresei, vă rugăm

să contactați Serviciul clienți

Tel. gratuit: 00800 2950 2950

Tel.: +49(0)6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prețul abonamentului pe un an: 104,50 lei pentru România

și 1,85 lei moldovenești pentru Moldova

Trimiteți manuscrise și întrebări pe Internet accesând

liahona.lds.org; pe e-mail la adresa liahona@ldschurch.org;

sau prin poștă la adresa *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (termen din Cartea lui Mormon însemnând „busolă” sau „îndrumător”) este publicată în albaneză, armeană, bislama, bulgară, cambodgiană, cebuană, chineză, cehă, croată, daneză, olandeză, engleză, estonă, fiijiană, finlandeză, franceză, germană, greacă, marșaleză, maghiară, islandeză, indoneziană, italiană, japoneză, kiribati, coreeană, letonă, lituaniană, malgașă, mongolă, norvegiană, polonă, portugheză, română, rusă, samoană, spaniolă, slovenă, suedeză, swahili, tagalogă, tahitiană, thai, tongană, ucraineană, urdu și vietnameză. (Frecvența publicării variază de la o limbă la alta.)

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate.
Printed in the United States of America.

Textele și ilustrațiile din *Liahona* pot fi copiate pentru a fi folosite ocazional, în scopuri necomerciale, în activități desfășurate acasă sau la Biserică. Ilustrațiile nu pot fi copiate dacă legenda care le însoțește menționează astfel de restricții. Întrebările trebuie expediate la adresa: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sau e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2013 Vol. 16 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Romanian (ISSN 1096-5157) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Ideii pentru seara în familie

Acest număr conține articole și activități care ar putea fi folosite pentru seara în familie. Menționăm câteva exemple.

ILUSTRAȚIE FOTO DE CODY BELL © IRI

„Misiunea și slujirea lui Isus Hristos”,

p. 18: Vârștnicul Russel M. Nelson împărtășește cinci aspecte ale vieții lui Isus Hristos pe care le putem lua ca model. Aveți în vedere discutarea acestor aspecte și modul în care le putem pune în practică în viața noastră.

Puteți citi o scriptură din viața Salvatorului sau să urmăriți o prezentare video din Biblie (biblevideos.lds.org) care ilustrează unul dintre aceste aspecte. Puteți încheia depunând mărturie despre viața și slujirea Sa cântând „Mai multă sfințenie”, (*Imnuri*, nr. 83).

„Ce înseamnă să fii un prieten

adevărat?” p. 52: Puteți începe prin a întreba ce înseamnă să fii un prieten adevărat? Citiți definiția dată de vâștnicul Robert D. Hales și discutați despre ce fel de

prieteni ar trebui să fim. Aveți în vedere relatarea unei experiențe care ne arată cum a acționat cineva ca un prieten adevărat față de voi și discutați despre atributele care îi pot ajuta pe membrii familiei să fie prieteni mai buni față de ceilalți.

„Celebrarea templelor!” p. 62: Împreună

cu familia dumneavoastră, priviți fotografiile care ilustrează diferite moduri prin care copiii au celebrat templul. Aveți în vedere prezentarea unei fotografii a unui templu din apropierea dumneavoastră și discutați despre motivele pentru care templele sunt foarte importante. Subliniați faptul că doar în templu pot fi pecetluite familiile. Puteți încheia cântând „Familiile pot fi împreună, azi și mereu” (p. 190).

ÎN LIMBA DUMNEAVOASTRĂ

Revista *Liahona* și alte materiale ale Bisericii sunt disponibile în multe limbi la adresa languages.lds.org.

TEME DIN ACEST NUMĂR

Cifrele reprezintă numărul primei pagini a articolului

Botez, 30

Bucurie, 37

Cartea lui Mormon, 46

Castitate, 42

Conferință generală, 8, 37

Convertire, 34, 54, 56, 60

Credință, 48

Duhul Sfânt, 10, 36

Exemplu, 48

Familie, 30, 65

Inspirație, 36, 38

Ispășire, 18, 26, 45

Isus Hristos, 4, 18, 26

Împărtășanie, 18

Înviere, 4, 12, 26

Legăminte, 7

Moarte, 4, 12, 39

Munca în templu, 7, 64,

38, 65, 80

Muncă misionară, 34, 39,

48, 52, 54, 60

Organizarea Bisericii, 61

Perseverență, 59

Predare, 8, 9, 30

Preoție, 44

Prietenie, 9, 52, 54

Priorități, 40

Rânduieți, 18

Restaurare, 66

Revelație, 10, 46

Rugăciune, 18, 45

Sacrificiu, 40

Slujire, 44, 70

Smith, Joseph, 66

Speranță, 12

Standarde, 42, 45

Supunere, 40, 42, 56

Temple, 34, 62

Wilford Woodruff, 81

**Președintele
Henry B. Eyring**

primul consilier în
Prima Președinție

El a-nviat

O mărturie despre realitatea învierii lui Isus Hristos este o sursă atât de speranță, cât și de hotărâre. Și poate fi o sursă pentru fiecare copil al lui Dumnezeu. Pentru mine a fost într-o zi de vară, în luna iunie a anului 1969, când mama mea s-a stins din viață, a fost în toți anii care au urmat și va fi până când o voi vedea din nou.

Tristețea datorată separării temporare a fost imediat înlocuită de fericire. Era mai mult decât o speranță pentru o reuniune fericită. Deoarece Domnul a transmis prin profeții Săi multe revelații și deoarece Duhul Sfânt mi-a confirmat adevărul învierii, eu îmi pot imagina cum va fi reuniunea cu cei dragi nouă sfințiți și înviați.

„Aceștia sunt aceia care vor veni înaintea la învierea dreptilor...

Aceștia sunt aceia ale căror nume sunt înscrise în cer, unde Dumnezeu și Hristos sunt judecătorii tuturor.

Aceștia sunt aceia care sunt oameni dreți, făcuți desăvârșiți prin Isus, Mijlocitorul noului legământ, care a împlinit această ispășire desăvârșită prin vărsarea sângelui Său” (D&L 76:65, 68-69).

Deoarece Isus a învins legăturile morții, toți copiii Tatălui Ceresc născuți în lume vor fi înviați într-un trup care nu va muri niciodată. Astfel, mărturia mea și a dumneavoastră despre acel adevăr glorios poate înlătura tristețea determinată de moartea unui membru iubit al familiei sau a unui prieten și o poate înlocui cu o bucurie anticipată și o fermă hotărâre.

Domnul ne-a dat nouă, tuturor, darul învierii, prin care spiritele noastre sunt plasate în trupuri fără imperfecțiuni fizice (vezi Alma 11:42-44). Mama mea va apărea tânără și

strălucitoare, efectele vârstei și anilor de suferințe fizice fiind înlăturate. Acest lucru va fi primit de ea și de noi ca un dar.

Dar aceia care doresc să fie cu ea pentru totdeauna trebuie să facă alegeri care să-i pregătească pentru acea asociere de a trăi acolo unde Tatăl și Fiul Său Preaiubit înviați trăiesc în slavă. Acela este singurul loc unde viața de familie poate continua veșnic. O mărturie despre acest adevăr a mărit hotărârea mea de a mă pregăti și de a-i pregăti pe aceia pe care îi iubesc pentru cel mai înalt grad al împărăției celestiale prin intermediul ispășirii lui Isus Hristos, muncind în viețile noastre (vezi D&L 76:70).

Domnul ne oferă îndrumare în această căutare a vieții veșnice prin rugăciunile din cadrul împărtășaniei care mă ajută și vă pot ajuta și pe dumneavoastră. Noi suntem invitați să ne reînnoim legămintele de la botez în fiecare adunare de împărtășanie.

Noi promitem să ne aducem întotdeauna aminte de Salvator. Emblemele sacrificiului Său ne ajută să apreciem magnitudinea prețului plătit de El pentru a învinge legăturile morții, pentru a ne oferi milostenie și pentru a asigura iertarea tuturor păcatelor noastre, dacă alegem să ne pocăim.

Noi promitem să ținem poruncile Sale. Citind scripturile și cuvintele profeților în viață și ascultându-i pe vorbitorii inspirați în cadrul adunărilor noastre de împărtășanie noi ne amintim de legămintele noastre de a face astfel. Duhul Sfânt ne aduce în gândurile și în inima noastră poruncile pe care trebuie să le ținem cel mai mult în acea zi.

În rugăciunile din cadrul împărtășaniei, Dumnezeu promite să ne trimită Duhul Sfânt să fie cu noi (vezi Moroni 4:3; 5:2; D&L 20:77, 79). Mi-am dat seama în acel moment că Dumnezeu poate să-mi dea ceva care pare a

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

Noi trebuie să facem ca „toate scripturile să ni se aplice nouă, pentru ca ele să fie spre folosul și învățătura noastră” (1 Nefi 19:23). Aveți în vedere citirea rugăciunilor împărtășaniei, care se găsesc în Doctrină și legăminte 20:76–79. După ce citiți învățăturile președintelui Eyring despre rugăciunile împărtășaniei, îi puteți invita pe cei cărora le predați să se gândească la moduri în care aceste rugăciuni pot îndruma viața lor și îi pot îndruma să trăiască din nou alături de Tatăl Ceresc și Isus Hristos.

fi un interviu personal. El îmi amintește ceea ce am făcut și I-a plăcut, nevoia mea de a mă pocăi și de a fi iertat și numele și fețele oamenilor cărora El ar dori să le slujesc pentru El.

De-a lungul anilor care au trecut, această experiență repetată a transformat speranța în

sentimente de caritate și mi-a adus asigurarea că milostenia îmi era asigurată de ispășirea Salvatorului și de înviere.

Depun mărturie că Isus este Hristosul înviat, Salvatorul nostru și exemplul și îndrumătorul nostru perfect către viața veșnică. ■

Interviul dumneavoastră personal cu Dumnezeu

Președintele Eyring ne învață că atunci când ascultăm rugăciunile împărtășaniei, putem simți că avem un interviu personal cu Dumnezeu. Președintele Eyring se gândește la următoarele trei aspecte. Aveți în vedere scrierea acestor trei întrebări în jurnalul dumneavoastră și meditați asupra lor în fiecare duminică din această lună. În timp ce meditați și

primiți impresii de la Duhul Sfânt, puteți scrie, de asemenea, despre acestea în jurnalul dumneavoastră.

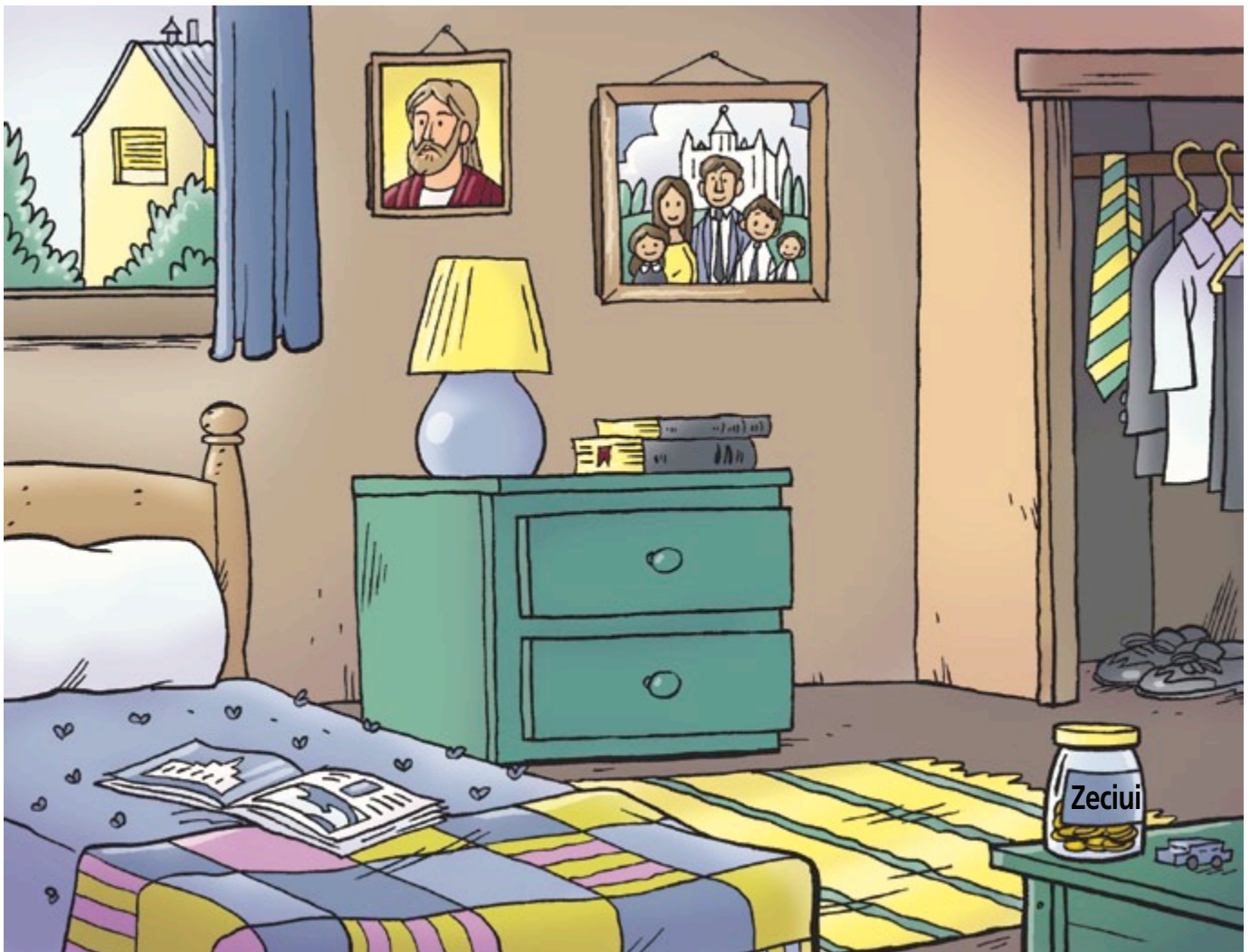
- Ce anume am făcut și i-a plăcut lui Dumnezeu?
- Pentru ce lucruri am nevoie să mă pocăiesc sau să cer iertare?
- Cui ar dori Dumnezeu să-i slujesc?

COPII

Amintiți-vă întotdeauna de Isus

Iacov încearcă să-și „amintească totdeauna” de Salvator (D&L 20:77). Priviți în jurul dormitorului său. Ce

lucru observați care ar putea să-l ajute să-și amintească totdeauna de Isus?

Studiați acest material, rugându-vă, și, după cum este potrivit, discutați-l cu surorile pe care le vizitați. Adresați întrebările pentru a vă ajuta să le întăriți pe surorile dumneavoastră și pentru a face ca Societatea de Alinare să devină o parte activă din propria dumneavoastră viață. Pentru mai multe informații vizitați reliefsociety.lds.org.

Legămintele din templu

„Rânduielele necesare salvării primate în templu, care ne permit să ne întoarcem într-o zi la Tatăl Ceresc în calitate de familii eterne și să fim înzestrați cu binecuvântările și puterea din cer, merită fiecare sacrificiu și efort”,¹ a spus președintele Thomas S. Monson. Dacă nu ați fost până acum la templu, vă puteți pregăti să primiți rânduielile sacre:

- crezând în Tatăl nostru din Cer, Isus Hristos și Duhul Sfânt;
- cultivând o mărturie despre ispășirea lui Isus Hristos și Evanghelia restaurată;
- susținându-l și urmându-l pe profetul în viață;
- pregătindu-vă pentru recomandarea de intrare în templu prin plățirea zecuielii, fiind curate din punct de vedere moral, fiind cinstite, trăind potrivit Cuvântului de înțelepciune și în armonie cu învățăturile Bisericii;
- oferind din timpul, talentele și mijloacele voastre pentru a clădi împărăția Domnului;
- participând la munca de istorie a familiei.²

Mai departe, președintele Monson ne-a învățat: „Când ne amintim de legămintele pe care le facem acolo [în templu], vom fi mult mai capabili să suportăm fiecare încercare și să biruim fiecare ispită”³.

Din scripturi

Doctrină și legămintele 14:7; 25:13; 109:22

NOTE

1. Thomas S. Monson, „Templul Sfânt – un far pentru lume”, *Liahona*, mai 2011, p. 92.
2. *Vezi Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 21.
3. Thomas S. Monson, *Liahona*, mai 2011, p. 93.
4. *Daughters in My Kingdom*, 29–30.
5. Sarah Rich, în *Daughters in My Kingdom*, p. 30.

Credință, Familie, Alinare

Din istoria noastră

„Mai mult de 5.000 de sfinți s-au adunat la Templul Nauvoo după dedicarea lui...

Tăria, puterea și binecuvântările legămintelor făcute în templu [i-au susținut] pe sfinții din zilele din urmă în timpul călătoriei lor [spre vest], când ei au [suferit] frigul, căldura, foamea, sărăcia, bolile, accidentele și moartea.”⁴

La fel ca multe alte surori din Societatea de Alinare, Sarah Rich a slujit ca lucrător în templu. Ea a vorbit despre experiența sa: „Dacă n-ar fi fost credința și cunoașterea care ne-au fost acordate în acel templu prin ... Spiritul Domnului, călătoria noastră ar fi fost ca un salt în necunoscut, ca asumarea unei sarcini fără a ști cum va fi posibil să fie realizată... Dar am avut credință în Tatăl nostru Ceresc... având sentimentul că suntem aleșii Săi... , și în loc de tristețe am simțit bucurie pentru că ziua eliberării noastre a sosit”⁵.

Exodul nu a fost un „salt în necunoscut” pentru femeile sfinte din zilele din urmă. Ele au fost susținute de legămintele lor din templu.

Ce pot să fac eu?

1. Preaslăvesc cu regularitate în templu?
2. Le încurajez pe surorile mele să primească binecuvântările din templu?

SĂ STUDIEM ÎMPREUNĂ CUVÂNTĂRILE DE LA CONFERINȚĂ

Schimbând modul nostru de a revedea cuvântările conferinței am îmbunătățit mult discuțiile noastre în familie privind Evanghelia.

Greg Batty

De ani de zile, ne-am bucurat citind din numărul revistei care conține cuvântările conferinței câte un articol pe rând. Când începeam, ne adunam în jurul mesei și citeam pe rând un paragraf, cu glas tare. Dar ne-am dat seama că îl citeam până la sfârșit, fără să ne oprim să ne gândim la mesaje.

Pentru a beneficia mai mult de ceea ce citeam, soția mea și cu mine am cumpărat un exemplar din numărul revistei cu cuvântările de la conferință pentru fiecare membru al familiei și am planificat câte cuvântări urma să citim în fiecare săptămână, astfel încât să le putem citi pe toate înainte de următoarea conferință generală. În unele săptămâni, urma să citim o cuvântare și în alte săptămâni două cuvântări, dar fiecare trebuia să studieze cuvântarea și să marcheze porțiunile care îi plăcuseră. Apoi, în cadrul serii în familie urma să predăm unul altuia din secțiunile marcate.

Deseori, copii noștri aveau întrebări care dădeau start discuțiilor noastre sau soția mea și cu mine adresam întrebări din studiul nostru. Ne plăcea să-i ascultăm pe copiii noștri adolescenți cum explicau răspunsurile la acele întrebări, împărtășind lucruri pe

care le-au învățat la seminar, la Biserică sau în studiile lor personale. Aceasta a devenit o cale importantă de a asculta mărturiile fiecăruia în mod regulat, confortabil, într-o atmosferă relaxată.

Curând, ne-am dat seama că studiul scripturilor se desfășura în același mod. În unele zile, analizam doar câteva versete iar timpul trecea repede discutând despre acele versete și cum se aplicau ele la ceea ce se întâmpla în viețile noastre.

Acum, diminețile noastre sunt pline de conversație, râsete și unitate înainte ca fiecare dintre noi să mergem la treburile personale. Avem mărturii puternice despre sfatul profetului nostru de a studia și de a ne ruga zilnic. Familia noastră s-a transformat într-o familie în care membrii ei învață unul de la altul și se întăresc unul pe altul. Toate acestea sunt rezultatul dorinței de a beneficia mai mult de cuvântările conferinței generale. ■

Greg Batty trăiește în Utah, SUA.

STUDIAREA ȘI APLICAREA MESAJELOR CONFERINȚEI

„Nu uitați că mesajele pe care le-am ascultat în timpul acestei conferințe vor fi tipărite în numărul lunii mai al revistelor *Ensign* și *Liahona*. Vă îndemn să studiați aceste mesaje, să meditați asupra învățăturilor lor și, apoi, să le puneți în practică în viața dumneavoastră.”

Președintele Thomas S. Monson, „Cuvânt de încheiere”, *Liahona*, mai 2010, p. 113.

IMPORTANȚA PRIETENILOR BUNI

Prietenii au o influență puternică asupra faptelor noastre, în special în rândul tinerilor. „Ei vor influența modul în care gândiți și acționați și vor contribui chiar la formarea persoanei care veți deveni.”¹ Și când alegeți prieteni buni, „ei vor fi un mare sprijin și o mare binecuvântare pentru voi... Ei vă vor ajuta să fiți o persoană mai bună și vor face să vă fie mai ușor să trăiți potrivit Evangheliei lui Isus Hristos”².

La paginile 52–53 ale acestui număr, Elaine S. Dalton, președinta generală a Tinerelor Fete, ne învață despre importanța căutării unui prieten bun și importanța de a fi un prieten bun. „A fi preocupat de bunăstarea unei alte persoane este adevărata esență a prieteniei”, spune dânsa.

Clădirea prieteniei pe baza acestor principii îi va ajuta pe tineri să-și formeze relații durabile și abilități sociale care au mai multă valoare decât doar a deveni „prieteni” pe site-uri de socializare. Ca părinți, dumneavoastră puteți să vă ajutați copiii să înțeleagă importanța de a fi un prieten bun și de a căuta prieteni care îi vor încuraja să trăiască potrivit Evangheliei. Următoarele sugestii vă pot fi folositoare.

Sugestii pentru a-i învăța pe tineri

- Căutați, împreună cu familia, exemple de prieteni buni.

Discutați ce calități au făcut ca acele prietenii să fie puternice. Aveți în vedere pe David și Ionațan (vezi 1 Samuel 18–23), Rut și Naomi (vezi Ruth 1–2) și Alma și fiii lui Mosia (vezi Mosiah 27–28; Alma 17–20).³

- Revedeți secțiunea despre prieteni din *Pentru întărirea tineretului*. Împărtășiți cu tinerii adolescenței modul în care prietenii v-au influențat viața. Invitați-i să împărtășească modul în care ei au influențat alți prieteni și au fost influențați la rândul lor de alți prieteni.
- Citiți articolul surorii Dalton din acest număr. Discutați despre țelul stabilit de fiica sa, Emi, de a găsi prieteni buni. Ajutați-i pe copiii dumneavoastră să stabilească țeluri privind tipul de prieteni pe care doresc să-i caute și care doresc să fie.
- Aveți în vedere ținerea unei seri în familie pentru a împărtăși idei de clădire a prietenilor, cum ar fi: „Pentru a avea prieteni buni, fiți un prieten bun. Arătați interes sincer față de alții; zâmbiți și arătați-le că vă preocupă persoana lor. Purtați-vă față de toată lumea cu bunătate și respect și abțineți-vă să-i judecați și criticați pe cei din jur”⁴.

SCRIPTURI DESPRE PRIETENIE

Proverbe 17:17; 18:24

Ecclesiastul 4:9–10

Matei 25:34–40

Luca 22:32

Mosia 18:8–9

Sugestii pentru a-i învăța pe copii

- A fi prieten înseamnă a-i ajuta pe alții. Citiți „Standing Up for Caleb”, în *Liahona*, din martie 2009 și discutați cu copiii dumneavoastră despre căile prin care pot fi buni cu toți pe care-i întâlnesc.
- În toate situațiile, noi trebuie să decidem ce fel de prieteni vom fi. Cântați împreună „Eu încerc să fiu ca Isus”⁵ și apoi vorbiți cu copiii dumneavoastră despre felul în care pot alege să fie un prieten bun, ca Salvatorul, în diferite situații. ■

NOTE

1. *Pentru întărirea tineretului*, (broșură, 2011), p. 16.

2. *Pentru întărirea tineretului*, p. 16.

3. Vezi Jeffrey R. Holland, „Real Friendship”, *New Era*, iunie 1998, p. 62–66.

4. *Pentru întărirea tineretului*, p. 16.

5. „Eu încerc să fiu ca Isus”, *Children's Songbook*, 78–79.

DUHUL SFÂNT NE ALINĂ, NE INSPIRĂ ȘI NE MĂRTURISEȘTE

Darul Duhului Sfânt este unul dintre cele mai mari binecuvântări pe care le putem primi în această viață, pentru că Duhul Sfânt ne alină, ne inspiră, ne avertizează, ne purifică și ne îndrumă. El ne poate umple „cu nădejde și cu iubire perfectă” (Moroni 8:26). El ne învață „adevărul tuturor lucrurilor” (Moroni 10:5). Noi primim revelație și daruri spirituale de la Dumnezeu prin intermediul Duhului Sfânt. Cel mai important lucru este că noi primim mărturiile despre Tatăl Ceresc și Isus Hristos prin intermediul Duhului Sfânt.

Înainte de a fi botezați, ați putut simți Duhul Sfânt din când în când. Dar numai prin primirea darului Duhului Sfânt după botezul dumneavoastră ați avut posibilitatea să vă bucurați de permanenta tovărășie

a Duhului Sfânt, în măsura în care ați fost demni. Acest dar a fost dat printr-un deținător al Preoției lui Melhisedec prin așezarea mâinilor (vezi Faptele Apostolilor 19:6; D&L 33:15). În fiecare zi de Sabat, vă puteți reînnoi legămintele de la botez când luați din împărtășanie și primiți astfel binecuvântarea Domnului că puteți „avea totdeauna Spiritul Său” cu dumneavoastră (D&L 20:77).

Duhul Sfânt, care deseori este numit Spiritul, este al treilea membru al Dumnezeirii. Profetul Joseph Smith ne-a învățat: „Tatăl are un trup din carne și oase tot atât de tangibil ca și cel al omului; Fiul, de asemenea; dar Duhul Sfânt nu are trup din carne și oase, ci este un personaj de spirit. Dacă nu era așa, Duhul Sfânt nu putea trăi în noi” (D&L 130:22).

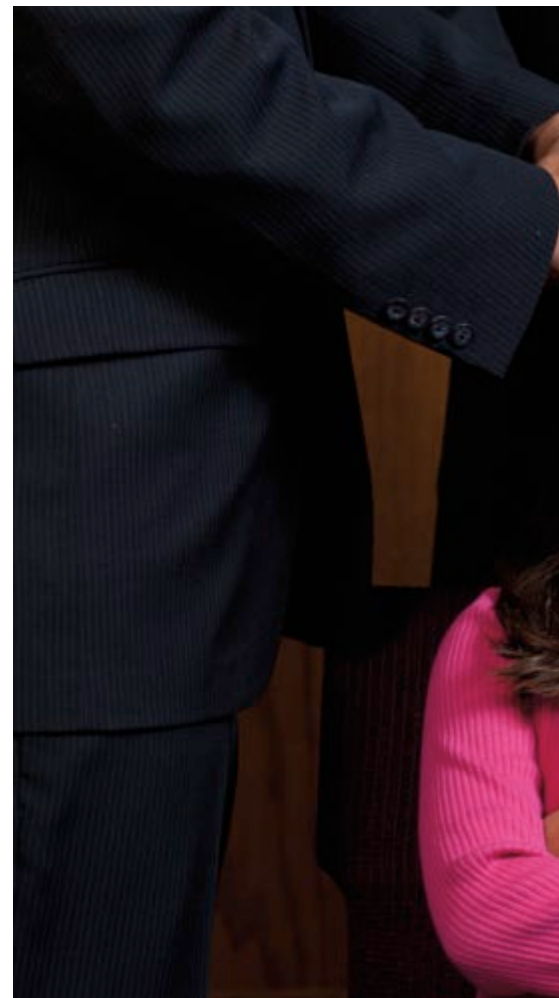
„Pentru că Spiritul Domnului nu trăiește în temple nesfințite” (Helaman 4:24), noi trebuie să fim demni de tovărășia Sa. Noi facem acest lucru, printre altele, având gânduri virtuozitate, trăind într-un mod cinstit și căutând să ținem poruncile. ■

Pentru mai multe informații, vezi 2 Nefi 31:13, 17; 32:5; 3 Nefi 27:20; Moroni 10:5–8; Joseph Smith – Istorie 1:70.

NU TREBUIE SĂ DESCONSIDERĂM ACEST DAR

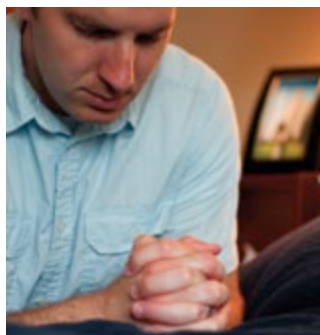
„La fel ca toate darurile, acest dar trebuie primit și acceptat pentru a ne bucura de el. Când mâinile celor care dețin preoția au fost așezate pe capul dumneavoastră pentru a vă confirma membri ai Bisericii, ați auzit cuvintele, «Primește pe Duhul Sfânt». Aceasta nu a însemnat că Duhul Sfânt a devenit necondiționat un însoțitor permanent. Scripturile ne avertizează că Spiritul Domnului nu se «va strădui mereu cu omul» (Genesa 6:3). Când suntem confirmați, ni se dă dreptul de a avea ca însoțitor pe Duhul Sfânt, dar este un drept pe care trebuie în permanență să-l câștigăm prin supunere și demnitate.”

Vărstnicul Joseph B. Wirthlin (1917–2008) din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „Darul de nedescris” *Liahona*, mai 2003, p. 28.

**După primirea darului
Duhului Sfânt, noi putem
face multe lucruri pentru
a avea influența Lui în
viețile noastre:**

să ne rugăm;

să studiem scripturile;

să fim demni când luăm din împărtășanie;

ILUSTRĂȚII FOTO: CHRISTINA SMITH, EVE TUFT, CODY BELL
ȘI MATTHEW REIER

să preaslăvim în templu;

*să vizionăm materiale media
corespunzătoare, să folosim
un limbaj decent și să avem
gânduri virtuose.*

Moarte ȘI Viața

PERSPECTIVELE PIONIERILOR DESPRE ÎNVIERE

Când primii convertiți ai Bisericii au călătorit spre vestul Satelor Unite pentru a se aduna cu sfinții, ei s-au confruntat cu moartea, dar au fost întăriți de noua lor credință în Evanghelia restaurată. Mai jos sunt redată extrase din relatările pionierilor care arată speranța sfinților în înviere, împreună cu învățăturile mângâietoare ale primilor cinci președinți ai Bisericii.

Relatarea unui tată sfânt din zilele din urmă anonim din Scandinavia al cărui băiatul a murit în timpul călătoriei de la New York spre Utah, în anul 1866:

„Cu ajutorul unui prieten, micul mormânt a fost săpat și rămășițele așezate înăuntru. Copilul murise din cauza unei boli contagioase; nu erau adunate rudele îndoliate, nu era o ceremonie, nu erau flori, nici cântece spirituale, nici cuvinte elogioase. Dar înainte ca tatăl îndurerat să se îndepărteze el a spus o scurtă rugăciune de dedicare în limba lui nativă (daneză) după cum urmează:...

«Tată Ceresc: Tu mi-ai dat această mică comoră – acest băiat drăguț și acum Tu l-ai chemat înapoi. Vrei să admiți Tu ca rămășițele lui să zacă aici, netulburate până în dimineața învierii. Voința ta să se facă. Amin».

Și ridicându-se de pe pământ, cuvintele sale de despărțire au fost:

«Rămas bun, dragul meu Hans – băiatul meu frumos». Apoi, cu capul aplecat și inima îndurerată, el și-a continuat drumul spre terenul campingului¹.

Președintele Joseph Smith (1805–1844):

„Câtă alinare vor avea cei care jlesc pierderea soțului, soției, tatălui, mamei, copilului sau a unei rude dragi să știe că deși tabernacolul pământesc este înmormântat și descompus, ei se vor ridica din nou pentru a locui în flăcările nepieritoare din slava nemuririi fără să mai fie triști, fără să mai sufere sau să mai moară, ci ei vor fi moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Hristos²».

Joseph Watson Young (1828–1873), nepotul lui Brigham Young, care a călătorit din Anglia în Statele Unite în anul 1853:

„A fost o scenă tristă aceea de a înmormânta o persoană în mare în liniștea adâncă a unei ore târzii de noapte doar cu câțiva martori... El nu avea rude pe vapor sau pe cineva care să îl plângă, cu excepția unui tovarăș ucenic. Acestea sunt speranțele cele mai profunde ale naturii umane distruse într-un moment. Acest bărbat tânăr abandonase totul pentru a merge în Sion și inima lui era plină de speranță și de mari așteptări, fără să se gândească că trupul lui pământean urma să fie înmormântat în valurile flămânde. Totuși, el nu a murit ca aceia care nu au speranță, pentru că el era împăcat cu Dumnezeu și avea deplina asigurare a unei învieri glorioase în dimineața celor drepti”³.

Stânga:
președintele
Brigham Young.
Deasupra: Joseph
Watson Young.

Președintele Brigham Young (1801–1877):

„Ce întunecată este valea și umbra celei pe care o numim moarte! Ce neobișnuit este să treci din această stare a existenței, în privința trupului, într-o stare de goliciune!

Cât de întunecată este această vale! Cât de misterios este drumul și noi trebuie să-l parcurgem singuri. Aș dori să vă spun, vouă, frați și prieteni, dacă am putea vedea lucrurile așa cum sunt și le vom vedea și le vom înțelege, această umbră și vale întunecată sunt atât de neînsemnate, încât ne vom întoarce și le vom privi și ne vom gândi, după ce le-am traversat, că într-adevăr este cel mai mare avantaj al întregii mele existențe, deoarece am trecut dintr-o stare de durere, suferință, mâhnire, tristețe, mizerie, spaimă și dezamăgire într-o stare de existență în care mă pot bucura de viață pe cât de mult se poate fără a avea un trup”⁴.

Dan Jones (1811–1862), convertit galez, care împreună cu doamna Williams și alți membri ai Bisericii au navigat spre Statele Unite în anul 1849:

„Starea doamnei Williams, din Ynysybont, în apropiere de Tregaron [Țara Galilor], s-a înrăutățit repede și sunt semne că nu va mai trăi mult... Ea a spus că cea mai mare onoare pe care a avut-o vreodată a fost de a deveni membră a adevăratei Bisericii a Fiului lui Dumnezeu, că nu avea teamă în gândurile ei cu privire la cealaltă viață și că religia ei a demonstrat acum tăria ei mai mult decât vreodată... Ea i-a sfătuit pe fiii săi să continue în credință până la moarte astfel încât să obțină cu ea o înviere mai bună... Ea a continuat să fie lucidă de-a lungul nopții și la patru și un sfert în dimineața următoare spiritul ei a plecat în pace, lăsând un zâmbet pe buzele ei”⁵.

Dreapta:
președintele
John Taylor.
Deasupra:
Dan Jones.

Președintele John Taylor (1808–1887):

„Cât de încurajator este pentru toți cei care deplâng pierderea prietenilor buni care au murit să știe că noi vom fi din nou împreună cu ei! Cât este de încurajator pentru toți care trăiesc potrivit principiilor revelate ale adevărului, poate, în special pentru aceia ale căror vieți se apropie de sfârșit, care au suferit îndelungat și au răbdat până la sfârșit, să știe că în curând noi ne vom ridica din mormânt și vom merge înaintea trăind și având suflete nepieritoare, pentru a ne bucura de societatea prietenilor noștri adevărați, fără a mai suferi moartea și pentru a termina lucrarea dată de Tatăl!”⁶.

Andrew Jenson (1850–1941), emigrant danez care a călătorit cu compania de cărucioare a lui Andrew H. Scott din Nebraska, SUA, în Utah în anul 1866:

„Când am fost martori că rămășițele lor pământești (ale colegilor noștri de călătorie) au fost îngropate în pământ, în deșert, toți am plâns; pentru că gândul de a-i înmormânta pe cei dragi nouă în acest fel, când prietenii și rudele trebuiau să plece imediat, fără speranța ca vreodată să poată vizita din nou locurile de odihnă ale morților lor, era cu adevărat trist și greu de suportat... Dar mormintele lor vor fi găsite când Gabriel va suna din trompeta sa în dimineața primei învieri. Acești morți și-au pierdut viața în timp ce mergeau spre Sion. Domnul i-a chemat acasă înainte ca ei să ajungă la destinația lor; lor nu li s-a permis să vadă Sionul; dar ei vor primi slavă și se vor bucura în viața de apoi; ei au murit în

timp ce se străduiau să-L asculte pe Dumnezeu și să țină poruncile Sale și binecuvântați sunt ei, care au murit în [Domnul]”⁷.

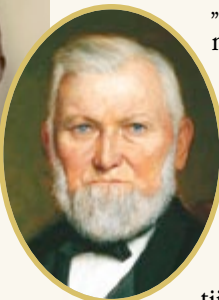
Președintele Wilford Woodruff (1807–1898):

„Fără Evanghelia lui Hristos separarea prin moarte este unul dintre cele mai sumbre subiecte la care ne putem gândi; dar imediat ce obținem Evanghelia și învățăm principiile învierii, întristarea, supărarea și suferința cauzate de moarte sunt, în mare măsură, înlăturate... Învierea celor morți se prezintă ea însăși înaintea minții luminate a omului și omul are pe ce să se bazeze pentru ca spiritul său să fie liniștit.

Aceasta este poziția sfinților din zilele din urmă. Noi știm pentru noi înșine, noi nu suntem fără cunoaștere cu privire la această problemă; Dumnezeu ne-a revelat și noi înțelegem principiul învierii morților și că Evanghelia ne aduce viață și nemurire”⁸.

Stânga:
președintele
Wilford
Woodruff.
Deasupra:
Andrew Jenson.

Pentru ca textul să poată fi citit mai ușor, în unele cazuri, s-au folosit ortografia, punctuația și regulile de gramatică standard.

NOTE

1. Robert Aveson, „Leaves from the Journal of a Boy Emigrant”, *Deseret News*, 12 mart. 1921, 4:7; disponibil la [lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch](https://www.lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch).

2. *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 55.

3. Joseph W. Young, *Journal*, 6 mar. 1853, Biblioteca Istoriei Bisericii, orașul Salt Lake, Utah; disponibil online la

William Driver (1837–1920), pionier care a călătorit din Anglia la New York, SUA, în anul 1866:

„Willie, copilul meu drag, a fost foarte bolnav toată noaptea până la 7:30 dimineața, când suferințele sale au încetat. Dumnezeu să binecuvânteze sufletul lui drag. Cât a suferit. El a murit din cauza căruței domnului Poulter care s-a stricat pe dealul St. Ann din Wandsworth, Surrey, Anglia. O, cât plâng această mare nenorocire. O, Doamne, ajută-mă prin puterea Ta să o accept ca fiind voința Ta și dă-mi tăria să-Ți slujesc cu mai multă noblețe și

Dreapta:
președintele
Lorenzo Snow.
Deasupra:
William Driver.

credință și să pot să trăiesc pregătindu-mă să-l întâlnesc pe el într-o lume mai fericită și mai bună cu sora lui Elizabeth Maryann, și la învierea celor drepiți să pot fi acolo să-i întâlnesc”⁹.

Președintele Lorenzo Snow (1814–1901):

„În viața viitoare noi vom avea trupurile noastre gloriificate și fără boală sau moarte. Nimic nu este așa de frumos ca o persoană care este într-o stare înviată și gloriificată.

Nimic nu este mai frumos decât faptul de a fi în această stare și de a avea soțiile și copiii noștri și prietenii cu noi”¹⁰. ■

mormonmigration.lib.byu.edu.

4. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), p. 273.

5. „A Letter from Capt. D. Jones to the Editor of *Udgorn Seion*”, în Ronald D. Dennis, *The Call of Zion: The Story of the First Welsh Mormon Emigration*, vol. 2 (1987), 164–65; disponibil la mormonmigration.lib.byu.edu.

6. *Teachings of Presidents of the Church: John Taylor* (2001), p. 50–51.

7. Andrew Jenson, *Journal*, 20 aug. 1866, în *Journal History of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 8 oct. 1866, Biblioteca de Istorie a Bisericii, orașul Salt Lake, Utah, p. 6; disponibil la lds.org/churchhistory/library/pioneercompanysearch.

8. *Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* (2004), p. 82–83.

9. Frank Driver Reeve, ed., *London to Salt Lake City in 1866: The Diary of William Driver* (1942), p. 42; disponibil la mormonmigration.lib.byu.edu.

10. Lorenzo Snow, în *Conference Report*, oct. 1900, p. 63.

Vârstnicul
Russell M. Nelson
din Cvorumul celor
Doisprezece Apostoli

Misiunea și slujirea lui **ISUS HRISTOS**

*Cea mai mare dovadă a dragostei
noastre pentru Isus este încercarea
noastră de a deveni ca El.*

Fiind unul dintre „martorii speciali ai numelui lui Hristos în toată lumea” (D&L 107:23), cred că slujesc cel mai bine dacă predau și mărturisesc despre El. În primul rând, pot să adresez aceleași întrebări pe care El le-a adresat fariseilor: „Ce credeți voi despre Hristos? Al cui fiu este?” (Matei 22:42).

Aceste întrebări îmi vin deseori în minte atunci când mă întâlnesc cu lideri ai guvernelor și ai diferitelor confesiuni religioase. Unii recunosc că „Isus a fost un mare învățător”. Alții spun: „El a fost un profet”. Alții pur și simplu nu Îl cunosc deloc. Nu ar trebui să fim complet surprinși. La urma urmei, doar câțiva oameni dețin adevărurile Evangheliei restaurate pe care le avem noi. Membrii Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă reprezintă o minoritate printre cei care pretind că sunt creștini.

Circumstanțele din zilele noastre au fost prevăzute cu secole în urmă de către Nefi:

„Și s-a întâmplat că am văzut Biserica Mielului lui Dumnezeu, și ea număra puțini... ; cu toate acestea, am văzut că Biserica Mielului, care cuprindea pe sfinții lui Dumnezeu, de asemenea, era pe toată suprafața pământului; iar stăpânirile acesteia pe fața pământului erau mici...

Și s-a întâmplat că eu, Nefi, am văzut puterea Mielului lui Dumnezeu, cum se pogora asupra sfinților Bisericii Mielului, precum și asupra celor care făcuseră legământ cu Domnul, care erau împrăștiați pe toată fața pământului; iar ei erau înarmați cu dreptate și cu puterea lui Dumnezeu în mare slavă” (1 Nefi 14:12, 14).

Acea neprihănire, acea putere și acea glorie – într-adevăr, toate binecuvântările noastre multe – provin din cunoașterea, supunerea, recunoștința și dragostea noastră pentru Domnul Isus Hristos.

În timpul vieții sale muritoare, relativ scurtă, Salvatorul a realizat două obiective majore. Unul a fost „lucrarea și slava [Sa] – să [realizeze] nemurirea și viața veșnică a omului” (Moise 1:39). „Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu” (Ioan 13:15).

Primul Său obiectiv îl cunoaștem ca fiind ispășirea. Aceasta a fost misiunea Sa magnifică în viața muritoare. Locuitorilor de pe continentul american străvechi, Domnul Înviat le-a făcut următoarea declarație cu privire la misiunea Sa:

„Eu am venit pe lume pentru ca să îndeplinesc voința Tatălui Meu, căci Tatăl Meu M-a trimis pe Mine.

Iar Tatăl meu M-a trimis pe Mine pentru ca Eu să pot fi înălțat pe cruce; iar după ce Eu am fost înălțat pe cruce, pentru ca să pot să-i aduc pe toți oamenii la Mine” (3 Nefi 27:13–14).

În continuarea cuvântării Sale, El a făcut cunoscut cel de al doilea obiectiv – să fie un exemplu pentru noi: „Voi cunoașteți lucrurile pe care trebuie să le faceți... ; căci lucrurile pe care voi M-ați văzut pe Mine că le fac, pe acelea trebuie să le faceți și voi” (3 Nefi 27:21).

Primul său obiectiv l-am definit ca fiind *misiunea* Sa. Pe cel de al doilea obiectiv al Său îmi place să îl numesc *slujirea* Sa. Să trecem în revistă aceste două componente ale vieții Sale – misiunea Sa și slujirea Sa.

Misiunea lui Isus Hristos – ispășirea

Misiunea Sa a fost ispășirea. Acea misiune a fost doar a Sa. Născut dintr-o mamă muritoare și un Tată nemuritor, El a fost singurul care putea, în mod voluntar, să Își dea viața și să o ia înapoi (vezi Ioan 10:14–18). Consecințele glorioase ale ispășirii Sale au fost infinite și eterne. El a luat durerea morții

și a făcut ca întristarea mormântului să fie temporară (vezi 1 Corinteni 15:54–55). Responsabilitatea Sa în ce privește ispășirea a fost cunoscută chiar înainte de creare și de cădere. Nu numai că a fost menită să asigure învierea și nemurirea omenirii, dar, de asemenea, a fost menită să ne permită să fim iertați de păcatele noastre – în acord cu condițiile stabilite de El. Astfel, ispășirea Sa a deschis calea prin care putem să fim uniți cu El și cu familiile noastre pentru totdeauna. Considerăm că această perspectivă reprezintă viața veșnică – cel mai mare dar oferit de Dumnezeu omului (vezi D&L 14:7).

Nimeni altcineva nu ar fi putut să înfăptuiască ispășirea. Nicio altă persoană, oricât de bogată sau puternică ar fi, nu ar putea salva vreodată un suflet – nici măcar propriul suflet (vezi Matei 19:24–26). Și nici unei alte persoane nu i se va cere sau permite să verse sânge pentru mântuirea veșnică a altei ființe umane. Isus a făcut acest lucru „odată pentru totdeauna” (Evrei 10:10).

Deși ispășirea a fost îndeplinită în vremea Noului testament, evenimente din vremea Vechiului testament au prezis frecvent importanța acesteia. Lui Adam și Evei le-a fost poruncit să ofere jertfe drept „o reprezentare a sacrificiului Singurului Născut al Tatălui” (Moise 5:7). Cum? Prin vărsarea sângelui. Din propria lor experiență au confirmat scriptura care spune: „viața trupului este în sânge” (Leviticul 17:11).

Doctorii știu că, ori de câte ori sângele încează să mai curgă printr-un organ, încep problemele. În cazul în care fluxul de sânge către picior este întrerupt, poate apărea cangrena. Dacă fluxul către creier este oprit, poate rezulta un atac cerebral. În cazul în care sângele nu poate curge normal printr-o arteră coronară, poate avea loc un atac de cord. Și, dacă hemoragia nu este controlată, va rezulta decesul.

WOMAN, BEHOLD THY SON (STABAT MATER), DE JAMES TISSOT © BROOKLYN MUSEUM, BROOKLYN, NEW YORK; INSERAT: DETALIU DIN IN THE GARDEN OF GETHSEMANE, DE CARL HEINRICH BLOCH

Salvatorul
a început
vărsarea
sângelui Său
pentru toată
omenirea nu
pe cruce, unde
agonia ispășirii
a fost încheiată,
ci în grădina
Ghetsimani

Adam, Eva și generațiile care au urmat au învățat că, ori de câte ori au vărsat sângele unui animal viața acestuia s-a sfârșit. Pentru ritualul lor de sacrificiu nu putea fi folosit *orice* animal. Trebuia să fie primul născut al turmei și fără cusur (vezi, de exemplu, Exodul 12:5). Aceste cerințe erau, de asemenea, simbolice pentru jertfa finală a Mielului fără cusur al lui Dumnezeu.

Lui Adam și Eve li se dăduse o poruncă: „De aceea, tu vei face tot ceea ce vei face în numele Fiului, și tu te vei pocăi și-L vei chema, întotdeauna, pe Dumnezeu în numele fiului” (Moise 5:8). Începând din acea zi și până la jumătatea timpului, sacrificarea animalelor a continuat să reprezinte un semn și un simbol al Ispășirii finale a Fiului lui Dumnezeu.

Când ispășirea a fost realizată, acel mare și ultim sacrificiu a îndeplinit legea lui Moise, (vezi Alma 34:13–14) și a încetat obiceiul jertfirii animalelor, care a predat că: „viața trupului [era] în sânge” (Leviticul 17:11). Isus a explicat modul în care elementele sacrificiului străvechi sunt subsumate în ispășire și reînnoite în mod simbolic prin intermediul împărtășaniei. Observați, din nou, referirile la viața, carnea și sângele:

„Isus le-a zis: «Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului, și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă.

Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, are viața veșnică; și Eu îl voi învia în viața de apoi»” (Ioan 6:53–54).

Datorită ispășirii lui Isus Hristos, toți oamenii – chiar atâți câți vor dori – vor fi mântuiți. Salvatorul a început să sângereze pentru toți oamenii nu pe cruce, ci în grădina Ghetsimani. Acolo, El a luat asupra Sa povara păcatelor tuturor aceluia care aveau să trăiască vreodată. Ca urmare a acestei sarcini grele, El a sângerat din fiecare por (vezi D&L 19:18). Agonia ispășirii a luat sfârșit pe crucea de pe Golgota.

Importanța ispășirii a fost rezumată de către profetul Joseph Smith. El a spus: „Principiile fundamentale ale religiei noastre sunt incluse în mărturia apostolilor și profetilor, cu privire la Isus Hristos, că El a murit, a fost înmormântat și s-a ridicat din nou, în a treia zi, și s-a înălțat la cer; și toate celelalte lucruri care țin de religia noastră sunt numai anexe ale acesteia”¹.

Cu acea autoritate și cu recunoștință profundă, și eu predau și mărturisesc despre El.

Slujirea lui Isus Hristos – Exemplul

Al doilea mare obiectiv al Domnului, în viața muritoare, a fost acela de a fi un exemplu pentru noi. Viața Sa exemplară a constituit slujirea Sa în viața muritoare. A inclus învățăturile, pildele și cuvântările Sale. A cuprins miracolele Sale, bunătatea plină de dragoste și îndelunga răbdare față de copiii oamenilor (vezi 1 Nefi 19:9). A inclus folosirea de către El, plină de compasiune, a autorității preoției. A conținut indignarea Sa justificată atunci când a condamnat păcatul (vezi Romani 8:3) și când a răsturnat mesele schimbătorilor de bani (vezi Matei 21:12). De asemenea, aceasta a inclus suferințele Sale. El a fost batjocorit, pedepsit și renegat de propriul Său popor (vezi Mosia 15:5) – a fost trădat chiar de unul dintre ucenicii săi și tăgăduit de altul (vezi Ioan 18:2–3, 25–27).

Pe cât de minunate au fost actele Sale de slujire, acestea nu au fost și încă nu sunt caracteristice doar Lui. Nu există o limită a numărului de oameni care pot urma exemplul lui Isus. Fapte similare au fost îndeplinite de profeții și apostolii Săi și de către alți slujitorii ai Săi autorizați. Mulți au îndurat persecuții pentru El (vezi Matei 5:10; 3 Nefi 12:10). În zilele noastre, cunoașteți frați și surori care s-au străduit cu sinceritate – chiar dacă nu a fost ușor – să urmeze exemplul Domnului.

Așa ar trebui să fie. Aceasta este speranța Sa pentru noi. Domnul ne-a rugat să-I urmăm exemplul. Cerințele Sale sunt foarte clare:

- „Ce fel de oameni trebuie să fiți voi?... Tot așa cum sunt Eu” (3 Nefi 27:27; vezi, de asemenea, 3 Nefi 12:48).
- „Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni” (Matei 4:19).

- „Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu” (Ioan 13:15; vezi, de asemenea, Ioan 14:6).

Acestea și alte scripturi asemănătoare nu au fost scrise ca sugestii. Ele sunt porunci divine! Noi trebuie să urmăm exemplul Său!

Pentru a înlesni dorința noastră de a-L urma, poate că putem lua în considerare cinci aspecte ale vieții Sale pe care le putem urma.

Dragoste

Dacă aș întreba pe care dintre caracteristicile vieții Sale ați identifica-o mai întâi, cred că ați spune dragostea. Aceasta include compasiunea, bunătatea, caritatea, devotamentul, iertarea, mila, dreptatea Sa și multe altele. Isus Și-a iubit Tatăl și mama (vezi Ioan 19:25–27). El Și-a iubit familia și pe sfinți (vezi Ioan 13:1; 2 Tesaloniceni 2:16). El a iubit păcătosul fără să scuze păcatul (vezi Matei 9:2; D&L 24:2). Și El ne-a învățat cum să ne arătăm dragostea pentru El. El a spus: „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele” (Ioan 14:15). Apoi, pentru a sublinia faptul că dragostea Sa nu a fost *necondiționată* El a adăugat: „Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu, și rămân în dragostea Lui” (Ioan 15:10; vezi, de asemenea, D&L 95:12; 124:87).

O altă dovadă a dragostei Salvatorului nostru a fost slujirea Sa. El Și-a slujit Tatăl și Și-a slujit poporul în mijlocul căruia a trăit și a muncit. În ambele sensuri noi trebuie să urmăm exemplul Său. Noi trebuie „să [umbălăm] în toate căile Lui, [și să-L iubim]” (Deuteronom 10:12; vezi, de asemenea, 11:13; Iosua 22:5; D&L 20:31; 59:5). Și noi trebuie să ne iubim vecinii prin a-i sluji (vezi Galateni 5:13; Mosia 4:15–16). Începem cu familiile noastre. Dragostea profundă care leagă

Trăsătura care evidențiază învățătura Lui mai presus de învățătura tuturor celorlalți învățători este aceea că El a pre-dat adevăruri ce au o importanță veșnică. Doar El putea să dezvăluie scopul nostru în viață.

părinții de copiii lor se naște din slujirea oferită acestora de-a lungul perioadei lor de dependență totală. Mai târziu în viață, copiii respectuoși pot avea oportunitatea de a răsplăti acea dragoste oferind slujire părinților în vârstă.

Rânduielei

Un al doilea aspect al vieții exemplare a Salvatorului a fost accentul pus de El pe rânduielei sacre. În timpul slujirii Sale în viața muritoare El a arătat importanța rânduielei de salvare. El a fost botezat de către Ioan în râul Iordan. Ioan a întrebat: „Eu?”.

Isus a explicat: „Căci așa se cade să *împlinim* tot ce trebuie împlinit” (Matei 3:15; subliniere adăugată). Nu doar rânduiala a fost esențială, ci și exemplul oferit de Isus și de Ioan.

Mai târziu, Domnul a instituit rânduiala împărtășaniei. El a explicat semnificația împărtășaniei și le-a administrat simbolurile sacre ale acesteia ucenicilor Săi (vezi Matei 26:26–28; Marcu 14:22–24; Luca 24:30).

De asemenea, Tatăl nostru Ceresc a oferit instrucțiuni cu privire la rânduielei. El a spus: „Voi trebuie să fiți născuți din nou în împărăția cerului, din apă și din Spirit, și să fiți purificați prin sânge, chiar sângele Singurului Meu Născut; pentru ca voi să fiți sfințiți de toate păcatele și să vă bucurați de cuvintele vieții veșnice în această lume și de viața veșnică în lumea care va veni, chiar slava nemuritoare” (Moise 6:59).

În timpul slujirii Domnului de după moartea Sa, au fost revelate rânduielele exaltării, de o importanță sporită (D&L 124:40–42). Pentru aceste rânduiele, El a pus la dispoziție templele Sale sfinte. În zilele noastre, spălări, ungeri și înzestrări sunt puse la dispoziția fiecărei persoane care este pregătită corespunzător (vezi D&L 105:12, 18, 33; 110:9; 124:39). În templu, o persoană poate fi pecetluită cu soțul sau soția, cu copiii și cu generațiile viitoare (vezi D&L 132:19). Învățătorul nostru este un Dumnezeu al legii și al ordinii (vezi D&L 132:18). Concentrarea asupra rânduielei este o parte importantă a exemplului Său pentru noi.

Rugăciune

Al treilea aspect al slujirii exemplare a Domnului este rugăciunea. Isus s-a rugat Tatălui Său din Ceruri și, de asemenea, ne-a învățat pe noi cum să ne rugăm. Noi trebuie

să ne rugăm lui Dumnezeu, Tatăl Etern în numele Fiului Său, Isus Hristos, prin puterea Duhului Sfânt (vezi Matei 6:9–13; 3 Nefi 13:9–13; Traducerea lui Joseph Smith, Matei 6:9–15). Îmi place minunata rugăciune de mijlocire oferită de Domnul, înregistrată în Ioan, capitolul 17. În aceasta, Fiul comunică liber cu Tatăl Său în beneficiul ucenicilor Săi, pe care Îi iubește. Este un model de rugăciune eficientă și plină de compasiune.

Cunoaștere

Al patrulea aspect al exemplului Domnului este utilizarea cunoașterii Sale divine. După cum am menționat mai devreme, mulți oameni care nu sunt creștini recunosc faptul că Isus a fost un mare învățător. Într-adevăr, El a fost. Dar de ce au fost învățăturile Sale speciale? A fost El un priceput instructor în inginerie, matematică sau științe? În calitate de Creator al acestei lumi și al altora (vezi Moise 1:33), cu siguranță că El putea fi. Sau, în calitate de autor al scripturilor, El ar fi putut preda compunere literară foarte bine.

Trăsătura care evidențiază învățătura Lui mai presus de învățătura tuturor celorlalți învățători este aceea că El a predat adevăruri ce au o semnificație *eternă*. Doar El putea să dezvăluie scopul nostru în viață. Doar prin intermediul Lui putem învăța despre existența noastră *premunitoare* și despre potențialul nostru *după moarte*.

Odată, Învățătorul a spus ascultătorilor Săi șceptici că ei au primit trei mărturii despre El prin:

- Ioan Botezătorul
- Faptele pe care Isus le-a realizat.
- Cuvântul lui Dumnezeu Tatăl Etern (vezi Ioan 5:33–37).

Apoi, El a oferit un al patrulea martor: „Cercetați scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine” (Ioan 5:39).

Cuvântul *crede* în acea expresie poate părea, la început, nelalocul lui. Dar este vital semnificației pe care Isus a încercat să o transmită. El a știut că mulți dintre cei care îl ascultau *credeau* de fapt că viața veșnică se găsea în scripturi. Dar ei se înșelau. Scriptura, singură *nu poate* acorda viața veșnică. Bineînțeles, există putere în scripturi, dar acea putere vine chiar de la Isus. El *este* Cuvântul: *Logos*. Puterea

vieții veșnice este în El, care „la început era Cuvântul, și cuvântul era cu Dumnezeu, și cuvântul era Dumnezeu” (Ioan 1:1; vezi, de asemenea, 2 Nefi 31:20; 32:3). „Nu vreți să veniți la Mine, ca să aveți viața [veșnică]” (Ioan 5:40).

Învățătorul putea să ne copleșească cu cunoașterea Sa divină, dar nu face acest lucru. El respectă libertatea noastră de a alege. El ne permite bucuria de a descoperi. El ne încurajează să ne pocăim de propriile noastre greșeli. Ne permite să experimentăm libertatea care rezultă din supunerea de bună voie față de legea Sa divină. Da, modul în care El utilizează cunoașterea Sa ne oferă un minunat exemplu.

Îndurare

Al cincilea aspect al slujirii Domnului îl reprezintă angajamentul Său de a îndura până la sfârșit. Niciodată nu s-a dat înapoi în fața angajamentului Său. În pofida faptului că a trecut prin suferințe care sunt mai presus de înțelegerea noastră, El nu a renunțat. În pofida faptului că încercările Sale erau tot mai profunde, El a îndurat până la sfârșitul angajamentului Său, acela de a ispăși pentru păcatele întregii omeniri. Ultimele sale cuvinte în timp ce atârna pe cruce, au fost: „S-a isprăvit!” (Ioan 19:30).

Să aplicăm aceste lucruri în viețile noastre

Aceste cinci aspecte ale slujirii Sale pot fi aplicate în viețile noastre. În mod sigur, cea mai bună dovadă a devotamentului nostru față de Isus este să Îi urmăm exemplul.

Când începem să înțelegem cine este Isus și ceea ce a făcut El pentru noi, putem înțelege, într-o anumită măsură, logica celei dintâi și celei mai mari porunci: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău, și cu toată puterea ta” (Marcu 12:30). Cu alte cuvinte, tot ceea ce gândim și facem și spunem trebuie să rezulte din dragostea noastră pentru El și pentru Tatăl Său.

Întrebați-vă: „Există cineva pe care iubesc mai mult decât pe Domnul?”. Apoi comparați răspunsul dumneavoastră cu aceste standarde stabilite de Domnul:

- „Cine iubește pe tată, ori pe mamă, mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine;
- Cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine” (Matei 10:37).

Viața
exemplară
a Salvatorului
a constituit
slujirea Sa în viața
muritoare. A
inclus învățăturile
, pildele și predi-
cile Sale. A inclus
folosirea, plină de
compasiune, a
autorității preoției.

Dragostea pentru familie și prieteni, oricât de mare ar fi, este mult mai profundă atunci când este bazată pe dragostea lui Isus Hristos. Dragostea părintească pentru copii are o semnificație mai mare aici și în viața ce va veni datorită Lui. Toate relațiile de iubire sunt îmbunătățite datorită Lui. Dragostea Tatălui nostru Ceresc și a lui Isus Hristos ne luminează, ne inspiră și ne motivează să-i iubim pe ceilalți într-un mod mai bun.

Rânduielile ne ajută să ne concentrăm pe slujire de însemnătate veșnică. Părinții trebuie să se gândească la următoarea rânduială necesară pentru fiecare copil. Învățătorii de acasă trebuie să se gândească la o rânduială corespunzătoare și necesară fiecărei familii căreia îi slujesc.

Exemplul privind *rugăciunea* dat de Domnul ne reamintește că rugăciunea personală, rugăciunea de familie și să căutăm prin rugăciune să aflăm lucrurile pe care trebuie să le facem în Biserică trebuie să devină parte din viețile noastre. A cunoaște și a face voia Tatălui oferă o mare putere spirituală și încredere (vezi D&L 121:45). Locul unde vrem să fim este de partea Domnului.

Cunoașterea despre lucruri așa cum sunt ele într-adevăr și despre lucruri așa cum ele într-adevăr vor fi” (Iacov 4:13) ne permite nouă să acționăm conform principiilor și doctrinelor adevărate. Acea cunoaștere poate îmbunătăți comportamentul nostru. Acțiuni care ar putea fi cauzate de dorințe și emoții vor fi înlocuite de fapte îndrumate de rațiune și dreptate.

Un angajament de *a îndura până la sfârșit* înseamnă că nu vom cere să fim eliberați dintr-o chemare de a sluji. Înseamnă că vom persevera în îndeplinirea unui obiectiv bun. Înseamnă că nu vom renunța niciodată la cineva drag care s-a rățacit. Și înseamnă că întotdeauna vom prețui relațiile de familie veșnice, chiar și în timpul perioadelor dificile de boală, dizabilitate sau moarte.

Mă rog din toată inima ca influența de transformare a Domnului să poată face o schimbare în viața dumneavoastră. Misiunea și slujirea Sa ne pot binecuvânta pe fiecare dintre noi acum și pentru întotdeauna. ■

Dintr-o cuvântare de devoțiune adresată pe 18 august 1998 la Universitatea Brigham Young. Pentru a vizualiza textul în întregime în limba engleză, accesați speeches.byu.edu.

NOTĂ

1. *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 51.

Săptămâna Paștelui

Salvatorul nostru, Isus Hristos, a împlinit ispășirea – care a cuprins suferința Sa în Ghetsimani, răstignirea Sa pe Golgota și învierea Sa din mormânt – în timpul ultimei săptămâni din viața Sa.

În consiliul din ceruri, înainte ca lumea să fie creată, Tatăl Ceresc a prezentat planul Său pentru noi, copiii Săi. Noi am strigat de bucurie atunci când Tatăl Ceresc L-a ales pe Isus Hristos să ducă la îndeplinire planul salvării (vezi Iov 38:7 și Avraam 3:27). Născut din Maria la Betleem, Isus a trăit o viață fără păcat. Datorită ispășirii Sale, noi ne putem întoarce să trăim cu Tatăl nostru Ceresc și să primim viață veșnică. Isus Hristos Se va întoarce cu putere și slavă să domnească pe pământ în timpul mileniului și El va fi judecător al tuturor oamenilor în ultima zi.

Următoarele imagini sunt din filme scurte despre Biblie, ce înfățișează ultima săptămână din viața Salvatorului. Luați în considerare să citiți versetele enumerate pentru fiecare imagine. Pentru o cronologie întreagă a evenimentelor, consultați cele patru evanghelii din Ghidul pentru scripturi. Filmele scurte din Biblie sunt disponibile la biblevideos.lds.org.

IMAGINI © IRI

În a cincea zi înainte de Paște, Isus a intrat în Ierusalim călare pe un măgar, după cum a fost profețit. Oamenii L-au recunoscut ca fiind regele lor, au strigat „Osana” și și-au așezat veșmintele și frunze de palmier pe pământ, în fața măgarului. (Vezi Matei 21:1-11; Marcu 11:1-11; Zaharia 9:9.)

Pentru a doua oară în timpul slujirii Sale în viața muritoare, Isus a curățat curțile templului. „Casa Mea se va chema o casă de rugăciune. Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari”, a spus El celor ce schimbau bani (Matei 21:13). Apoi, mulți dintre cei orbi și șchiopi au venit la El în templu și El i-a vindecat. Dar, când preoții și copiii au văzut miracolele Lui, ei s-au supărat și au căutat o cale să Îl distrugă. (Vezi Matei 21:12-17; Marcu 11:15-19.)

Isus Hristos, Singurul Fiu Născut al Tatălui, a coborât pentru a veni pe pământ să-i mântuiască pe toți oamenii de la cădere. (Vezi 1 Nefi 11:16-22, 26-33 ; Alma 7:10-13.)

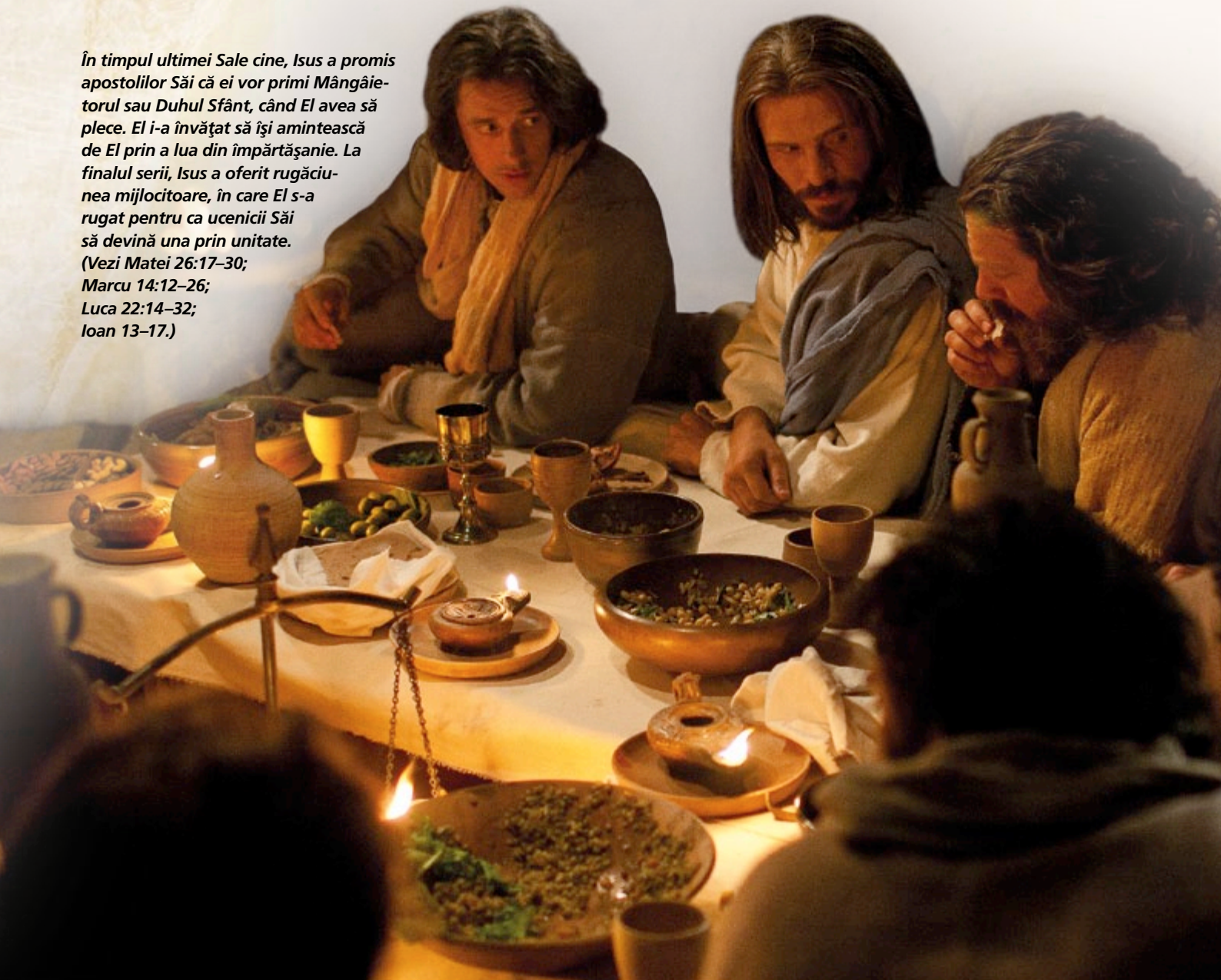

De-a lungul săptămânii, Salvatorul a oferit câteva dintre cele mai memorabile cuvântări, inclusiv învățăturile Sale despre văduva săracă. (vezi Marcu 12:41-44; Luca 21:1-4.)

În Grădina Ghetsimani, Salvatorul a îngenuncheat și S-a rugat, agonia Sa pentru păcatele lumii făcându-L „să [tremure] și să [sângereze] din fiecare por și să [sufere] atât în trup, cât și în spirit” (D&L 19:18). Curând, Iuda Iscarioteanul și mulțimea de oameni înarmați L-au arestat pe Isus și toți ucenicii L-au părăsit pe Domnul și au fugit. (Vezi Matei 26:36-56; Marcu 14:32-50; Luca 22:39-53.)

În timpul ultimei Sale cîine, Isus a promis apostolilor Săi că ei vor primi Mîngăietorul sau Duhul Sfînt, cînd El avea să plece. El i-a învățat să își amintească de El prin a lua din împărtășanie. La finalul serii, Isus a oferit rugăciunea mijlocitoare, în care El s-a rugat pentru ca ucenicii Săi să devină una prin unitate. (Vezi Matei 26:17-30; Marcu 14:12-26; Luca 22:14-32; Ioan 13-17.)

După un proces ilegal și o batjocură crudă, Isus Hristos a permis ca El să fie răstignit, sfârșind „acea jertfă mare și finală” care a făcut salvarea posibilă pentru toți copiii lui Dumnezeu (vezi Alma 34:14–15). Înainte de sosirea nopții, ucenicii lui Isus au luat trupul Său de pe cruce, L-au îmbrăcat în pânză și L-au uns cu uleiuri și L-au așezat într-un mormânt. (Vezi Matei 26; Luca 23; Marcu 15; Ioan 19.)

În dimineața de duminică zorile s-au ivit și Maria Magdalena și alte femei credincioase au sosit la mormânt pentru a continua să ungă trupul lui Isus. Ele au găsit piatra mormântului dată la o parte și doi îngeri care au declarat vești pline de bucurie: „Nu este aici; a înviat” (Matei 28:6). Salvatorul înviat a învins moartea fizică și a făcut posibil ca fiecare dintre noi să trăim din nou: „Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos” (1 Corinteni 15:22). (Vezi Matei 28; Marcu 16; Luca 24; Ioan 20). ■

Să îi ajutăm pe copii

SĂ SE PREGĂTEASCĂ PENTRU BOTEZ

Jessica Larsen și Marissa Widdison

Revistele Bisericii

Copilăria este o perioadă de bucurie în care trăim lucruri pentru prima oară. Mersul cu bicicleta pentru prima dată, mersul la școală sau încercarea unui nou aliment sunt câteva dintre aventurile incitante ce conturează viața unui copil. Ca adulți noi avem oportunitatea de a-i ajuta pe copii de-a lungul cărării descoperirii. De asemenea, ca adulți în Biserică, noi avem ocazia să îi ajutăm să crească în cadrul Evangheliei (vezi D&L 68:25). Ce putem face noi pentru a ne asigura că botezul unui copil – primul legământ înfăptuit de o persoană cu iubitorul nostru Tată Ceresc – este un eveniment frumos și plin de semnificație?

„Scopul de bază al acestei Biserici, este acela de a preda tinerilor: în primul rând acasă și apoi în Biserică” a predat președintele Boyd K. Packer.¹

În următoarele exemple, părinții împărtășesc modul în care ei și-au pregătit copiii pentru rânduielile sacre și legămintele botezului și ale confirmării.

Noi începem devreme

„Anul în care fiecare copil împlinește șapte ani este un timp pentru a sărbători”, spune Lori, mamă a patru copii. Ea și soțul ei îi învață pe copiii lor despre botez din ziua în care aceștia se nasc. Totuși, când fiecare copil împlinește șapte ani, familia lor începe o pregătire specifică. Ei predau o lecție la seara în familie în fiecare lună despre diferite subiecte legate de botez, precum legăminte și exemplul lui Isus.

Lori spune că lecțiile din timpul lunii în care copiii împlinesc opt ani sunt mai pline de afecțiune. Ea le arată copiilor hainele purtate de ei atunci când au primit un nume și o binecuvântare și le vorbește despre ziua în care acea rânduială a fost îndeplinită.

„Este momentul perfect pentru a ne concentra pe binecuvântările legămintelor din templu”, subliniază Lori. „Noi întotdeauna stabilim un obiectiv din a preda despre faptul că alegerea de a fi botezat reprezintă primul pas în pregătirea pentru binecuvântările din templu.”

Acesta devine un eveniment al familiei

Monica, o mamă a patru copii, recomandă implicarea copiilor mai mari în a-i ajuta pe frații mai mici să se pregătească, oricând este posibil. „Faptul de a-i asculta pe fratele sau sora adolescenți mărturisind și împărtășind experiența lui sau a ei adaugă într-adevăr putere”, spune ea. Lori adaugă faptul că uneori ei le cer copiilor care se pregătesc pentru botez să îi învețe pe frații mai mici ceea ce au învățat.

Utilizăm botezul ca un instrument al muncii misionare

Atunci când fiica lui Daniel a împlinit opt ani, el a știut că ea avea să dorească să petreacă ziua botezului ei cu prieteni care nu erau membri ai Bisericii. Așadar, membrii familiei au înmănat invitații pentru botezul fiicei lor, Allison, prietenilor de la școală și vecinilor. Acești prieteni au fost rugați să aducă cu ei la botez versete preferate din Biblie. După botez, Allison a însemnat versetele în noul ei set de scripturi și a scris numele prietenilor ei pe margine.

„Desigur, în calitate de membri ai familiei ei, am fost foarte implicați în organizarea acelei zile. Dar, de asemenea, după botez, i-am permis să petreacă puțin timp cu prietenii ei și să le vorbească despre sentimentele ei”, a spus Daniel. „A fost un moment cu adevărat emoționant să vedem copilul nostru fiind un exemplu.”

Exersăm interviul episcopului

Kimberly, mama unor copii care se apropie de vârsta botezului, își amintește de momentul în care a intrat în biroul episcopului pentru interviul de botez atunci când avea opt ani. „Eram atât de emoționată!”, spune Kimberly.

Acum ea încearcă să se asigure că nu se vor confrunta și copiii ei cu aceleași sentimente de panică. Ea și soțul ei le vorbesc copiilor lor despre interviul episcopului și le adresează întrebări despre botez într-un decor asemănător celui din cadrul interviului. Prin aceste interviuri se realizează mai mult decât familiarizarea copiilor cu procedura interviului – acestea îi încurajează pe copii să se gândească profund la ceea ce semnifică pentru ei legământul botezului.

Avem o ocazie minunată

Acești părinți subliniază repede faptul că ei nu au făcut nimic excesiv în pregătirea copiilor lor pentru botez și confirmare, dar mulți dintre aceștia au folosit cuvinte precum „minuțios” și „consistent” pentru a descrie lecțiile pe care le-au predat de-a lungul anilor. „Ne-am asigurat de faptul că ei au înțeles că acest pas era unul important în viețile lor și că era un eveniment major”, spune Kimberly. „Noi ne-am asigurat întotdeauna de faptul că noi am fost cei care îi pregăteam și nu doar speram ca învățătorii de la Societatea primară să îi învețe.”

Ce ocazie minunată ne-a fost dată, cea de a ajuta la pregătirea copiilor pe care îi iubim pentru botez și confirmare! În timp ce facem acest lucru cu ajutorul rugăciunii, Domnul va fi alături de noi pentru a face din prima dată când copiii înfăptuiesc un legământ o temelie pentru o creștere spirituală viitoare. ■

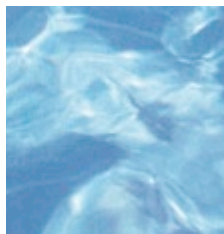
Următoarele două pagini răspund la unele întrebări pe care copiii le pot avea despre botez și confirmare.

NOTĂ

1. Boyd K. Packer, „Teach the Children”, *Liahona*, mai 2000, p. 16.

Să înțelegem botezul

Marissa Widdison
Revistele Bisericii

Cine mă va boteza?

Oricine ar fi persoana care te va boteza trebuie să fie un deținător al preoției – puterea de a acționa în numele lui Dumnezeu. Când Isus a dorit să fie botezat, El a mers la Ioan Botezătorul, care deținea preoția (vezi Matei 3:13).

Persoana care te va boteza va obține permisiune de la episcopul tău sau de la președintele tău de ramură.

Trebuie să fiu scufundat în apă pentru a fi botezat?

Isus a fost botezat prin scufundare, ceea ce înseamnă că a intrat complet în apă și imediat a ieșit (vezi Matei 3:16). Aceasta este modalitatea în care tu vei fi botezat. Să fim botezați în acest mod ne amintește de faptul că lăsăm în urmă viața noastră veche și începem o viață nouă dedicată slujirii lui Dumnezeu și copiilor Săi.

Ce promisiuni fac atunci când mă botez?

Când te botezi, faci un legământ sau o înțelegere cu Tatăl Ceresc. Îți promiți că vei face anumite lucruri și El promite că te va binecuvânta. Acest legământ este descris în rugăciunile pentru împărtășanie care sunt rostite în fiecare duminică (vezi D&L 20:77–79). Tu promiți:

- să îți amintești de Isus Hristos;
- să te supui poruncilor Lui;
- să iei asupra ta numele lui Hristos, ceea ce înseamnă să pui lucrarea Sa pe primul loc în viața ta și să faci ceea ce dorește El în loc de ceea ce dorește lumea.

Când respecti această promisiune, Tatăl Ceresc promite faptul că Duhul Sfânt te va însoți și că păcatele tale vor fi iertate.

Ce este Duhul Sfânt?

Darul Duhului Sfânt este unul dintre darurile cele mai prețioase ale Tatălui Ceresc. Botezul vostru cu apă nu este complet până ce bărbați care, deținând preoția lui Melhisedec, v nu vă oferă o binecuvântare pentru a primi Duhul Sfânt (vezi Ioan 3:5).

Duhul Sfânt este un membru al Dumnezeirii. El depune mărturie despre Tatăl Ceresc și Isus Hristos și ne ajută să cunoaștem ceea ce este adevărat. El ne ajută să fim puternici din punct de vedere spiritual. El ne avertizează în privința pericolilor. El ne ajută să învățăm. Duhul Sfânt ne poate ajuta să simțim dragostea lui Dumnezeu.

Când ești confirmat membru al Bisericii, Duhul Sfânt te poate însoți permanent dacă alegi ce e drept.

De ce este necesar să fii în vârstă de cel puțin opt ani pentru a fi botezat?

Domnul ne învață că nu trebuie să fie botezați copiii până ce aceștia nu sunt destul de mari încât să înțeleagă diferența dintre bine și rău, iar scripturile spun că aceasta este vârsta de opt ani (vezi Moroni 8:11–12; D&L 29:46–47; 68:27).

Vărstnicul
Jairo Mazzagardi
din Cei Șaptezeci

Atrași căt³re templu

Pentru mulți oameni buni, templul inspiră sentimente care pot instantaneu să pătrundă în inimă.

Înainte de a fi chemat în calitate de membru al celui de-al Doilea Cvorum al Cei Șaptezeci, eu și soția mea am petrecut câțiva ani slujind în Templul Campinas și Templul São Paulo, Brazilia. În ambele temple, am fost adesea uimit de faptul că oamenii care treceau pe lângă templu erau atât de atrași de acesta încât se opreau, intrau și adresau întrebări despre el.

Când intrau, noi îi informam că ei nu puteau merge mai departe fără o pregătire adecvată. Apoi, noi explicam scopul templului, împărtășeam doctrine de bază ale Evangheliei și îi invitam să se întâlnească cu misionarii. Pentru mulți oameni buni, templul este un misionar important deoarece inspiră sentimente care pot instantaneu să pătrundă în inimă.

Eu și soția mea, Elizabeth, cunoaștem puterea unor asemenea sentimente, din experiență proprie. Cu aproximativ 40 de ani în urmă, un bun prieten și coleg, membru al Bisericii, a început să aducă în discuție Evanghelia în conversații. De câteva ori, el a trimis misionarii să ne viziteze. Nouă ne-au plăcut misionarii și am acceptat

discuțiile cu ei, dar nu eram cu adevărat interesați de ceea ce ei predau.

Acest lucru s-a schimbat în octombrie 1978, când colegul meu a invitat niște prieteni, inclusiv pe noi, la casa deschisă a templului São Paulo, Brazilia. El a închiriat câteva autobuze pe cheltuiala sa pentru ca prietenii săi să i se alăture la templu, la aproximativ 80 de kilometri depărtare.

Când Elizabeth a intrat în camera de botez, a simțit ceva ce nu mai trăise niciodată, ceva ce mai târziu a înțeles că era Duhul Sfânt. Acel sentiment era o mare bucurie simțită în inimă. În acel moment, ea a știut că Biserica era adevărată și că era Biserica unde dorea să fie botezată.

Am avut un sentiment asemănător la finalul casei deschise, când am fost însoțiți în camera de pecetluire și ni s-a predat doctrina familiilor eterne. Acea doctrină mi-a atins inima. Aveam succes în profesia mea dar, de mult timp, simțeam un gol în sufletul meu. Nu am știut ce putea umple acel gol, dar am simțit că avea legătură cu familia. Acolo, în camera de pecetluire, lucrurile au început să aibă sens în mintea și în inima mea.

În decurs de câteva zile, misionarii ne-au contactat din nou. De această dată, noi eram foarte interesați să ascultăm mesajul lor.

Misionarii ne-au încurajat să ne rugăm cu tărie pentru a afla adevărul. Eu am decis că acesta era unicul mod în care *puteam* să mă rog. Am știut că nu puteam să fac un angajament de a mă alătura Bisericii fără să am o mărturie adevărată. Ideea de a mă adresa Tatălui Ceresc pentru a-I cere o confirmare mă făcea să mă simt încordat dar, în același timp, eram sigur că El avea să îmi răspundă. Am împărtășit cu El dorința profundă a inimii mele și I-am cerut să îmi ofere un răspuns care avea să mă asigure că decizia de a mă alătura Bisericii reprezenta calea corectă.

În săptămâna ce a urmat, la Școala de duminica, prietenul nostru care ne-a invitat la casa deschisă a templului, stătea în spatele meu. S-a aplecat înainte și a început să îmi vorbească. Cuvintele pe care mi le-a spus au răspuns exact la acele lucruri pentru care mă rugasem. Nu am avut nicio îndoială că Tatăl Ceresc îmi vorbea prin el. La acel moment, eram un om sever și împietrit, dar inima mea s-a înmuiat și am început să plâng. Când prietenul meu a încheiat, el ne-a invitat pe mine și pe soția mea să fim botezați. Noi am acceptat.

Pe data de 31 octombrie 1978, la mai puțin de o lună după experiența noastră la Templul São Paulo, noi am fost botezați și confirmați. În ziua următoare am participat la a doua sesiune de dedicare a templului São Paulo, Brazilia. Un an mai târziu, noi ne-am întors la templu cu cei doi fii ai noștri pentru a fi pecetluiți ca o familie. Toate aceste trei ocazii au fost experiențe frumoase, memorabile. De-a lungul anilor, noi am continuat să perpetuăm acele sentimente cu vizite regulate la templu.

După douăzeci și opt de ani de la botezul nostru, soția mea și cu mine am revenit în bazinul de botez al Templului São Paulo din Brazilia. Tocmai fusesem chemat în calitate de președinte al templului. Pentru noi, a fost o experiență prețioasă să mergem pe holurile casei Domnului și să simțim, din nou, spiritul calm care a fost catalizatorul convertirii noastre.

Templul continuă să ne aducă multă fericire soției mele și mie. Când vedem un cuplu tânăr intrând în templu pentru a fi pecetluit ca familie eternă, simțim o speranță foarte mare.

Mulți oameni din întreaga lume sunt pregătiți să audă mesajul Evangheliei. Ei simt o sete similară celei pe care am simțit-o eu în urmă cu mai bine de treizeci de ani. Templul și rânduielele împlinite în el sunt suficient de puternice pentru a stinge acea sete și pentru a le umple golurile. ■

CEVA ERA ÎN NEREGULĂ CU AVIONUL MEU

Într-o seară, în timp ce rulam pe pistă avionul plin cu pasageri, am avut un sentiment că ceva nu era în regulă cu sistemul de direcție al aeronavei. Pentru a-mi confirma îndemnul spiritual, am părăsit pista și am efectuat câteva viraje de 360 de grade. Nu părea nimic în neregulă.

M-am întrebat: „Ar trebui să decolez și să-i duc pe pasageri la destinație la timp sau ar trebui să mă întorc la poartă?”. Am știut că întoarcerea la poartă ar cauza o întârziere mare. Pistele au sens unic; ar fi trebuit să aștept până când controlorii de trafic de la sol aveau să-mi facă loc pe unde să pot rula în sens invers fluxului de trafic. După aceea ar fi trebuit să așteptăm ca echipa de întreținere să

verifice avionul. Întârzierile ar fi putut provoca probleme liniei aeriene și pasagerilor care aveau întâlniri programate și legături cu alte rute de zbor. De asemenea, m-am întrebat în ce mod va reacționa departamentul de întreținere cu privire la raportul meu că avionul avea o problemă când nu aveam niciun argument cu excepția unui sentiment puternic.

În calitate de căpitan al avionului, eram responsabil de siguranța noastră, așa că am decis să urmez sentimentul și să mă întorc.

În momentul în care am sosit la poartă, i-am spus mecanicului că am simțit că ceva era în neregulă cu avionul dar că nu știam care era problema. El nu a crezut că exista vreo problemă.

„A fost, probabil, doar pista de rulare umedă”, a spus acesta. „Este posibil să fi alunecat pe asfalt.” Cu toate acestea, el a fost de acord să verifice mecanismul de la trenul de aterizare din față. După ce l-a verificat, mi-a cerut să rog pasagerii să coboare pentru a putea să efectueze un zbor de probă cu avionul.

Când s-a întors, după treizeci de minute, era foarte îngrijorat. În timpul zborului de probă, el a auzit un sunet intermitent de măcinare. În momentul în care a frânat, în timp ce vira pentru a reveni la poarta de acces, a pierdut controlul avionului și aproape că a ajuns în afara pistei.

O examinare atentă a arătat faptul că frânele fuseseră supuse unei întrețineri necorespunzătoare în seara precedentă. Dacă aș fi aterizat avionul după zborul nostru, frânele ar fi cedat și aș fi pierdut controlul avionului.

Am primit un alt avion pentru a-l pilota și mi-am dus pasagerii în siguranță la destinație cu o întârziere de trei ore.

Mă bucur că am ascultat șoaptele Spiritului. Știu că Spiritul ne va îndruma dacă noi căutăm îndrumarea Domnului și dacă urmăm îndemnurile care vin. ■

Craig Willie, Utah, SUA

De asemenea, m-am întrebat în ce mod va reacționa departamentul de întreținere cu privire la raportul meu că avionul avea o problemă când nu aveam niciun argument cu excepția unui sentiment puternic.

SĂ GĂSIM BUCURIE ÎN VIAȚĂ

Odată, citeam o cuvântare de la conferința generală rostită de vârstnicul Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. Cu toate că mai citisem și auzisem această cuvântare înainte, o expresie mi-a atras atenția și mi-a rămas în gând.

După câteva ore, fiul meu, care locuia într-un apartament cu prietenii lui, a venit în vizită. El slujise într-o misiune cu timp deplin și studiasse câteva semestre la facultate. El nu era sigur ce să facă în legătură cu educația și cariera sa. Ca urmare a faptului că era frustrat și simțea că școala, deocamdată, era o pierdere de timp și de bani, el și-a amânat studiile și a început să lucreze cu normă întreagă.

Mi-a spus că prietenii săi i-au sugerat să meargă pe o insulă, în Bahamas sau Caraibe, să se angajeze și să se distreze câteva luni. Fiul meu era entuziasmat cu privire la această perspectivă. Am putut înțelege cu ușurință cât de ispititoare putea fi o astfel de experiență lipsită de griji pentru un tânăr băiat.

În acel moment, mi-a venit în minte mesajul impresionant al vârstnicului Scott. Am luat revista *Ensign* și am citit fiului meu următoarele: „Sunteți aici pe pământ pentru un scop divin. Aceasta nu înseamnă distracție nesfârșită sau satisfacerea continuă a plăcerilor. Sunteți aici pentru a fi încercați, pentru a demonstra cine sunteți astfel încât să primiți binecuvântările suplimentare pe care Dumnezeu le are pentru voi. Avem nevoie de efectul temperat al răbdării” („Finding Joy in

Life”, *Ensign*, mai 1996, p. 25).

Fără să scoată vreun cuvânt, fiul meu a luat revista, a ieșit afară și a citit întreaga cuvântare. Tot ce a spus, mai târziu, a fost că nu va porni în aventura sa pe insulă.

Cu timpul, a fost admis la Academia de Poliție, o cale prin care a întâlnit-o pe viitoarea lui soție. Ei s-au căsătorit în Templul Mesa din Arizona și astăzi cresc trei copii minunați. În anul 2010 fiul meu a absolvit cu diplomă de licență și într-adevăr „[găsește] bucurie în viață”.

Aventura propusă fiului meu ar fi putut fi o experiență frumoasă; pe de altă parte, ar fi putut fi

periculoasă din punct de vedere spiritual. De fiecare dată când mă gândesc la această experiență, Spiritul îmi atinge inima.

Sunt recunoscător pentru cuvintele profeților și pentru faptul că am fost îndrumat să îmi amintesc o cuvântare care m-a ajutat să ofer îndrumare. Sunt, de asemenea, recunoscător că fiul meu a dat ascultare unui mesager al Domnului și că a permis Spiritului să îl influențeze. Eu știu că multe binecuvântări și îndurări blânde ale Domnului vin atunci când ascultăm și urmăm învățăturile Salvatorului și ale slujitorilor Săi. ■

Karen Rockwood, Idaho, SUA

Când fiul meu mi-a spus că unul dintre prietenii lui i-a sugerat să meargă în Bahamas sau în Caraibe pentru a se distra câteva luni, mesajul vârstnicului Scott mi-a venit în minte.

CONVORBIREA TELEFONICĂ S-A ÎNTRERUPT

În martie 1977, în timp ce locuiam în orașul rusesc Rostov-on-Don, soțul meu și cu mine am fost botezați în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă.

În timp ce studiam doctrinele Bisericii, multe dintre întrebările mele și-au primit răspunsul. A fost interesant să învăț despre planul salvării, inclusiv practica botezului pentru cei morți. Am fost surprinsă să aflu că putem să fim botezați pentru strămoșii noștri decedați.

La un an după botezul nostru, președintele de misiune ne-a invitat

să ne pregătim pentru a merge la templu. Ca parte a pregătirii noastre, am început să facem cercetări pentru istoria familiei. Într-o zi, în timp ce mă gândeam să fac această muncă, a sunat telefonul. Era soacra mea. Am întrebat-o dacă îmi va trimite o listă cu strămoșii decedați din familia soțului meu. Ea a fost consternată și mi-a spus că botezul pentru cei morți nu reprezenta doctrina lui Hristos, dar că era, mai degrabă, ceva născocit de către mormoni. Nu eram sigură în ce mod să îi răspund deoarece nu

eram familiarizată cu referințele la scripturi care susțin doctrina.

În timp ce mă gândeam în ce mod să îi răspund, convorbirea telefonică s-a întrerupt. Timp de un minut nu eram sigură ce s-a întâmplat, dar am pus telefonul în furcă și am mers în dormitorul meu. Am luat Noul Testament în mâini, am îngenunchiat pentru a mă ruga și i-am cerut Tatălui Ceresc să îmi arate unde aș putea găsi răspunsul.

După ce am încheiat rugăciunea, am deschis Biblia. Mă simțeam de parcă cineva mi-ar fi spus să citesc al douăzeci și nouălea verset chiar de pe pagina la care deschiseseam. Deschisesem la capitolul 15 din 1 Corinteni, care face referire la doctrina botezului pentru cei morți.

Am fost impresionată și surprinsă că Tatăl Ceresc mi-a răspuns la rugăciune chiar în acel moment. Am simțit ceva deosebit.

Meditam profund la această experiență când, dintr-o dată, telefonul a sunat din nou. Era soacra mea, care mă întreba de ce se închisese telefonul. I-am spus că nu știu și pe urmă am rugat-o să deschidă Biblia și să citească 1 Corinteni 15:29.

După câteva zile, o listă cu numele rudelor decedate era pe masa mea. Soacra mea citise versetul și credea acum că Salvatorul, prin intermediul apostolului Pavel, a predat doctrina botezului pentru cei morți.

Dumnezeu a promis binecuvântări mari aceluia care înfăptuiesc această muncă de răscumpărare. Stiu că acest lucru este adevărat. ■

Seda Meliksetyan, Armenia

Soacra mea mi-a spus că botezul pentru cei morți nu reprezenta doctrina lui Hristos, dar că era, mai degrabă, ceva născocit de către mormoni.

UNDE POT GĂSI O REVISTĂ CA ACEASTA?

În timp ce călătoream cu familia mea din Nevada către Alaska în Statele Unite ale Americii, am început o conversație cu o doamnă înaltă, agreabilă și prietenoasă ce stătea de partea cealaltă a culoarului.

Ea m-a întrebat încotro mă îndreptam și i-am răspuns că ne îndreptam către Juneau, Alaska, pentru a-l vizita pe fiul nostru și familia acestuia. Ea mi-a spus că era din Las Vegas. După aceea, devenind sentimentală, a adăugat că se îndrepta către Juneau pentru a-și vizita socrii cu scopul de avea un serviciu religios pentru soțul dânzei, cu care fusese căsătorită 20 de ani. El decedase de curând din cauza cancerului.

M-am uitat la ea, de partea cealaltă a culoarului și m-am gândit la cât de norocoasă eram să cunosc planul salvării și să fiu lucrător în Templul Las Vegas, Nevada. M-am întrebat ce aş putea face pentru această femeie pentru a-i ridica moralul.

Dintr-o dată, foarte clar, mi-am amintit un citat al profetului Joseph Smith pe care îl oferisem în cadrul Societății de Alinare. Când a organizat Societatea de Alinare, el a remarcat faptul că surorile „se vor grăbi să dea ajutor unui străin; vor turna untdelemn și vin peste inimile rănite ale celor necăjiți; vor șterge lacrimile orfanilor și vor înveseli inimile văduvelor” (*Învățăături ale Președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], p. 477).

Am privit dincolo de culoar încă o dată. Am văzut un străin în suferință, o

M-am întrebat ce aş putea face pentru a-i ridica moralul acestei femei, al cărei soț decedase de curând.

văduvă cu inima rănită. Mi-am amintit că, mai devreme în acea zi, citisem revista *Ensign* din luna iulie 2011. Aceasta conținea câteva articole înălțătoare care, m-am gândit, că i-ar putea oferi încurajare și alinare.

Mi-am adunat curajul, am deschis revista la un articol și am rugat-o să îl citească. Am urmărit-o îndeaproape și am fost surprinsă de faptul că a citit fiecare rând – cu atenție. După ce a terminat, a citit încă un articol.

Evident, ceva din ceea ce citise îi atinsese inima. A strâns revista cu putere la piept și pe urmă și-a șters

o lacrimă din ochi.

„Unde pot găsi o revistă ca aceasta?”, m-a întrebat. I-am spus că o poate păstra. Pe urmă a citit ceva mai mult.

Când am ajuns la Juneau, m-a apucat de mână, m-a privit direct în ochi și mi-a spus: „Mulțumesc”.

Am învățat o lecție importantă din acea experiență. Suntem înconjurați de străini cu inimi rănite care au nevoie de un cuvând blând de încurajare și care au nevoie să cunoască ceea ce cunoaștem noi în calitate de sfinți din zilele din urmă. ■

Sharon Rather, Nevada, SUA

*Uneori, trebuie să renunțați la
ceva bun pentru ceva mai bun.*

SĂ ALEGEM PARTEA MAI bună

Matthew D. Flitton

Revistele Bisericii

Într-o zi, Zoltán Szücs din Szeged, Ungaria, și-a surprins antrenorul de caiac-canoe când i-a spus că nu va merge în Germania pentru a participa la un concurs.

„Era programat în aceeași zi în care urma să fiu botezat, așa că am refuzat” a spus Zoltán.

La vârsta de șaptesprezece ani, Zoltán câștigase multe concursuri de caiac-canoe. Este un sport popular în Ungaria și Zoltán era bun – suficient de bun încât posibilitatea de a deveni profesionist era reală. Mai mult decât a decide să renunțe la o singură competiție, Zoltán urma să renunțe curând complet la caiac-canoe. El avea ceva mult mai bun de făcut.

Practicarea sportului caiac-canoe fusese un lucru bun pentru Zoltán. De-a lungul anilor, muncind alături de antrenorul său, el a învățat ce înseamnă stăpânirea de sine, supunerea și munca grea. Zoltán a învățat, de asemenea, să evite substanțele și obiceiurile care ar fi dăunat performanței sale. Nu era o viață ușoară; era singuratică și să devină profesionist necesita și mai mult timp. Profesioniștii exersează 12 ore pe zi și trebuie să concureze duminica.

Practicarea sportului caiac-canoe îmi ocupa cea mai mare parte din timp”, a spus Zoltán. „Eram pătimăș. Datorită acestui lucru, am renunțat la o mulțime de lucruri în viață”.

De aceea, Zoltán a decis că nu poate să fie devotat amândurora, Evangheliei și sportului caiac-canoe. În anul 2004, i-a spus antrenorului său că nu va mai practica deloc sportul caiac-canoe.

Mai devreme în acel an, misionarii au început să-i predea Evanghelia mamei lui Zoltán. El nu a participat la lecții. El a acceptat cu părere de rău invitația mamei sale la botezul acesteia. Dar, inima sa a fost atinsă de ceea ce a simțit în momentul în care a intrat în clădirea Bisericii. Zoltán a acceptat să se întâlnească cu misionarii, în parte deoarece se putea identifica cu ei.

„Misionarii erau interesanți deoarece erau oameni normali dar care trăiau conform unui standard mult mai înalt”, a spus el.

Ca urmare a standardului mult mai înalt pe care Zoltán deja îl trăia ca practicant de caiac-canoe, a acceptat cu ușurință învățăturile Evangheliei ca fiind de valoare. El a fost botezat două luni mai târziu.

La început, a crezut că poate continua practicarea sportuluicaiac-canoe

fără să participe la concursuri în zilele de duminica. Dar, deoarece el este genul de persoană care, atunci când se angajează într-o activitate sau într-o cursă, vrea să facă totul bine, s-a hotărât să renunțe complet la caiac-canoe.

După botez, a încercat să practice caiac-canoe ca un hobby. Când a făcut acest lucru, antrenorul său i-a cerut să-i ajute pe alții să învețe și să organizeze călătoriile din moment ce nu va concura. Dar el nu a vrut să își ia angajamente față de caiac-canoe – sau față de orice altă activitate – care putea să intervină în calea uceniciei sale.

Astfel, Zoltán a renunțat la caiac-canoe și s-a dedicat slujirii în cadrul Bisericii luând o decizie similară celei a președintelui Howard W. Hunter (1907–1995) atunci când s-a căsătorit. Președintele Hunter era un muzician de succes care cânta la zeci de instrumente. Seară de seară cânta într-o orchestră, dar stilul de viață al asociaților săi era în contradicție cu standardele Evangheliei. Așadar, președintele Hunter și-a pus instrumentele deoparte și le-a adus doar ocazional pentru cântecele de familie.¹

Lui Zoltán îi este dor de caiac-canoe, dar el și-a dat seama că dragostea lui pentru caiac-canoe era suficient de

Zoltán Szücs, din Szeged, Ungaria, a renunțat la caiac-canoe pentru a avea mai mult timp pentru Evanghelie.

puternică pentru a concura, și eventual, a depăși, dragostea lui pentru Domnul, dacă ar fi stat prea aproape de sport.

Același principiu se poate aplica oricărei activități care ne îndepărtează de ceea ce vrea Dumnezeu să fim. Pentru fiecare dintre noi ar putea fi mai bine să mergă prin viață fără anumite lucruri – chiar dacă acestea sunt bune – decât să riște viața eternă pentru a le avea.

„Biserica a devenit viața mea”, a spus Zoltán. „Știind că sportul caiac-canoe nu putea fi un mod de viață dacă voiam să fiu activ și că ar fi doar un hobby, a fost ușor să renunț. În schimb, am vrut ca Tatăl Ceresc să fie prioritatea mea”.

Zoltán a început să studieze Evanghelia cu aceeași intensitate de care dă dovadă în orice lucru care îl face. El și-a stabilit ca țel slujirea într-o misiune cu timp deplin. A vrut să rămână în țara sa și să-i învețe pe alții.

A slujit în calitate de misionar în Ungaria și acum lucrează ca profesor de limba engleză la liceu. Prioritățile sale continuă să aibă la bază Evanghelia. „Există lucruri la care trebuie să renunțăm deoarece ele stau în calea lui Dumnezeu”, spune el. „Este ușor să renunțăm la ceea ce este rău odată ce știm că trebuie să facem acest lucru. Adesea, noi nu realizăm când trebuie să renunțăm la ceva bun pentru un lucru mai bun. Noi credem că, deoarece acel lucru nu este rău, noi putem să îl păstrăm și totuși să urmărim planul lui Dumnezeu.” Dar Zoltán știe că noi trebuie să renunțăm la ceea ce este bun dacă acesta ne împiedică să urmărim planul lui Dumnezeu pentru noi. ■

NOTĂ

1. Vezi Eleanor Knowles, *Howard W. Hunter* (1994), p. 81.

„Cum să îi explic prietenului meu motivul pentru care încălcarea legii castității este o idee rea?”

Tatăl Ceresc dorește ca noi să fim fericiți și demni de Spiritul Său, de aceea El ne dă porunci pentru a ne ajuta să ne păstrăm gândurile, cuvintele și acțiunile noastre în cadrul limitelor potrivite.

Legea castității ne ajută să păstrăm puterea de procreare în cadrul căsătoriei. Un motiv pentru care El poruncește ca puterea de procreare să fie folosită doar între soț și soție este deoarece „copiii au dreptul de a se naște din părinți căsătoriți”.¹

Poți da prietenului tău o copie a broșurii *Pentru întărirea tineretului*. Aceasta oferă câteva motive pentru care este bine să respectăm legea castității: „Când sunteți puri din punct de vedere sexual, vă pregătiți să faceți și să țineți legămintele sacre din templu. Vă pregătiți pentru a clădi o căsnicie puternică și pentru a aduce în lume copii care vor face parte dintr-o familie iubitoare și eternă. Vă protejați de suferințele pe plan emoțional și spiritual provocate de intimitatea sexuală în afara căsătoriei. Vă protejați, de asemenea, de boli grave. Să rămâneți puri din punct de vedere sexual vă ajută să fiți încrezători și cu adevărat fericiți și vă mărește capacitatea de a lua hotărâri bune acum și în viitor.”²

Templul

Tatăl nostru Ceresc are un scop divin pentru noi toți și acel scop poate fi îndeplinit în templu. Noi trebuie să fim demni să intrăm în templu astfel încât familiile noastre să poată fi pecetluite pentru totdeauna. Noi vom trăi din nou împreună cu Tatăl nostru Ceresc și cel mai important lucru este că vom avea o bucurie fără sfârșit, pe care cei nedemni nu o vor avea.

Alofa M., 18 ani, Samoa

Căsătoria și familia

Noi suntem încurajați să fim puri din punct de vedere sexual astfel încât să fim demni să intrăm în templu și să respectăm legămintele sacre.

Dacă noi trăim în acord cu legea castității, putem clădi în viitor căsătorii și familii puternice. Satana este mereu acolo pentru a ne ispiți, dar cu ajutorul rugăciunii, al scripturilor și al prietenilor buni, îl putem birui.

Resty M., 16 ani, Filipine

Consecințe negative

Există multe consecințe negative ale încălcării legii castității, dar nu învățăm despre toate acestea la lecția despre sănătate. Încălcarea legii castității poate îndepărta Spiritul din viața ta, îi poate răni pe cei apropiați ție și poate provoca sentimente negative în legătură cu propria-ți persoană. Vă sugerez să vizionați o înregistrare de pe Mormon Messages intitulată „Castitate: care sunt limitele?” [pe youth.lds.org în limbile engleză, portugheză, și spaniolă].

Matthew T., 17 ani, Utah, SUA

Întrebări importante

Răspunde întrebărilor prietenului tău adresând câteva întrebări: „Ce s-ar întâmpla dacă viitoarea ta soție sau viitorul soț te-ar privi acum?”. Toți oamenii despre care am auzit că au încălcat legea castității au avut regrete. „Ce s-ar întâmpla dacă viitorul tău copil te-ar întreba dacă ai încălcat legea castității?” Prietenul tău are nevoie să afle acum cât de importantă este legea castității, înainte ca un fiu sau o fiică

să adreseze acea întrebare. Trebuie să te păstrezi curat și pur pentru a trăi o viață fericită, sănătoasă fără a purta vina încălcării poruncii sacre.

Robyn K., 13 ani, Utah, SUA

Spiritul alături de noi

Când te păstrezi curat de păcat, vei fi cu mult mai fericit și vei fi binecuvântat. Trupurile noastre sunt precum templele și

Tatăl Ceresc nu „trebuie să locuiască în temple nesfințite” (Alma 7:21). Așadar, când te păstrezi curat, Spiritul poate sta alături de tine.

Maryann P., 14 ani, Arkansas, SUA

Puritate și respect

Prin respectarea legii castității, noi rămânem puri în fața lui Dumnezeu, avem respect pentru propria persoană și, de asemenea, îi ajutăm pe alții să ne respecte. Dacă ne supunem legii castității, noi demonstrăm faptul că suntem copiii lui Dumnezeu și că avem standarde înalte. Noi vom evita regretele. În timp ce ne supunem Tatălui nostru Ceresc, în special cu privire la această lege, viața noastră va fi mult mai fericită aici, pe pământ, și în lumea ce va urma.

Alyana G., 19 ani, Filipine

Un dar sacru

În situația în care darul procreării nu este privit în mod serios, acest dar minunat de la Dumnezeu va fi tratat precum un lucru obișnuit. Oferirea unui dar nu este la fel de satisfăcător dacă persoana căreia îl dăruiești nu crede că este special. O persoană trebuie întotdeauna să considere procrearea ca fiind sacră; deoarece noi toți suntem temple

ale lui Dumnezeu și trebuie să ne păstrăm curăț și puri precum templul.

Jaron Z., 15 ani, Idaho, SUA

Virtute și castitate

Domnul se bucură în virtute și castitate și totul trebuie să aibă loc la timpul potrivit. Legea castității este o poruncă de la Domnul. Rugăciunea și însoțirea Spiritului sunt combinația perfectă pentru a cunoaște faptul că a fi cast este o binecuvântare.

Selene R., 18 ani, Nicaragua

În cadrul căsătoriei

Eu i-aș explica prietenului meu faptul că încălcarea legii castității este o idee rea deoarece puterea de procreare este concepută doar pentru cupluri căsătorite legal. Când încălcăm legea castității, pierdem Duhul Sfânt din viața noastră.

Augustina A., 15 ani, Ghana

NOTE

1. „Familia: o declarație oficială către lume”, *Liahona*, nov. 2010, p. 129.
2. *Pentru întărirea tineretului* (broșură, 2011), p. 35.

ÎNCĂLCAREA LEGII CASTITĂȚII POATE CAUZA MULTĂ SUFERINȚĂ

„În cadrul legământului veșnic al căsătoriei,

Domnul permite soțului și soției folosirea puterilor sacre de procreare cu toată tandrețea și frumusețea lor în limitele stabilite de El. ...

Totuși, acele acte intime sunt interzise de către Domnul în afara legământului veșnic al căsătoriei deoarece acestea subminează scopurile Sale. În cadrul legământului sacru al căsătoriei, asemenea relații sunt în acord cu planul Său. Când sunt experimentate în orice alt mod, acestea sunt împotriva voinței Lui. Ele cauzează multă suferință atât din punct de vedere emoțional și spiritual. Deși participanții nu realizează că acest lucru se întâmplă acum, ei vor realiza mai târziu. Imoralitatea sexuală crează o barieră în calea influenței Spiritului Sfânt”.

Vărstnicul Richard G. Scott din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, „Making the Right Choices”, *Ensign*, nov. 1994, p. 38.

ÎNTREBARE VIITOARE

„Cum ar trebui să acționez când la școală se discută un subiect care este împotriva învățăturilor Evangheliei, cum ar fi avortul?”

Trimiteți răspunsurile voastre până în data de 15 mai la liahona@ldschurch.org sau prin poștă la adresa:

Liahona, Questions & Answers 5/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Răspunsurile pot fi corectate pentru claritate sau pentru a se încadra în spațiul rubricii.

Următoarele informații și permisiuni trebuie incluse în e-mailul sau scrisoarea dumneavoastră: (1) numele complet, (2) data nașterii, (3) episcopia sau ramura, (4) țărșul sau districtul, (5) acordul dumneavoastră scris și, dacă aveți sub 18 ani, acordul scris al părinților dumneavoastră (se acceptă prin e-mail) pentru a publica răspunsul dumneavoastră și fotografia dumneavoastră.

Președintele
Thomas S. Monson

CUM SĂ SLUJIM ÎN CHEMĂRILE PREOȚIEI

Ați reflectat vreodată asupra valorii unui suflet? V-ați întrebat vreodată despre **potențialul** care există în fiecare dintre noi?

Am participat odată la o conferință de țărșuș în care fostul meu președinte de țărșuș, Paul C. Child a deschis la Doctrină și legăminte 18 și a început să citească: „Amintiți-vă că **valoarea sufletelor** este mare înaintea lui Dumnezeu” (versetul 10).

Președintele Child a întrebat apoi: „Care este valoarea unui suflet?”. A evitat să roage un episcop, un președinte de țărșuș sau un înalt consilier să răspundă. L-a ales, în schimb, pe președintele cvorumului vârstnicilor.

Surprins, bărbatul a rămas tăcut un moment care a părut cât o eternitate, după care a declarat: „Valoarea unui suflet este **capacitatea sa de a deveni asemenea lui Dumnezeu**”.

Toți cei prezenți au meditat asupra răspunsului. Președintele Child și-a continuat mesajul, dar eu am continuat să reflectez asupra aceluia răspuns inspirat.

A ajunge la, a învăța, a influența sufletele prețioase pe care Tatăl le-a pregătit pentru mesajul Său este o sarcină monumentală. Succesul rar vine cu ușurință. În general, succesul este precedat de **lacrimi, încercări, încredere și mărturie**.

Slujitorii lui Dumnezeu găsesc alinare în asigurarea Învățătorului: „Eu sunt cu voi întotdeauna” (Matei 28:20). Această promisiune magnifică vine în sprijinul dumneavoastră, dragi frați din Preoția aaronică, care sunteți chemați să fiți conducători în cvorumurile diaconilor, învățătorilor și preoților. Vă încurajează în pregătirea dumneavoastră de a sluji în câmpul misiunii. Vă oferă mângâiere în timpul acelor momente de descurajare, de care avem parte cu toții.

„De aceea, **nu obosiți de a face bine**”, spune Domnul, „deoarece voi puneți temelia unei mari lucrări. Și din lucrurile mici iese ceea ce este mare.

Iată, Domnul cere inima și un suflet binevoitor” (D&L 64:33-34). **O credință neclintită, o încredere constantă și o dorință arzătoare** i-au caracterizat întotdeauna pe cei care Îl slujesc pe Domnul cu toată inima lor.

Dacă vreunul dintre dumneavoastră, dragi

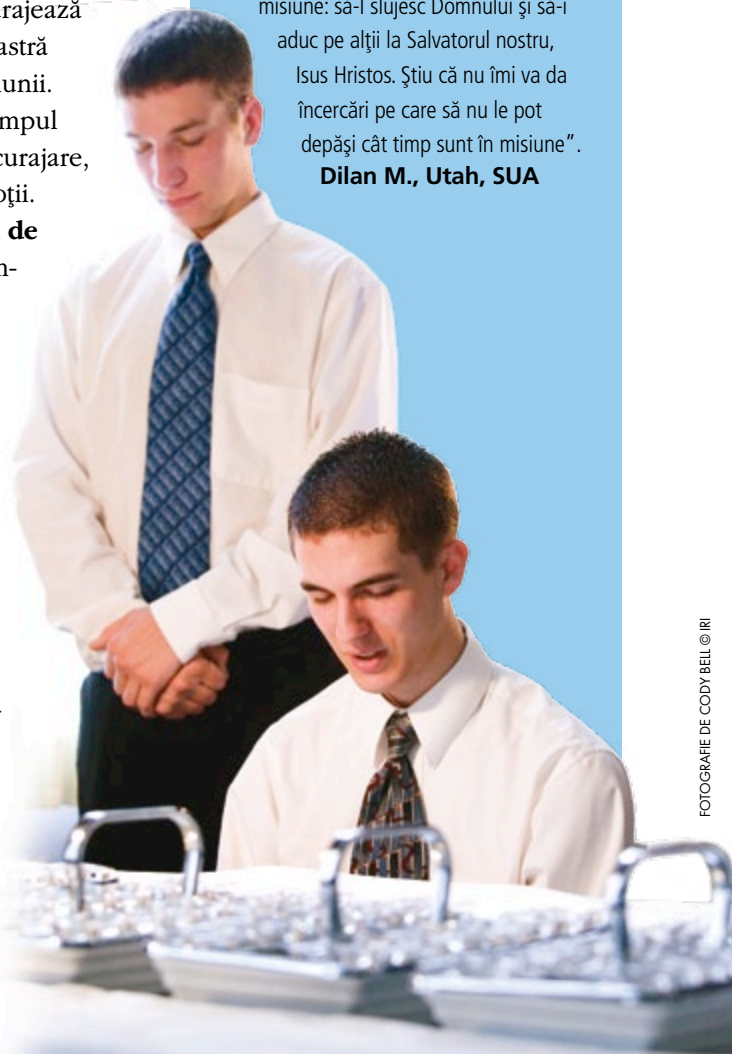
frați, la auzul cuvintelor mele vă simțiți nepregătiți, chiar incapabili de a răspunde unei chemări de a sluji, a sacrifica, a binecuvânta viețile altora, amintiți-vă adevărul: **„Pe cine cheamă Dumnezeu, pe acela îl califică”**. ■

Dintr-o cuvântare de la conferința generală din aprilie 1987.

ÎN CE MOD AȚI APLICAT ACESTE CUVINTE?

„Faptul că știu că Domnul este de partea mea mă ajută să-mi amintesc de ce merg în misiune: să-l slujesc Domnului și să-i aduc pe alții la Salvatorul nostru, Isus Hristos. Știu că nu îmi va da încercări pe care să nu le pot depăși cât timp sunt în misiune”.

Dilan M., Utah, SUA

FOTOGRAFIE DE CODY BELL © IRI

SFĂTUIEȘTE-TE CU DOMNUL

Când aveam 15 ani mi-a plăcut o fată din clasa mea de la școală și am vrut ies cu ea. Era atrăgătoare, dar m-am întrebat dacă ar trebui să o invit în oraș înainte să împlinesc 16 ani. Mi-am amintit versetul din Alma 37:37, care spune: „Sfătuiește-te cu Domnul în toate lucrurile tale, și El te va îndrepta pe tine spre bine”. Deci asta am făcut. M-am rugat și am așteptat mai multe zile un răspuns de la Domnul înainte de a lua o decizie.

Într-o zi la biserică, episcopul meu m-a chemat într-o cameră și m-a invitat să vorbesc duminica următoare. Ghiciți care era subiectul? Nu mergeți la întâlniri până când nu aveți cel puțin 16 ani. Am simțit că acesta era răspunsul Domnului pentru mine, unul negativ. Cum aș fi putut propovădui ceva ce nu practicam?

Pentru că m-am sfătuit cu Domnul, am putut învăța care este voința Domnului pentru viața mea și, de asemenea, să fug de tentație. Știu că dacă ne sfătuim cu Domnul El ne va spune care este voia Sa și vom fi foarte binecuvântați.

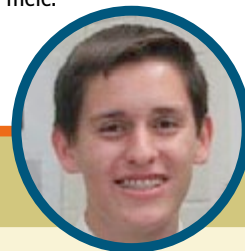
Eduardo Oliveira,
Ceará, Brazilia

VERSETUL MEU PREFERAT

DOCTRINĂ ȘI LEGĂMINTE 24:8

Acest verset mă face să mă simt bine când trec printr-o încercare deoarece spune: „Eu sunt cu tine, chiar până la sfârșitul zilelor tale”. Acest lucru înseamnă că, dacă Îl caut, Tatăl Ceresc va fi întotdeauna cu mine până la sfârșitul vieții mele.

Alex Ortiz, Nuevo Casas Grandes, Mexic

PUTEREA ISPĂȘIRII

Când am fost învățat de către misionari, subiectele principale ale lecțiilor predate de ei au fost întotdeauna Isus Hristos și ispășirea Sa. Ei mi-au explicat că ispășirea este un dar de la Isus Hristos pentru fiecare dintre noi. Este un dar pe care îl putem folosi în viețile noastre de zi cu zi când ne înfruntăm cu încercări sau când păcătuim. Puterea ispășirii ne înalță, ne vindecă și ne ajută să ne întoarcem pe cărarea dreaptă și îngustă care duce la viața eternă.

Pe măsură ce misionarii îmi împărtășeau aceste lucruri, am avut un sentiment puternic care mi-a mărturisit că erau adevărate și m-am hotărât să mă alătur Bisericii.

Mai târziu am luat decizia de a sluji într-o misiune deoarece am dorit să-i ajut pe ceilalți să știe despre acest dar minunat. Predând și împărtășind despre ispășire i-am văzut pe alții cum au adoptat un nou mod de viață. Am trăit o schimbare completă nu doar auzind despre ispășire, ci și aplicând ispășirea în viața mea.

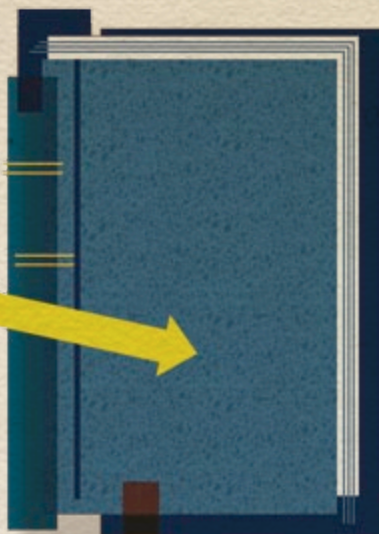
Știu că ispășirea este reală. Când invităm influența ispășirii în viețile noastre, oricare ar fi circumstanțele cu care ne confruntăm, totul poate fi rezolvat și vom simți bucurie.

Ioriti Taburuea, Kiribati

Sfânta Biblie

Cartea lui Mormon

DE CE AVEM NEVOIE DE CARTEA LUI MORMON

Unii oameni s-ar putea să vă întrebe de ce avem nevoie de Cartea lui Mormon când avem deja Biblia. De fapt, Isus Hristos a mărturisit că acest lucru se va întâmpla (vezi 2 Nefi 29:3). Sunt multe motive pentru care Cartea lui Mormon este importantă în zilele noastre (de exemplu, vezi 2 Nefi 29:11). Iată numai câteva motive pentru care este esențială.

Un alt testament al lui Isus Hristos

Scripturile ne arată un tipar al folosirii mai multor martori pentru a stabili adevărul în Biserica lui Hristos. Cartea lui Mormon este, pe lângă Biblie, o a doua mărturie despre Hristos. Vărstnicul Mark E. Petersen (1900–1984) din Cvorumul celor Doisprezece

DOI MARTORI

„Biblia este un martor despre Isus Hristos; Cartea lui Mormon este un alt martor. De ce este acest al doilea martor așa de important? Următorul exemplu ne poate ajuta: câte linii drepte puteți trasa dintr-un singur punct pe o coală de hârtie? Răspunsul este: un număr infinit. Presupuneți, o clipă, că punctul reprezintă Biblia și că sutele de linii drepte trasate prin acel punct reprezintă diferitele interpretări ale Bibliei și că fiecare din acele interpretări reprezintă o altă biserică.

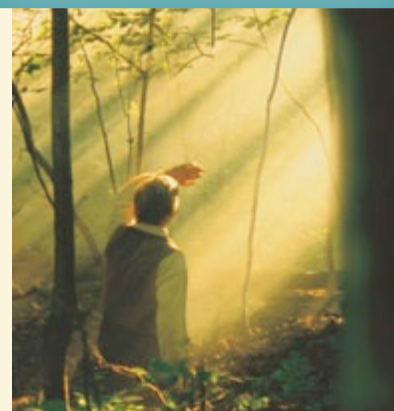
Ce se întâmplă, totuși, dacă pe acea coală de hârtie există un al doilea punct reprezentând Cartea lui Mormon? Câte linii drepte puteți trasa între acele două puncte de referință: Biblia și Cartea lui Mormon? Doar una. Numai o interpretare a doctrinei lui Hristos poate exista despre mărturia acestor doi martori.

Tot timpul, Cartea lui Mormon acționează ca o mărturie ce confirmă, clarifică și unește doctrinele predicate în Biblie.”

Vărstnicul Tad R. Callister din președinția celor Șaptezeci, „Cartea lui Mormon, o carte de la Dumnezeu”, *Liahona*, nov. 2011, p. 75.

ALĂTURĂ-TE CONVERSAȚIEI

În luna aprilie veți studia despre apostazie și restaurare în cadrul claselor cvorumurilor preoției și în clasele Tinereilor fete și Școlii de duminică (dacă episcopia sau ramura dumneavoastră deține noile lecții în limba dumneavoastră). Apariția Cărții lui Mormon a fost o parte importantă a restaurării. După ce citiți acest articol, gândiți-vă la cum vi s-a schimbat viața pentru că aveți Cartea lui Mormon. Puteți scrie sentimentele pe care le aveți în jurnalele dumneavoastră și gândiți-vă să le împărtășiți cu alții, depunând mărturie acasă, la biserică sau pe site-urile de socializare.

Apostoli a spus cândva: „Motivul principal pentru care avem Cartea lui Mormon este acela că prin gura a doi sau a trei martori vor fi toate lucrurile îmfăptuite. (Vezi 2 Corinteni 13:1.) Avem Biblia; avem, de asemenea, și Cartea lui Mormon. Ele constituie două voci, două volume de scriptură provenind de la două popoare vechi foarte îndepărtate, ambele depunând mărturie despre divinitatea Domnului Isus Hristos”¹. Președintele Ezra Taft Benson (1899–1994) a adăugat: „Nu trebuie să uităm că Domnul Însuși a oferit Cartea lui Mormon ca principal martor al Său”².

Plenitudinea Evangheliei

Știm că „[lucruri] clare și prețioase... au fost luate” din Biblie de-a lungul timpului (1 Nefi 13:40). Cartea lui Mormon clarifică doctrina lui Hristos și aduce plenitudinea Evangheliei din nou pe pământ (vezi 1 Nefi 13:38-41). De exemplu, Cartea lui Mormon ne ajută să știm că botezul trebuie îmfăptuit prin scufundare (vezi 3 Nefi 11:26) și că cei mici nu au nevoie să fie botezați (vezi Moroni 8:4-26).

Esențială pentru Biserica restaurată

Joseph Smith a mărturisit despre Cartea lui Mormon că este „cheia de boltă a religiei noastre”³. Pentru că știm acest lucru, nu pare a fi coincidență faptul că Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă a fost organizată în 6 aprilie 1830, la numai 11 zile după ce Cartea lui Mormon

a fost disponibilă pentru prima oară publicului în 26 martie 1830. Biserica nu a fost organizată până când cheia de boltă nu a fost disponibilă membrilor ei.

O binecuvântare în viețile noastre

Cu privire la Cartea lui Mormon, Joseph Smith ne-a învățat că „omul va ajunge mai aproape de Dumnezeu supunându-se învățaturii ei, decât a oricărei alte cărți.”⁴ Aceasta are puterea să schimbe vieți, inclusiv pe a dumneavoastră și pe a celor cărora le împărtășiți Cartea lui Mormon. Președintele Henry B. Eyring, primul consilier în Prima Președinție, a mărturisit: „Efectul pe care îl are Cartea lui Mormon asupra caracterului, tăriei și curajului de a sta ca martor a lui Dumnezeu este cert. Doctrina și exemplele pline de curaj din acea carte vă vor ridica, îndruma și încuraja... Studiul însoțit de rugăciune al Cărții lui Mormon vă va clădi credința în Dumnezeu Tatăl, în Fiul Său Preaiubit și în Evanghelia Sa. Vă va clădi credința în profeții lui Dumnezeu din timpurile străvechi și de acum... Vă poate apropia de Dumnezeu mai mult decât orice altă carte. Vă poate schimba viața în mai bine”⁵. ■

NOTE

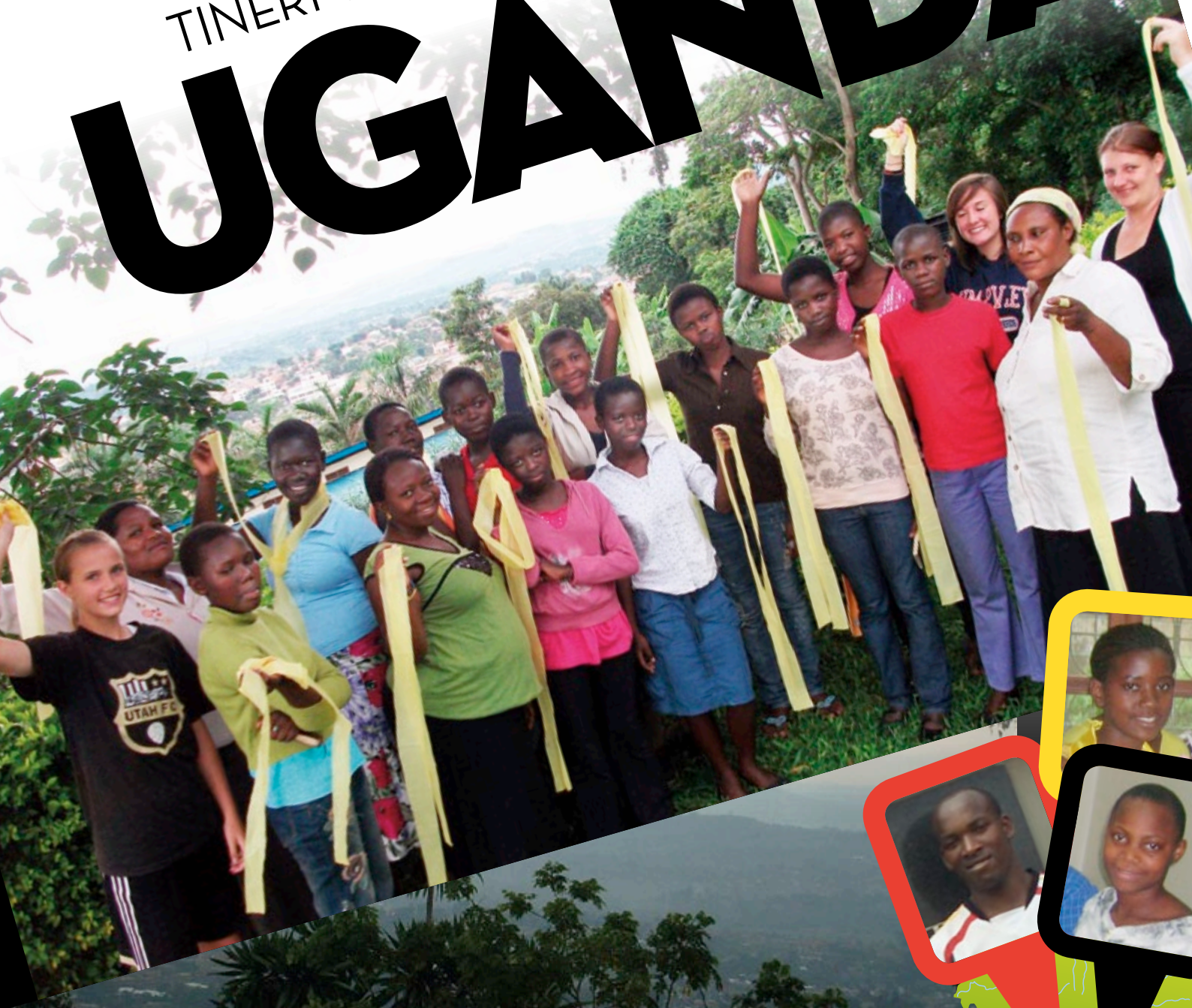
1. Mark E. Petersen, „Evidence of Things Not Seen”, *Ensign*, mai 1978, p. 63.
2. *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), p. 204.
3. Joseph Smith, în introducerea Cărții lui Mormon.
4. Joseph Smith, în introducerea Cărții lui Mormon.
5. Henry B. Eyring, „Un martor”, *Liahona*, nov. 2011, p. 69–70.

**A CREȘTE ÎN
PĂMÂNT FERTIL:
TINERI CREDINCIOȘI DIN**

Cindy Smith

UGANDA

Pe măsură ce tinerii din Uganda acceptă și trăiesc conform Evangheliei lui Isus Hristos, văd cum credința și speranța cresc peste tot în jurul lor.

În inima Africii de Est, frumoasa țară Uganda este binecuvântată cu dealuri șerpuitoare cu sfeclă de zahăr și bananieri – și cu tineri pregătiți să accepte și să trăiască conform Evangheliei lui Isus Hristos.

Primul țărăș din Uganda a fost organizat în 2010. Biserica crește într-un ritm rapid, având mulți tineri băieți și tinere fete în fiecare episcopie și ramură.

A înălța un stindard, a fi un exemplu

Tinerele fete dintr-o episcopie au fost inspirate de învățăturile surorii Elaine S. Dalton, președinta generală a Tinerelor Fete, cu privire la virtute: „Acum este timpul ca fiecare dintre noi să se ridice și să înălțe un drapel către lume cerând întoarcerea virtuții”¹. Tinerele fete au urcat un deal deasupra orașului și au înălțat drapeluri aurii ca simbol al promisiunii lor de a fi exemple ale virtuții. Ele au cântat împreună „Pe vârful muntelui” (*Imnuri*, nr. 5).

Aceste tinere fete și-au înălțat standardele personale de neprihănire. Supunerea de care au dat dovadă le-a întărit mărturiile și i-a influențat pe alții. Sora Dalton a spus: „Să nu subestimați niciodată puterea influenței voastre în bine”². Și, asemenea unui drapel, exemplul acestor tinere fete poate fi văzut de toată lumea.

Ca multe tinere fete din Uganda, Sandra merge pe jos mai mulți kilometri până la biserică, ajută la curățirea casei de întruniri vinerea și participă la seminar sâmbăta. În timpul săptămânii, ea se trezește înainte de ora 5 dimineața să citească cărți pentru școală și apoi merge pe jos la școală și se întoarce după ora 6 seara. A lipsit un an de la școală din cauza dificultăților financiare, dar își înfruntă provocările cu o atitudine pozitivă: „Evanghelia m-a ajutat cu adevărat să rămân fermă și neclintită”.

Sandra este singura membră a Bisericii din familia ei, însă părinții ei sprijină slujirea ei în Biserică, cum ar

Sandra

Sus: tinerii participă împreună la o seară la gura sobei a districtului.

Deasupra: Susan (mijloc), o refugiată din Uganda, a găsit pace în Evanghelie și și-a adus frații și pe alți copii la Biserică.

Centru: tinerele fete din această episcopie lucrează cu bucurie la Progresul Personal.

Dreapta: Dennis a renunțat la un loc într-o echipă profesionistă de fotbal pentru a predica Evanghelia. Împreună cu alți tineri băieți din cvorumul preoției a sacrificat și a învins greutăți pentru a sluji în misiuni.

fi ajutorul dat atunci când membrii episcopiei au făcut curățenie în curtea unui orfelinat din zonă. Familia ei vede felul în care Evanghelia a ajutat-o să fie mai puternică, chiar și atunci când se confruntă cu probleme greu de rezolvat. Reflecând asupra sursei acelei tării, Sandra spune: „Când merg la biserică, simt că mă îmbrac cu armura lui Dumnezeu” (vezi Efeseni 6:11–17).

Susan, o convertită mai recent, iubește Biserica. Originară din Sudanul de Sud, familia ei a fugit din țară

din cauza greutăților de acolo și a fost binecuvântată să-i întâlnească pe misionari în Uganda. Refugiată fiind, ea a găsit pace și protecție în Evanghelie. Duminica își aducea atât frații mai mici la Biserică, cât și încă vreo 10 alți copii care nu sunt membri ai Bisericii. După moartea neașteptată a unui membru al familiei sale, ea s-a întors în Sudanul de Sud, unde așteaptă ca Biserica să fie stabilită în zona ei. Atât Susan, cât și Sandra au de înfruntat provocări, dar ele își pun încrederea în Dumnezeu și se bucură de fructele trăirii conform Evangheliei lui Isus Hristos (vezi Alma 32:68, 43).

Sacrificii pentru a sluji într-o misiune

Tinerii băieți din Uganda încep să joace fotbal de mici, folosind ramuri legate strâns pe post de minge. De când a fost foarte mic, Dennis a avut talent la acest sport și conducerea liceului său i-a oferit o bursă ca să joace în echipa lor. După terminarea liceului, o echipă profesionistă i-a oferit salariu,

din Uganda”. Acești tineri neprihăniți au deja o mare influență.

Tinerii băieți și tinerele fete din Uganda sacrifică lucrurile lumii pentru binecuvântările care durează veșnic. Ei au plantat sămânța credinței și o îngrijesc cu atenție (vezi Alma 32:33–37). Precum un pom plin cu fructe (vezi Alma 32:42), tinerii se bucură de Evanghelie în această țară fertilă. ■ *Cindy Smith a locuit în Uganda în timp ce soțul ei a lucrat acolo și acum locuiesc în Utah, SUA.*

NOTE

1. Elaine S. Dalton, „Întoarcerea la virtute”, *Liahona*, nov. 2008, p. 80.
2. Elaine S. Dalton, *Liahona*, nov. 2008, p. 80.
3. David A. Bednar, „A deveni misionar”, *Liahona*, nov. 2005, p. 45.

cazare și masă. A fost un vis devenit realitate, dar Dennis a știut că acest lucru nu s-ar potrivi planurilor sale de a merge într-o misiune în acel an.

Dorința lui Dennis de a face ceea ce Tatăl său Ceresc dorea ca el să facă a fost atât de puternică încât nici nu a

vrut să fie tentat să rămână în echipă atunci când urma să vină timpul să slujească într-o misiune. Mulți oameni au pus la îndoială decizia sa, însă Dennis este sigur că a luat decizia corectă – pentru el și pentru ceilalți. „Cei doi frați ai mei mai mici și sora mea mai mică tocmai au fost botezați”, a spus el. „Nu am crezut niciodată că sora mea ar accepta Evanghelia. Când văd miracolele pe care Dumnezeu le face în familia mea, am o speranță mare pentru viitorul meu”.

Tinerii băieți din episcopia lui Dennis studiază *Predicați Evanghelia mea* în fiecare săptămână. Ei au devenit ca o echipă, lucrând îndeaproape cu misionarii cu timp deplin și aducându-și prietenii la întâlnirile Bisericii de duminică și la alte activități, cum ar fi meciuri de baschet și fotbal din timpul săptămânii.

Preoții și-au botezat prietenii și pe alții cărora le-au predat împreună cu misionarii. Timp de mai mulți ani, această echipă de tineri băieți a întărit întreaga episcopie și patru dintre ei, inclusiv Dennis, au primit chemări în Misiunea Kenya Nairobi.

Ei au urmat sfatul vârstnicului David A. Bednar din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli de „a deveni misionari cu mult înainte de a depune actele pentru misiune”³. Ei au făcut acest lucru lucrând împreună ca un cvorum, care este o echipă mai bună decât oricare alta.

Toți cei patru misionari au învins greutăți pentru a sluji. Wilberforce explică: „Aproape că mi-am pierdut speranța de a merge într-o misiune [din cauza costurilor], dar apoi am citit Matei 6:19–20: «Nu vă strângeți comori pe pământ... ci strângeți-vă comori în cer». Deci, cu sârguință și angajament, am reușit să-mi ating țelul de a sluji într-o misiune cu timp deplin. Iubesc munca misionară. Nimic nu este mai important decât să cauți mai întâi împărăția lui Dumnezeu”.

Speranță pentru viitor

Tinerii din Uganda ajută la clădirea împărăției lui Dumnezeu aici, cu speranță mare pentru viitor. Deși nu este niciun templu în Africa de Est, tinerii așteaptă cu nerăbdare momentul când se vor căsători într-un templu mai îndepărtat. La o activitate a țărșului care s-a axat pe pregătirea pentru a intra în templu, la sfârșitul activității, un membru al președinției țărșului și-a depus mărturia: „Dumnezeu vă iubește. Voi sunteți viitorul Bisericii

Ce este un **PRIETEN ADEVĂRAT?**

Elaine S. Dalton

Președinta generală a Tinerelor Fete

Definiția unui prieten s-a schimbat în lumea de astăzi în care suntem conectați prin intermediul tehnologiei. Astăzi putem crede că avem mulți „prieteni”. Este adevărat: ne bucurăm într-adevăr de capacitatea de a fi informat și a fi la curent cu ce se întâmplă în viețile multor cunoștințe și prieteni de acum sau din trecut și chiar ale oamenilor pe care nu i-am cunoscut personal, dar pe care îi numim prietenii noștri.

În contextul mass-mediei sociale, termenul „prieten” este deseori folosit pentru a descrie mai degrabă *contacte*

decât *relații*. Le puteți trimite „prietenilor” un mesaj, dar nu este același lucru cu a avea o relație cu o persoană, față în față.

Uneori preocuparea noastră este să *avem* prieteni. Poate ar trebui să ne concentrăm pe *a fi* un prieten.

Există multe definiții a ceea ce înseamnă să fii un prieten. Nu voi uita niciodată ce a spus vârstnicul Robert D. Hales din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli despre ce înseamnă să fii un prieten și influența puternică pe care o au prietenii în viețile noastre. Definiția pe care a

dat-o dânsul a avut un impact mare în viața mea. El a spus: „Prietenii sunt oamenii care te ajută să trăiești Evanghelia lui Isus Hristos”¹. În acest sens, a fi preocupat de bunăstarea unei alte persoane este adevărata esență a prieteniei. Înseamnă să te preocupe fericirea altei persoane înainte de propria ta fericire. Înseamnă să fii onest, loial și cast în toate faptele. Probabil că *devotament* este cuvântul care ne ajută să înțelegem adevăratul sens al prieteniei.

Când fiica mea, Emi, avea 15 ani, a hotărât ce fel de prieteni își va căuta. Într-o dimineață am observat că avea Cartea lui Mormon deschisă la Alma 48. Subliniasе versetele care îl descriu pe căpitanul Moroni: „Moroni era un om puternic și tare; era un om cu înțelegerea perfectă... Da, și era un om care era neclintit în credința pentru Hristos” (versetele 11, 13). Pe margine ea scrisese: „Vreau să ies la întâlniri și să mă căsătoresc cu un bărbat ca Moroni”. Pe măsură ce am urmărit-o pe Emi și pe tinerii băieți cu care s-a asociat, iar atunci când a împlinit 16 ani a ieșit la întâlniri, am putut vedea că și ea avea acele calități și îi ajuta și pe alții să-și îndeplinească rolurile de fii ai lui Dumnezeu, deținători ai preoției și viitori tați și conducători.

Prieteni adevărați îi influențează pe cei cu care se întovărășesc să „se ridice puțin mai sus [și] să fie puțin mai buni”². Vă puteți ajuta unii pe alții, în special pe tinerii băieți, să se pregătească să slujească cu onoare în misiuni. Vă puteți ajuta unii pe alții să vă păstrați curății din punct de vedere moral. Influența dreaptă și prietenia voastră pot avea un efect etern nu numai în viețile celor cu care vă întovărășiți, dar și în viețile generațiilor care vor urma.

Salvatorul i-a numit pe ucenicii Săi prietenii Săi. El a spus:

„Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu.

Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii săi.

Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu.

Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul Său; ci v-am numit *prieteni*, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu” (Ioan 15:12–15; subliniere adăugată).

Pe măsură ce trăiți și împărtășiți Evanghelia lui Isus Hristos, veți atrage oameni care vor dori să fie prietenii voștri, nu doar contacte pe un site de socializare media, ci prietenii așa cum Salvatorul a exemplificat prin predicile Sale și exemplul Său. Pe măsură ce vă străduiți să deveniți prietenii pentru alții și să lăsați lumina voastră să strălucească, influența voastră va

binecuvânta viețile multor oameni cu care vă întovărășiți. Știu că pe măsură ce vă concentrați să fiți un prieten pentru alții, în modul definit de profeti și de exemplele din scripturi, veți fi fericiți și veți influența lumea în bine și veți primi într-o zi glorioasă promisiune cu privire la adevărata prietenie, menționată în scripturi: „Și aceeași sociabilitate care există între noi aici va exista printre noi acolo, numai că va fi însoțită de slava veșnică” (D&L 130:2). ■

NOTE

1. Robert D. Hales, „This Is the Way; and There Is None Other Way”, în *Brigham Young University 198182 Speeches* (1982), p. 67.
2. Gordon B. Hinckley, „The Quest for Excellence”, *Liahona*, sept. 1999, p. 8.

IDEI PRINCIPALE DESPRE PRIETENIE

„Algeți-vă prietenii care să aibă aceleași valori ca voi, astfel încât să vă puteți întări și încuraja unii pe alții să trăiți potrivit standardelor înalte.

Pentru a avea prietenii buni, fiți un prieten bun...

În timp ce căutați să fiți prietenii altora, nu vă compromiteți standardele.”

Pentru întărirea tineretului
(broșură, 2011), p. 16.

INVITAȚIA mea la SALVARE

Emerson José da Silva

Când am fost tânăr, am mers în vizită la multe biserici și eram confuz pentru că fiecare propovăduia interpretări diferite ale scripturilor. Nu m-am simțit bine în legătură cu lipsa de evlavie pe care am întâlnit-o la unele dintre ele, prin urmare am renunțat să mai caut o biserică la care să merg.

Câțiva ani mai târziu, un prieten de-al meu, Cleiton Lima, a fost botezat în Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. El nu-mi menționase acest lucru deși eram prieteni buni, dar, odată cu trecerea timpului, am început să văd niște schimbări la el. Duminica dimineața mergeam la el să ne jucăm fotbal, dar niciodată nu-l găseam acasă. Acest lucru s-a repetat două sau trei duminici la rând. Într-un final, Cleiton mi-a spus că nu mai putea

să joace fotbal duminica pentru că trebuia să cinstească ziua Domnului. I-am spus: „Această Biserică te înnebunește”.

Atunci Cleiton m-a invitat să merg la biserică. Am găsit o scuză pentru că încă eram supărat pe religii în general. Timp de 10 luni, Cleiton i-a adus pe misionari la mine acasă să mă învețe, dar întotdeauna m-am scuzat și am spus că sunt prea ocupat. Dar el nu a renunțat niciodată.

Într-o zi, în iunie, m-a invitat la o activitate de dans la Biserică. L-am tachinat, spunând: „Va fi mâncare pe gratis și multe fete?” El a spus da, râzând.

Trebuie să recunosc că foamea m-a trădat. Am mers la biserică și mi-a plăcut mult. Toată lumea mi-a urat bun venit, am mâncat mult și am început să doresc să particip la o adunare. Când

am ajuns duminica la Biserică, am întâlnit mulți oameni și le-am auzit mărturiile.

Nu eram familiarizat cu Cartea lui Mormon,

însă am simțit Spiritul Domnului atunci când mai mulți membri au mărturisit:

„Știu că este adevărată Cartea lui Mormon, că aceasta este Biserica lui Isus Hristos și că Joseph Smith a fost un profet chemat de Dumnezeu”. Nu mă simțisem niciodată atât de bine. Încă nu doream să mă întâlnesc cu misionarii, dar acea adunare de mărturii m-a făcut să simt ceva.

În săptămâna care a urmat, Cleiton m-a invitat din nou la biserică. Nu am putut deoarece aveam deja altceva stabilit. Am observat tristețea de pe fața lui când i-am spus că nu știam dacă puteam merge.

Totuși, m-am trezit duminică dimineață având o dorință de a merge la biserică. M-am trezit la 6:50, lucru greu pentru mine, și m-am pregătit și l-am așteptat pe Cleiton. A fost surprins să mă vadă îmbrăcat și așteptând. În acea duminică, episcopul a vorbit despre preoție. Am simțit spiritul puternic și am simțit îndemnul că ar trebui să accept lecțiile misionare. Până la sfârșitul adunării Tinerilor Băieți, am știut că aveam să fiu botezat.

La sfârșitul adunărilor i-am spus lui Cleiton: „Vreau să fiu botezat!”.

El a crezut că glumeam. Dar

apoi a spus: „Dacă îi sun pe misionari, te vei întâlni cu ei?” Am răspuns că da.

Am fost învățat de doi misionari minunați. Când am auzit mesajul restaurării, am primit o confirmare și mai mare că trebuia să fiu botezat. Dar am vrut să cunosc eu însumi adevărul despre Cartea lui Mormon. Vârștii au subliniat Moroni 10:35 în exemplarul meu al Cărții lui Mormon și m-au invitat să mă rog și să-L întreb pe Dumnezeu dacă este adevărată.

Seara următoare, mi-am amintit că încă nu citisem Cartea lui Mormon. Când am început să citesc, am simțit un spirit foarte puternic. M-am rugat și, înainte de a termina, am știut că era adevărată Cartea lui Mormon. Sunt recunoscător lui Dumnezeu că a răspuns rugăciunii mele. Am fost botezat în iulie 2006.

Mai târziu, am slujit ca misionar în Misiunea Cuiabá, Brazilia, iar prietenul meu, Cleiton, a slujit în misiunea Santa Maria, Brazilia. Noi am făcut ceea ce Cleiton a făcut pentru mine: i-am invitat pe oameni la Hristos și i-am ajutat să primească Evanghelia restaurată, având credință în Isus Hristos, pocăindu-se, fiind botezați și primind darul Duhului Sfânt. Aceasta este cu adevărat calea spre salvare.

Fie ca noi să-i invităm mereu pe rudele și pe prietenii noștri să învețe despre această Evangheligie, pentru că Salvatorul i-a invitat pe toți când a spus: „Veniți la mine” (Matei 11:28). Eu știu că aceasta este Biserica lui Isus Hristos și că acum este momentul să-i invităm pe toți să vină la El. ■

ZECE MODURI DE A ȘTI CĂ EȘTI CONVERTIT

Tyler Orton

În cadrul adunării preoției, am învățat că unul din scopurile Preoției aaronice este să ne ajute „să devenim convertiți la Evanghelia lui Isus Hristos și să trăim conform învățăturilor ei”¹. Nu eram sigur ce însemna să „devenim convertiți la Evanghelia lui Isus Hristos”. I-am întrebat pe părinții și pe frații mei mai mari ce credeau că înseamnă și am discutat împreună despre mai multe moduri prin care poți vedea dacă devii convertit.

Există, probabil, și altele, dar iată 10 moduri la care ne-am gândit noi. Deoarece convertirea este un proces care durează o viață, nu trebuie să fim perfecți în fiecare dintre aceste domenii acum, însă ele ne pot ajuta să știm dacă progresăm.

1. Când ești convertit, nu numai că *știi* ce ar trebui să faci, ci și *vrei* să faci ceea ce este drept. Nu este suficient doar să eviți să faci rău pentru că ți-e frică să nu fi prins sau pedepsit. Atunci când ești cu adevărat convertit, vrei într-adevăr să alegi ce e drept.

2. Un alt semn că devii convertit este acela că nu mai ai nicio dorință de a face rău. Anti-nefi-lehiții sunt un exemplu bun în acest sens. Când s-au convertit la Evanghelia lui Hristos, ei „intraseră într-un legământ cu Dumnezeu ca să-L slujească și să-I țină poruncile” (Mosia 21:31). La fel ca nefiții care au fost învățați de regele Benjamin, ei „nu mai [aveau] înclinare să [facă] rău” (Mosia 5:2). Ei deveniseră cu adevărat convertiți la Evanghelia lui Hristos și

tentațiile lui Satana nu aveau nicio putere asupra lor.

3. Când sunteți convertiți, vă preocupați mai mult ce crede Dumnezeu despre voi, nu ce cred alții. La școala mea din Indonezia, elevii obișnuiesc să bea mult alcool. Uneori poate fi tentant să mergi la petreceri când toți ceilalți merg și își bat joc de tine fiindcă tu nu mergi. Fratelui meu i s-a oferit de băut și a fost invitat la petreceri de multe ori, însă a refuzat – a apărat crezurile sale. A fost greu și a petrecut multe nopți singur acasă. Când colegii lui și-au luat la revedere

de la el la festivitatea de absolvire, mai mulți i-au spus cât de uimiți au fost să vadă că a reușit să reziste la presiunile celorlalți și să rămână fidel standardelor lui. Ei i-au spus cât de mult îl apreciază pentru aceasta. El a arătat că este convertit rezistând presiunilor din partea colegilor.

4. Când sunteți convertiți, vă străduiți din răzputeri să trăiți întotdeauna conform Evangheliei, nu numai duminica sau când este convenabil, ci tot timpul. Faptele voastre nu se schimbă în funcție de cine este cu voi sau cine vă vede. Când ceilalți spun o

glumă proastă sau doresc să se uite la un film imoral, nu le faceți hatârul doar pentru că nimeni nu vă vede; apărați, în schimb, lucrurile în care credeți.

5. Când sunteți convertiți, sunteți mai buni și plini de compasiune în relațiile cu ceilalți. Nu judecați, nu criticați sau nu bârbiți. Sunteți mai sensibili la sentimentele celorlalți și devine natural să căutați feluri de a sluji și a ajuta. Dacă mergeți pe coridorul școlii și cineva își scapă cărțile pe jos, nici nu trebuie să vă gândiți ce-ar trebui să faceți. Vă opriți în mod automat să ajutați.

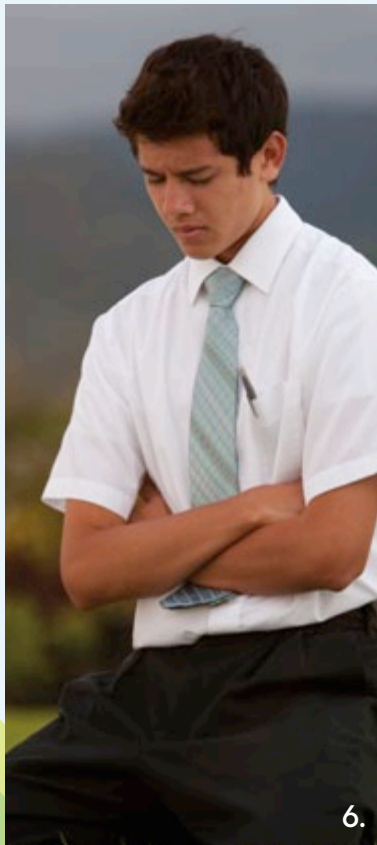
5.

O CALE SIGURĂ CĂTRE FERICIRE

„Domnul dorește ca membrii Bisericii Sale să fie convertiți în întregime la Evanghelia Sa. Este singura cale sigură prin care putem avea acum siguranță spirituală și fericire pentru totdeauna.”

Vărstnicul Donald L. Hallstrom din Președinția celor Șaptezeci, „Convertiți Evangheliei Sale prin Biserica Sa”, *Liahona*, mai 2012, p. 15.

6.

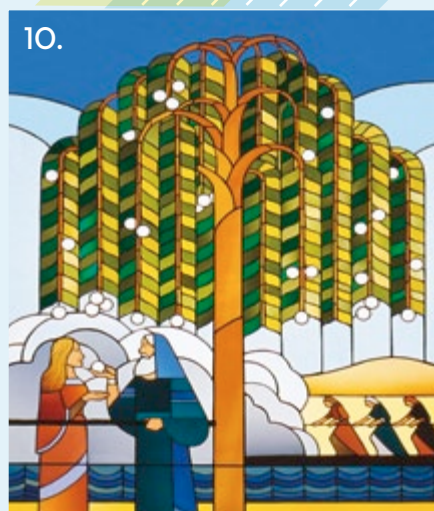
2.

Pentru a arăta că sunt sinceri în legământul de a trăi Evanghelia, lămanații convertiți și-au îngropat armele (vezi Alma 24).

6. Când sunteți convertiți, dorința voastră de a vă ruga crește și simțiți că într-adevăr comunicați cu Dumnezeu atunci când vă rugați. Vă veți face întotdeauna timp să vă rugați oricum v-ați simți sau orice s-ar întâmpla în viețile voastre. Președintele Ezra Taft Benson (1899–1994) ne-a spus: „Dacă nu avem chef să ne rugăm, ar trebui să ne rugăm până când ne vine cheful să ne rugăm”².

7. Când deveniți convertiți, abia așteptați duminica pentru că este ziua de sabbat. Când vine duminica, în loc să vă gândiți: „O, nu, astăzi nu pot ieși cu prietenii sau nu pot merge la film”, mai bine vă gândiți: „Grozav, o zi în care pot să merg la biserică și să mă concentrez pe lucrurile

spirituale și să-mi petrec timpul cu familia mea!”.

8. Când sunteți convertiți, țineți poruncile și nu căutați scuze, nu raționalizați comportamente sau nu încercați să găsiți o cale de mijloc. Nu încercați să vă jucați cu focul; pur și simplu, țineți poruncile pentru că știți că aceasta este calea cea mai bună.

9. Când sunteți convertiți, abia așteptați să plătiți zeciuiala. Vedeți plata zeciuiei ca pe un privilegiu și considerați că 10% nu este atât de mult, în comparație cu binecuvântările și satisfacția pe care le primiți. Aceste binecuvântări valorează mult mai mult decât banii pe care-i dați.

10. Când deveniți convertiți, aveți o dorință puternică de a-i ajuta pe ceilalți să cunoască adevărul și fericirea pe care le-ați găsit voi. Un exemplu bun din scripturi este visul lui Lehi, în care a avut o dorință atât de mare să împărtășească fructul delicios al pomului vieții cu familia lui. Când a gustat din fruct, primul său gând a fost nu să ia mai mult pentru el, ci să-i caute pe membrii familiei sale pentru ca și ei să poată gusta fructul și să simtă aceeași fericire (vezi 1 Nefi 8:12).

Pe scurt, știți că deveniți convertiți atunci când începeți să trăiți conform unei legi mai înalte, Evanghelia lui Isus Hristos. Trăiți atât spiritul legii, cât și litera legii. Trăiți conform Evangheliei în toate aspectele vieții voastre. Trăiți conform Evangheliei la maxim, nu pentru că trebuie să o trăiți, ci pentru că vreți să o trăiți. Sunteți o persoană mai fericită și mai amabilă și doriți să deveniți o persoană astfel cum dorește Tatăl Ceresc să fiți. Vreți să fiți asemenea lui Isus Hristos și să urmați exemplul Său. Când deveniți acea persoană, ați fost cu adevărat convertiți. ■

Tyler Orton locuiește în Java, Indonesia.

NOTE

1. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 8.1.3.
2. Ezra Taft Benson, „Pray Always”, *Liahona*, iunie 1990, p. 4.

MERITĂ SĂ MUNCEȘTI DIN GREU

Vei fi uimit de ceea ce poți îndeplini dacă continui să încerci.

(Vezi Pentru întărirea tineretului broșura 2011, p. 40-41.)

Micuțul

misionar

al bunicii Deny

Emília Maria Guimarães Correa

„Atunci când un om vorbește prin puterea Duhului Sfânt, puterea Duhului Sfânt îi duce vorba în inimile copiilor oamenilor” (2 Nefi 33:1).

Vítor locuia cu mama și sora lui în casa bunicii Deny. Bunica lui Vítor s-a îmbolnăvit și nu s-a putut da jos din pat timp de multe săptămâni. Stătea singură în camera ei.

Vítor s-a hotărât să-i țină bunicii Deny de urât. În fiecare zi când se întorcea de la școală, ducea o revistă *Liahona* în camera bunicii și îi citea povești din paginile destinate copiilor.

După ce a citit toate numerele din *Liahona* pe care le deținea familia lui, el a început să-i citească din Cartea lui Mormon și Biblie. Bunica Deny nu era membră a Bisericii, dar îi plăcea să-l asculte pe Vítor când îi citea. Era fericită să audă despre Evanghelie.

Bunica îi punea multe întrebări. Dacă Vítor nu știa răspunsul, o întreba

pe învățătoarea lui de la Școala Primară sau căuta în scripturi. Bunica l-a numit pe Vítor micuțul ei misionar.

Bunica Deny i-a spus lui Vítor că învățase multe de la el. A promis că va merge la biserică cu el când se va face bine. Lucrurile pe care le învățase au făcut-o să vrea să se facă bine și să studieze mai mult despre Evanghelie.

Când s-a însănătoșit, bunica și-a ținut promisiunea. A mers la biserică cu Vítor să învețe mai multe despre ceea ce el o învățase. Nu a trecut mult timp și bunica a fost botezată și confirmată. Vítor o ajutase să învețe că Evanghelia este adevărată.

Când Vítor a crescut, el a devenit misionar cu timp deplin în Misiunea Boston Massachusetts. Înainte de a pleca, el a mers la templu – cu bunica Deny. ■

Emília Maria Guimarães Correa locuiește în Districtul Federal, Brazilia.

Vârstnicul M. Russell Ballard
din Cvorumul celor
Doisprezece Apostoli

*Membrii Cvorumului celor
Doisprezece Apostoli sunt martori
speciali ai lui Isus Hristos.*

De ce are Biserica un nume atât de lung?

Isus Hristos Însuși a numit
Biserica (vezi Doctrină și
Legăminte 115:4).

Cuvintele *Biserica lui Isus Hris-
tos* declară că este Biserica Sa.

Zilele din Urmă arată că aceasta
este aceeași Biserică ca aceea pe

care Isus Hristos a stabilit-o când
a trăit pe pământ, dar restaurată în
aceste zile din urmă.

Sfinților înseamnă că noi Îl
urmăm și ne străduim să facem
voia Lui.

Membrii noștri au fost numiți

mormoni pentru că noi credem
în Cartea lui Mormon, însă noi
ar trebui să folosim numele în-
treg al Bisericii oricând e posi-
bil. ■

*Din „Importanța unui nume”, Liahona, nov.
2011, p. 79-82.*

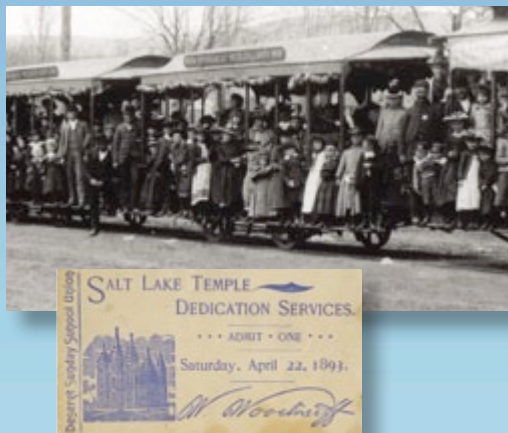
Darcie Jensen

Când templul Salt Lake a fost finalizat în 1893, sfinții din zilele din urmă s-au bucurat. Le-a luat 40 de ani să-l construiască. Deoarece copiii donaseră bani pentru a ajuta la construirea templului, președintele Wilford Woodruff a hotărât să organizeze cinci sesiuni speciale de dedicare la care să participe copiii.

Astăzi avem temple peste tot în lume și copiii încă mai ajută la celebrarea terminării templelor. Vedeți în ce fel au participat copiii atunci și în ce fel participă acum. ■

Darcie Jensen locuiește în California, SUA.

Mai mult de 12.000 de copii au venit la Templul Salt Lake pentru dedicare. Acești copii din episcopia Sugar House au venit cu trenul.

Acest bilet le-a permis copiilor de până la 16 ani să participe la serviciile speciale de dedicare pentru Templul Salt Lake. Apostolii și membrii Primei Președinții le-au vorbit copiilor în templu.

Uneori templele sunt rededicate după renovare. Copiii de la Societatea Primară au cântat și au dus torțe în spectacolul prin care s-a celebrat rededicarea Templului Anchorage, Alaska.

În fiecare săptămână, în timp ce se construiește Templul Gilbert, Arizona, copiii de la Societatea Primară din țărușul Highland, Gilbert, Arizona, și-au stabilit un țel să ofere slujire cuiva din episcopiile lor.

Când Templul San Diego, California era în construcție, copiii de la Societatea Primară din Mexic au făcut un covoraș colorat pentru templu. În timpul dedicării, autoritățile generale au stat pe covoraș în timpul ceremoniei privind piatra din capul unghiului.

Celebrarea templelor!

Copiii din Manitoba, Canada, au mers cu mașina trei ore la **Templul Regina Saskatchewan** să atingă zidurile templului și să își ia angajamentul de a intra în el într-o zi.

Copiii de la Societatea Primară, în cadrul casei deschise pentru **Templul Kiev, Ucraina**, i-au întâmpinat pe vizitatori cântând „I Love to See the Temple”.

Peste 800 de copii de la Societatea Primară din Africa de Vest au cântat „Copil al Domnului” la celebrarea culturală de dinaintea dedicării **Templului Accra, Ghana**.

Copiii de la Societatea Primară au cântat pentru președintele **Gordon B. Hinckley** atunci când a sosit să dedice **Templul Aba, Nigeria**.

Fiecare templu are o piatră din capul unghiului pe care este scris anul în care a fost dedicat. La dedicare, autoritățile generale pecetluiesc piatra din capul unghiului cu mortar. **Isaac B.**, în vârstă de 9 ani, a ajutat la pecetluirea cu mortar a pietrei din capul unghiului a **Templului Kansas City, Missouri**.

Întrebări și răspunsuri despre templu

De ce avem temple?

Templele Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă sunt locuri sfinte unde putem învăța adevăruri eterne și lua parte la rânduieli sfinte.

Cum este în interiorul unui templu?

Templele sunt locuri liniștite, evlavioase și frumoase. Tot ce există în temple este curat și ordonat. Toată lumea se îmbracă în alb și vorbește în șoaptă.

Ce se întâmplă în temple?

O soție poate fi pecetluită cu soțul ei și copiii pot fi pecetluiți cu părinții lor. Pecetuirea face posibil ca familiile să fie împreună pentru eternitate. În templu, bărbații și

femeile primesc, de asemenea, un dar al binecuvântărilor spirituale numit înzestrare. Ei pot primi, de asemenea, înzestrarea și pot fi pecetluiți în numele acelor care au murit fără să facă legăminte în templu.

Ce altceva se mai întâmplă în temple?

Pe lângă pecetuire și înzestrare, mai sunt și alte rânduieli care se fac în temple. Oamenii pot fi botezați și confirmați pentru cei care nu au putut să se alăture Bisericii în timp ce trăiau. Când vei împlini 12 ani și vei fi demn să intri în templu, vei putea avea ocazia să fii botezat și confirmat pentru cei care au murit fără să cunoască Evanghelia.

Dar dacă familia mea nu a fost la templu?

Tatăl Ceresc te cunoaște și te iubește, pe tine și pe familia ta. El dorește ca toată lumea să aibă binecuvântările rânduielilor din temple. Să trăiești demn ca să intri în templu. Stabilește-ți un țel că vei primi înzestrarea și te vei căsători în templu într-o zi. Tatăl tău Ceresc te va binecuvânta pe tine și pe familia ta. ■

„Dragii mei tineri prieteni... să aveți mereu ca obiectiv templul. Să nu faceți nimic care să vă împiedice să intrați pe ușile lui și să beneficiați de binecuvântările sacre și eterne de acolo.”

Președintele Thomas S. Monson, „Templul Sfânt - un far pentru lume”, *Liahona*, mai 2011, p. 93.

Famiile pot fi împreună, azi și mereu

(Simplificat)

Textul: Ruth Muir Gardner
Muzica: Vanja Y. Watkins

Cu bucurie ♩ = 80-96

1. Am o fa - mi - li - e pe pă - mânt; Ea cu mi - ne - i bu - nă
2. De când sunt tâ - năr eu în - văț, A - tent mă pre - gă - tesc

Și vreau să îm - păr - tă - șesc cu ea via - ța e - ter - nă.
Ca în al Dom - nu - lui tem - plu să mă că - să - to - resc.

Refren

Fa - mi - li - i - le pot fi - m - pre - u - nă prin pla - nul Ta - tă - lui Și

Dom - nul mi - a a - ră - tat cum pot să fac eu Cu ai mei să fiu azi și me - reu. Să

fiu cu ei azi și me - reu.

Textul și muzica © 1980 IRI. Aranjament © 2012 IRI. Toate drepturile rezervate.
Acest cântec poate fi copiat pentru a fi folosit ocazional, la Biserică sau acasă, în scopuri necomerciale.

Isus Hristos a restaurat Biserica Sa în zilele din urmă

Puteți folosi această lecție și activitate pentru a învăța mai multe despre tema din luna aceasta a Societății Primare.

Imaginați-vă că mergeți la o vânătoare de comori. Unde ați căuta comoara? Cum ați găsi-o? Ar exista o cutie a comorii? Ce ar fi înăuntru?

Unele cutii cu comori conțin bijuterii frumoase și monede prețioase. Dar, în calitate de membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, avem o comoară care este și mai de preț: Evanghelia lui Isus Hristos.

Mulți oameni nu știu despre această comoară, așa că una dintre datoriile noastre este să o împărtășim cu cât de mulți oameni putem.

După ce Isus Hristos și apostolii lui au murit, unele învățături și rânduieli importante din Evanghelia au fost pierdute sau schimbate, inclusiv botezul,

autoritatea preoției, templele, profeții în viață și împărtășania.

Toate aceste comori ale Evangheliei au fost restaurate prin profetul Joseph Smith. Tatăl Ceresc și Isus Hristos i-au apărut lui Joseph Smith în dumbrava sacră atunci când s-a rugat să știe adevărul.

Mai târziu, Joseph a primit plăcile de aur și a tradus Cartea lui Mormon. Cartea lui Mormon conține învățături pe care noi le prețuim pentru că explică adevăruri care au fost odată pierdute. Noi primim multe binecuvântări deoarece avem aceste adevăruri ale Evangheliei.

Ce comori prețioase sunt acestea! ■

VERSET ȘI CÂNTEC

- Doctrină și Legăminte 35:17
- „Dumbrava sacră”, *Cântece pentru copii*, p. 87 (sau un alt cântec despre restaurarea Evangheliei)

SĂ STĂM DE VORBĂ

Împărtășiți modul în care Evanghelia lui Isus Hristos vă binecuvântează familia.

FACEȚI O CUTIE CU COMORI ALE EVANGHELIEI

Tăiați și pliați această cutie pentru comori ca în diagrama de mai jos. Tăiați monedele pe care sunt scrise unele dintre comorile pe care Evanghelia vi le-a dat și puneți-le în cutie. Uitați-vă la comorile din cutie des și amintiți-vă de binecuvântările Evangheliei.

Unde a fost organizată Biserica

Jan Pinborough

Revistele Bisericii

*Veniți cu noi să explorăm
un loc important din istoria
Bisericii!*

Dacă Maggie și Lily E. doresc să vadă unde a fost organizată Biserica pentru prima oară, nu trebuie să călătorească prea departe. Este chiar aproape de capela din Fayette, New York, acolo unde merg la biserică în fiecare duminică!

Biserica nu a fost organizată într-o clădire a Bisericii, ci într-o casă din

bârne. Profetul Joseph Smith venise să locuiască aici cu familia Whitmer în anul 1829. Casa de atunci nu mai există, însă această casă din bârne se află în același loc.

În clădirea Bisericii, unde Maggie și Lily merg duminica, există un centru al vizitatorilor unde se găsesc afișe despre casa Whitmer și lucrurile speciale care s-au petrecut acolo. ■

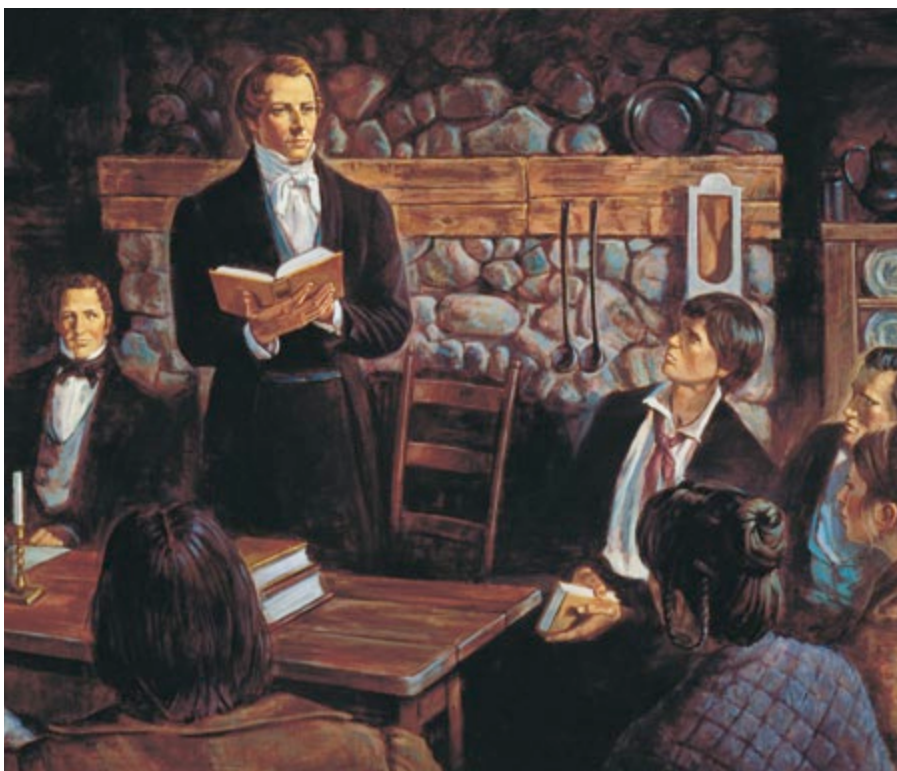

1. Joseph Smith a terminat traducerea Cărții lui Mormon aici.

2. Afară, nu departe de casă, trei bărbați l-au văzut pe îngerul Moroni și plăcile de aur. Ei se numesc cei trei martori pentru că au fost martori sau au văzut plăcile. Puteți găsi mărturiile lor la începutul Cărții lui Mormon.

3. Pe 6 aprilie 1830, aproximativ 60 de oameni au venit la o adunare specială. Joseph Smith a organizat, oficial, Biserica și împărțășania a fost binecuvântată și distribuită. Aceasta a fost prima adunare de împărțășanie!

BOTEZUL ATUNCI ȘI BOTEZUL ACUM

Maggie, în vârstă de 11 ani și Lily, în vârstă de 9 ani, au fost botezate într-un bazin aproape de locul în care au fost botezați primii membri ai Bisericii.

Ambele fete erau foarte bucuroase să fie botezate. Când a venit timpul ca Lily să fie botezată, a avut un interviu cu episcopul ei. „M-a întrebat dacă aveam o mărturie despre profet și dacă îmi plăteam zeciuiala”, a spus Lily.

Fetele au amintiri frumoase din zilele în care au fost botezate. „Când am ieșit din apă, am avut sentimentul că puteam face orice”, a spus Maggie.

Ambele fete au primit jurnale ca să poată scrie în ele sentimentele lor despre zilele lor speciale.

4. Imediat după adunare, părinții lui Joseph Smith și alți câțiva au fost botezați afară.

Max și Mia salvează situația

Chris Deaver, Texas, SUA

Max s-a pregătit să se joace de-a super-eroul. S-a îmbrăcat cu tricoul lui roșu. Și-a luat pelerina de super-erou. Apoi a mers în camera surorii lui mai mici.

„Vino, Mia”, a spus Max. „Să mergem să salvăm situația!”

Max și Mia au mers în sufragerie. Ei au văzut un coș plin cu haine.

„Mă ajutați?” a întrebat mama.

„Bine”, a spus Max. „Apoi putem merge să salvăm situația.”

Max și Mia au ajutat-o pe mama să împătore toate hainele și să le pună la loc.

Apoi Max a văzut niște mizerie pe jos. „Haide să adunăm mizeria”, a spus Max. „Apoi putem merge să salvăm situația.”

Max și Mia s-au întrecut prin casă.
Ei au aruncat la gunoi orice mizerie
au găsit.

Ei au văzut-o pe mama
măturând podeaua din
bucătărie. „Te putem ajuta”,
a spus Max.

Mia a ținut fârașul în timp
ce Max a măturat podeaua.

„Acum să mergem
să salvăm situația”,
a spus Max.

Mama s-a uitat în jur
la casa cea curată. Apoi
i-a îmbrățișat pe Max
și pe Mia. „Cred că ați
salvat-o deja!” ■

ISUS MERGE PE APĂ

„Când L-au văzut ucenicii umblând pe mare, s-au spăimântat, și au zis: «Este o nălucă!» și de frică au țipat.

Isus le-a zis îndată: «Îndrăzniți, eu sunt; nu vă temeți» (Matei 14:26-27).

Instruirea conducătorilor din întreaga lume – o nouă abordare

Vârstnicul L. Tom Perry, vârstnicul Donald L. Hallstrom și episcopul Dean M. Davies conduc o discuție la masa rotundă despre importanța folosirii cheilor preoției.

În lunile următoare, membrii Bisericii din întreaga lume vor participa la o abordare nouă și inspirată a instruirii conducătorilor din întreaga lume.

Spre deosebire de adunările de instruire precedente, instruirea conducătorilor din întreaga lume nu va fi transmisă în direct ca un eveniment separat pentru conducătorii de episcopie și țară. Ea este împărțită în nouă fragmente scurte – pe un DVD și pe LDS.org – și îi încurajează la discuții pe toți conducătorii, pe toți membrii și familiile lor de-a lungul acestui an, precum și în viitor.

Instruirea se concentrează pe: „Întărirea familiei și a Bisericii prin intermediul preoției”. În cadrul instruirii, membrii Primei Președinții și ai Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, alături de alte autorități generale, dau instrucțiuni inspirate cu privire la modul în care:

- familiile pot găsi tărie și pace prin puterea preoției;
- fiecare familie poate fi ajutată să beneficieze de binecuvântările preoției;
- cei care dețin cheile preoției întăresc căminele și familiile;
- să slujim la fel cum a slujit Hristos;
- copiii trebuie crescuți în lumină și adevăr.

Toate unitățile Bisericii vor primi exemplare ale DVD-ului, iar consiliile de episcopie și de țară sunt rugate să le vizioneze în întregime. Apoi, ele trebuie să se sfătuiască împreună cu privire la modul în care să-i ajute pe membrii episcopiei sau ai țării să beneficieze de aceste instrucțiuni.

În cadrul adunărilor și al orelor de clasă, membrii pot viziona și discuta segmente separate de pe DVD. Familiile și persoanele pot viziona segmentele, împreună cu materiale suplimentare pentru a-și îmbunătăți studiul, la www.lds.org.

De fiecare dată, partea cea mai importantă a instruirii va avea loc după ce un segment s-a terminat și începe discuția. Atunci când membrii și familiile meditează, împărtășesc și depun mărturie despre ceea ce au auzit și au simțit, Duhul Sfânt îi va inspira și-i va învăța cum să aplice învățăturile în funcție de propriile lor circumstanțe. Prin intermediul acestor experiențe, această instruire a conducătorilor din întreaga lume va întări familiile și Biserica din toată lumea. ■

Stând în fața casei Mary Fielding Smith din This Is the Place Heritage Park (Parcul moștenirii – „Acesta este locul”), vârstnicul M. Russell Ballard, Linda K. Burton, vârstnicul Ronald A. Rasband, Elaine S. Dalton, Rosemary M. Wixom și episcopul Gary E. Stevenson discută despre binecuvântările care decurg atunci când există preoția în fiecare cămin.

SĂ RĂSPUNDEM CHEMĂRII DE A AVEA MAI MULȚI MISIONARI:

să întreținem o perspectivă misionară acasă și la Biserică

Heather Whittle Wrigley

Știri și evenimente ale Bisericii

Episcopul Victor Nogales din episcopia Parque Chacabuco, țărușul Congreso, Buenos Aires, Argentina, stă în fața unui panou pe care se află fotografiile unui număr de 37 de tineri băieți și tinere fete din episcopia lui. Când unul dintre aceștia pleacă în misiune, el pune un bilețel lângă fotografie.

„Tinerii mei sunt foarte plăcut impresionați când intră în biroul meu și văd fotografiile și bilețelele”, a spus el. „Acest lucru îi motivează să se pregătească pentru propriile misiuni.”

Această episcopie din Buenos Aires ilustrează spiritul muncii misionare. În primele șase luni ale anului 2012, 19 tineri – dintre care 14 convertiți – și-au părăsit căminele pentru a sluji în misiuni cu timp deplin în opt țări. Mai mult de 80 la sută dintre tinerii eligibili și-au luat angajamentul de a sluji în misiuni.

În ultimii ani, conducătorii Bisericii au cerut de mai multe ori tinerilor să slujească în misiuni.

În timpul conferinței generale din aprilie 2005, curând după apariția îndrumarului *Predicați Evanghelia Mea: un ghid pentru slujirea misionară*, vârstnicul M. Russell Ballard din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli a sfătuit

famiile și conducătorii să dezvolte un spirit misionar și să pregătească mai mulți tineri băieți și tinere fete să slujească cu cinste ajutându-i să înțeleagă cine sunt și învățându-i doctrina (vezi „Încă unul”, *Liahona*, mai 2005, p. 69).

Anunțul președintelui Thomas S. Monson din cadrul conferinței generale din octombrie 2012 privind reducerea limitei de vârstă a misionarilor a fost o readucere aminte a faptului că Domnul Își accelerează lucrarea.

Astăzi, multe familii și conducători ai Bisericii acordă atenție sporită acestor mesaje și stabilesc o tradiție importantă a slujirii misionare în zonele lor.

Să-i ajutăm pe tineri să înțeleagă cine sunt

La întrebarea: „Cum ați pregătit atât de mulți dintre tinerii dumneavoastră să fie dornici să slujească?”, episcopul Nogales a răspuns „Când am fost chemat episcop, prima mea preocupare au fost tinerii din episcopia mea și le-am explicat cât se poate de clar celorlalți conducători din episcopie că noi trebuie să ne implicăm în viața lor”.

De exemplu, toți misionarii din Chabuco au deținut chemări în episcopie înainte de plecarea lor.

Deseori, noii convertiți și membrii mai puțin activi au fost invitați să slujească în calitate de învățători, fapt care i-a ajutat să se pregătească să predea Evanghelia.

Episcopul Nogales a aranjat, de asemenea, ca tinerii să se pregătească spiritual pentru misiune lucrând cu misionarii locali cu timp deplin.

Pe măsură ce conducătorii Bisericii și membrii s-au angajat în sprijinirea tinerilor din episcopie, ei au fost răsplătiți văzând creșterea deosebită a spiritului misionar.

O familie concentrată pe spiritul misionar

Garth și Eloise Andrus din Draper, Utah, SUA, știu ce înseamnă să ai o familie concentrată pe spiritul misionar. Ei au 17 nepoți care au slujit în misiuni și ei înșiși au slujit în șase misiuni.

„Cultivarea unui spirit de slujire misionară în familia dumneavoastră este un lucru care începe de când copiii sunt mici”, a spus fratele Andrus.

Sora Andrus a fost de acord. „Nu lăsați slujirea într-o misiune cu timp deplin să fie doar o așteptare tăcută, trebuie să vorbiți copiilor și nepoților dumneavoastră despre aceasta arătând că așteptați data – *când* ei vor sluji în misiune, nu *dacă vor sluji în misiune*”, a spus ea.

A-i învăța pe tineri cine sunt ei prin stabilirea unui exemplu de slujire misionară este de asemenea important. Fratele și sora Andrus au acceptat prima lor chemare în anul 1980, exact înainte ca băiatul lor cel mai mic să plece în misiune.

Episcopul Victor Nogales stă lângă panoul cu pozele tinerilor din episcopia lui, inclusiv ale celor care slujesc în prezent în misiuni.

Un nepot le-a scris după ce a primit un dar pe care ei l-au trimis pentru a-l ajuta să se pregătească pentru misiune. „El ne-a mulțumit [pentru dar], însă a spus: «Mult mai important este să vă mulțumesc pentru faptul că ați fost un exemplu», a spus sora Andrus.

Predarea doctrinei

„Tinerii noștri au dreptul să se aștepte ca părinții lor, conducătorii Bisericii și învățătorii să se asigure că ei știu și înțeleg Evanghelia lui Isus Hristos”, a spus vârstnicul Ballard. „Duhul Sfânt le va confirma adevărul în inimile lor și va aprinde lumina lui Hristos în sufletele lor. Și atunci veți avea încă un misionar pregătit întocmai” (M. Russell Ballard, „Încă unul”, p. 71).

La aproximativ 6.000 mile (9.600 km) de Buenos Aires, ramura rurală

Horseshoe Bend de lângă Boise, Idaho, SUA, a avut, de asemenea, o creștere importantă în slujirea misionară când familiile și conducătorii și-au întărit eforturile pentru a predica Evanghelia tinerilor lor.

Dintr-o ramură mică de 75 de membri, nouă tineri slujesc în misiuni.

Vârstnicul Russell M. Nelson din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli a subliniat motivele și beneficiile slujirii. „Toți misionarii... slujesc având ca unică speranță faptul de a le face viața mai bună altor oameni”, a spus dânsul. „Hotărârea de a sluji în misiune va modela destinul spiritual al misionarului, al soțului ei sau soției lui și al urmașilor lor de-a lungul generațiilor care vor urma. Dorința de a sluji este consecința firească a convertirii unui om, a demnității și

pregătirii acestuia” („Întrebați-i pe misionarii! Ei vă pot ajuta!” *Liahona*, nov. 2012, p.18).

Martin Walker, președinte al țărâșului Emmett, Idaho, a fost de acord cu aceasta. „Slujirea într-o misiune îl plasează pe tânăr pe un drum care va influența generații”, a spus dânsul. „În calitate de țărâș, noi facem tot ceea ce putem pentru a-i pregăti pe tineri pentru slujirea misionară.”

O parte a acestei pregătiri include predarea doctrinei către tineri. Tinerii din ramura Horseshoe Bend au acces la o clasă de pregătire misionară săptămânală predată de un fost președinte de misiune – pregătire care suplimentează instruirea misionară asigurată de adunarea lunară de pregătire a misionarilor ținută la nivel de țărâș și tabăra anuală a Preoției aaronice.

LaRene Adam – unul dintre cei șase copii ai fratelui și surorii Andrus – a slujit alături de soțul ei, Jim, în Misiunea Copenhaga, Danemarca, din anul 2007 până în anul 2009. Ea a depus mărturie despre importanța de a preda Evanghelia copiilor în cadrul căminului.

„Unul dintre lucrurile importante pe care îl puteți face pentru a-i ajuta pe copiii dumneavoastră să-și clădească o mărturie despre munca misionară este acela de a ține serile în familie și de a studia scripturile în familie”, a spus dânsa. „Dacă le asigurați baza puternică a studiului Evangheliei și a cunoașterii Evangheliei, ei sunt bine pregătiți și cunosc mult mai multe despre Evanghelie.” ■

Tinerii misionari în slujba Bisericii găsesc bucurie în slujire

Carolyn Carter

Știri și evenimente ale Bisericii

Vârstnicul Ernesto Sarabia a purtat un ecuson negru de misionar în fiecare zi a misiunii sale. Dar responsabilitatea lui a fost diferită de cea a multor alți misionari – vârstnicul Sarabia a slujit ca tânăr misionar în slujba Bisericii (TMSB) în biroul Misiunii Hermosillo, Mexic.

„Noi realizăm că poate pentru câțiva dintre tinerii noștri băieți și tinere fete, nu ar fi bine să fie nevoiți să facă față rigorilor și provocărilor unei misiuni cu timp deplin”, a spus vârstnicul M. Russell Ballard din

Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. Dar aceasta, a spus dânsul, nu înseamnă că ei nu pot lua parte la binecuvântările slujirii misionare („Încă unul”, *Liahona*, mai 2005, p.69).

Vârstnicul Russell M. Nelson din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli a spus: „Misiunea este un act

voluntar de slujire în folosul lui Dumnezeu și al oamenilor” („Întrebați-i pe misionari! Ei vă pot ajuta!” *Liahona*, nov. 2012, p. 18) și există multe moduri de oferire a acestei slujiri.

Pentru cei care sunt scuzați în mod onorabil de slujirea unei misiuni de prozelitism cu timp deplin sau pentru cei care trebuie să se întoarcă acasă mai curând, programul TMSB poate asigura experiențe de misiune importante.

Cerințele pentru slujire

Tinerii misionarii în slujba Bisericii (TMSB), trebuie să fie capabili din punct de vedere fizic, mental, spiritual și emoțional să realizeze sarcinile chemării lor, care le sunt oferite în funcție de circumstanțele lor.

Sarcinile TMSB diferă de la 6 la 24 de luni și pot varia de la slujirea timp de câteva zile pe săptămână la slujirea cu timp deplin. Există ocazii de slujire în cadrul comunității, precum și în cadrul căminului. Sarcinile posibile în programul TMSB includ cercetări cu privire la istoria familie, tehnologia informației, asistenți la biroul misiunii, lucrători la magazia episcopului și altele.

Sprijinul familiei și al preoției

Părinții, conducătorii preoției și membrii Bisericii îi pot ajuta pe viitorii TMSB să se pregătească să slujească în misiuni.

Familia surorii Eliza Joy Young a fost un sprijin puternic pentru

ea, conducând-o cu mașina la birourile Bisericii din Sydney, Australia, și apoi înapoi.

Vârstnicul Michael Hillam, care lucrează la Centrul de distribuție Hong Kong, a spus: „Învățătorii de la seminarul meu de dis-de-diminează și conducătorii Tinerilor Băieți m-au ajutat să mă pregătesc”.

Sacrificiul aduce binecuvântări

Sora Young și-a sacrificat zilele libere de la serviciul cu jumătate de normă pentru a fi misionară în slujba Bisericii. Ea a spus: „Mă simt mai aproape de Tatăl Ceresc știind că Îl ajut”.

Pe lângă binecuvântările spirituale, o misiune în slujba Bisericii oferă tinerilor misionari ocazii sociale și profesionale valoroase. „Misiunea mea mi-a arătat că pot să am o slujbă la care nu am nevoie de asistență specială”, a spus sora Young. (Ea avusese înainte doar slujbe care necesitau asistență specială.)

Cu toate că nu toți tinerii adulți care ar vrea să slujească pot să o facă, se fac mari eforturi pentru a ajuta pe fiecare tânăr adult demn. Tinerii băieți și tinerele fete care doresc să slujească în acest fel pot vorbi cu episcopul lor sau cu președintele de ramură, care poate găsi ocazii potrivite pentru ei.

Citiți mai mult la news.lds.org căutând „tineri misionari în slujba Bisericii”. ■

Conducătoarele Tinerelor Fete și ale Societății de Alinare vizitează zona Asia

Brenda Frandsen, specialist media, zona Asia

Cu contribuția lui David O. Heaps, Paul Stevens și Linda Rae Pond Smith

Timp de nouă zile, în noiembrie 2012, Mary N. Cook, prima consilieră în președinția generală a Tinerelor Fete și Linda S. Reeves, a doua consilieră în președinția generală a Societății de Alinare, le-au instruit și inspirat pe surorile tinere și mai în vârstă din zona Asia.

Vizita a coincis cu anunțul privind revizuirea programei de învățământ pentru tineri, *Vino și urmează-Mă*, care va începe să fie folosită din ianuarie 2013. Noua programă are drept scop să-i ajute pe învățători să asigure un mod de predare mai asemănător cu cel al Salvatorului și să dezvolte o legătură mai strânsă cu membrii clasei.

După vizita surorii Cook și a surorii Reeves în zona Asia, mulți tineri asiatici și părinții lor au considerat că, acum, ei sunt mai motivați să devină

puri, să-și restabilească prioritățile și să devină exemple pentru comunitățile lor locale.

În Hong Kong, sora Reeves a promis tinerilor: „Dacă rămâneți curați în viața voastră, puteți sta cu încredere în fața oricui!”.

Inspirată de cuvintele dâșii, Tang Kak Kei, în vârstă de 12 ani, a spus după întâlnire: „Știu că trebuie să citesc din Cartea lui Mormon în fiecare zi. Să învăț să mă pocăiesc și să trăiesc în neprihănire este ceea ce broșura *Pentru întărirea tineretului* m-a învățat să fac, astfel încât lumina lui Hristos și adevărata fericire să poată radia prin mine”.

În India, sora Cook s-a întâlnit cu membri în noua casă de întruniri din districtul Chennai, India, și cu membri din noul țăruș din Hyderabad, India, și i-a sfătuit pe tinerii adulți să se pregătească pentru viitor. „Pregătiți-vă din punct de vedere educațional” i-a îndemnat dânsa, „cu abilități care să vă ajute să clădiți împărăția. Concentrați-vă asupra familiei și asupra a ceea ce puteți face pentru a-i binecuvânta pe membrii familiei voastre și asupra pregătirii voastre spirituale astfel încât să fiți demni de acele îndemnuri spirituale și să știți încotro să mergeți și ceea ce să faceți.”

În Indonezia, sora Reeves a participat la prima conferință de țăruș a noului țăruș Surakarta, Indonezia. „Am simțit spiritele lor umile și pline de dragoste. Ce membri credincioși!”, a spus dânsa.

Apoi, sora Reeves a vizitat Malaezia, unde a discutat cu un grup de surori de la Societatea de Alinare despre cele mai urgente probleme ale Societății de Alinare ca organizație în Malaezia și despre modul în care Biserica poate asigura îndrumare și inspirație.

În Taiwan, sora Reeves a vorbit despre tăria și dedicarea membrilor locali. „Suntem foarte fericite să aflăm despre viețile lor credincioase și vizitele făcute cu regularitate la templu... Membrii sunt exemple de dragoste pentru prietenii și vecinii lor”, a spus dânsa. ■

***În Taiwan,
Mary N. Cook și
Linda S. Reeves
s-au întâlnit
cu autoritățile
zonei, conducătorii preoției
și membrii din
Taiwan.***

FOTOGRAFIE DE YANG CHIEH-WEN

Tineri din lumea întregă arată cum stau în locuri sfinte.

Cereri de fotografii ale tinerilor

Anul acesta, tema comună este „Stați în locuri sfinte și nu vă clintiți” (D&L 87:8). Dragi tineri băieți și tinere fete, revista *Liahona* caută fotografii cu voi stând în locuri sfinte. Fotografiile trebuie să vă înfățișeze petrecând timpul cu familia, slujind, făcând muncă misionară, creând obiecte de artă, studiind Evanghelia, explorând natura și altele! Cum să înaintați fotografiile voastre:

- rugați pe cineva să vă facă o fotografie stând într-un loc sfânt;
- transmiteți fotografia cu o rezoluție înaltă prin e-mail la liahona@ldschurch.org;
- adăugați un mesaj arătând de ce acesta este un loc sfânt pentru voi;
- în e-mail-ul vostru includeți numele vostru întreg, data nașterii, numele episcopiei și al țării (sau ramura și districtul) și o adresă de e-mail a părinților voștri.

Fotografiile tinerilor din lumea întregă vor fi publicate într-un număr viitor al revistei.

Un apostol vizitează Maroc

În decembrie 2012, după crearea țării cu numărul 3000 în Sierra Leone, în vestul Africii, vârstnicul Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli,

a făcut o vizită specială unei mici și îndepărtate ramuri a Bisericii din Rabat, Maroc.

Într-o adunare specială de devoțiune, dintr-o duminică seară, vârstnicul Holland a împărțit dragostea pe care conducătorii Bisericii o au pentru fiecare membru al Bisericii din toată lumea, indiferent care ar fi numărul membrilor din acel loc și oricât de departe ar fi acest loc.

„Nu sunteți uitați și dumneavoastră faceți parte dintr-o minunată lucrare când Domnul stabilește și grăbește adunarea lui Israel în această mare dispensație din urmă”, a spus dânsul.

Dedicarea templului Tegucigalpa, Honduras

Duminică, 17 martie 2013, după o celebrare culturală și desfășurarea casei deschise timp de trei săptămâni, templul Tegucigalpa, Hondura, a fost dedicat în trei sesiuni, care au fost transmise tuturor unităților Bisericii din Honduras și Nicaragua.

Membrii din Honduras, care în mod obișnuit călătoreau câteva ore la templul din orașul Guatemala, Guatemala, s-au bucurat să vadă primul templu dedicat din țară. Templul a fost anunțat prima dată de Prima Președinție la 9 iunie 2006, iar lucrările au început pe amplasamentul actual la 12 septembrie 2009.

Președintele Monson vizitează Germania

La sfârșitul anului 2012, președintele Thomas S. Monson a călătorit în Germania pentru a se întâlni cu membrii Bisericii în Hamburg, Berlin, München și Frankfurt, Germania, și pentru a-i îndemna să-L urmeze pe Isus Hristos.

„El ne-a învățat iertarea, iertând”, a spus dânsul membrilor din Frankfurt. „El ne-a învățat compasiunea, fiind milostiv. El ne-a învățat devotamentul, jertfindu-se El însuși.”

Duhul Sfânt mă învață

De când familia mea s-a alăturat Bisericii, am văzut puterea care vine din citirea revistei *Liahona*. Prin intermediul cuvintelor profunde din revistă am fost inspirat să slujesc în misiune. În revistă sunt discutate multe subiecte, dar ce este important pentru mine este că Duhul Sfânt mă învață de fiecare dată când o citesc. Într-adevăr, noi vom fi liberi – chiar pe “teritoriul inamic” (vezi Boyd K. Packer, „Cum să supraviețuiești pe teritoriul inamic”, *Liahona*, oct. 2012, p. 24) – când studiem, citim și punem în practică principiile învățate. Salvatorul trăiește, preoția este pe pământ și Dumnezeu este în cer.

Newton T. Senyange, Uganda

Corecturi

Liahona din octombrie 2012 a menționat incorect proveniența fotografiilor din povestea „Organizarea primului țărșu din India”, de la p. 76–77. Fotografiile au fost făcute de sora Gladys Wigg. Ne cerem scuze pentru greșeală.

În *Liahona* din decembrie 2012, familia Vigil despre care s-a discutat în articolul „Transformări sacre”, de la p. 36, a fost botezată în iulie 2010, nu în iunie 2011. De asemenea, Andreea Vigil s-a născut în iulie, nu august, 2012.

În *Învățăturile ale profeților Bisericii: Lorenzo Snow*, fotografia de la p. 2 a fost greșit intitulată. Este o fotografie a fiului președintelui Snow, Oliver Goddard Snow. De asemenea, în legenda ilustrației de la p. 28, numele lui Brigham Young Jr. și Francios M. Lyman trebuie să fie inversate.

SĂ BEM DIN FÂNTÂNĂ

Aaron L. West

Editor, Servicii privind publicațiile Bisericii

Când vorbim despre frumusețea templelor, menționăm turla, ferestre și muralii. Vorbim cu reverență despre bazine pentru botez, camere pentru înzestrare, camere pentru pecetuire și camere celestiale.

Dar atunci când un profet dedică un templu al Domnului, el dedică întreaga clădire, nu doar părțile frumoase pe care le observă toată lumea. În rugăciunea de dedicare a Templului Kansas City, Missouri, președintele Thomas S. Monson a spus: „Dedicăm pământul pe care este construit acest templu. Dedicăm fiecare parte din această frumoasă structură, de la temelie nevăzută până la statuia maiestuoasă a lui Moroni de pe cel mai înalt punct al său”¹. Când președintele Joseph Fielding Smith a rostit rugăciunea de dedicare pentru Templul Ogden, Utah, el a dedicat „fundația, pereții, tavanele, turnul și toate părțile clădirii” și s-a rugat pentru protecția „tuturor părților mecanice, sistemului electric și dependențelor, sistemului de ventilație și lifturilor și pentru toate lucrurile care aparțineau clădirii”².

Sunt recunoscător că Domnul îmi inspiră pe profeții săi să dedice fiecare parte din templu. Deși balamaua unei uși sau un corp de iluminat are un scop mai mic decât un altar dintr-o

Isus Hristos este fântâna cu apă vie.

cameră de pecetuire, astfel de obiecte de o importanță mai mică contribuie la scopul final de exaltare al templului.

Unul dintre aceste obiecte mai ne semnificative m-a ajutat să învăț o lecție trainică. Într-o zi, eram în Templul Salt Lake, pregătindu-mă să părăsesc vestiarul după ce participasem la o rânduială pentru cei morți. Observând o cișmea, mi-am dat seama că-mi era sete, deci m-am aplecat să beau o gură de apă. Mi-a venit în gând un mesaj:

Bei această apă în templu, dar oare bei cu adevărat apa vie care este disponibilă aici?

Nu a fost o condamnare izbitoare, doar o muștrare blândă și o întrebare care mi-a străpuns sufletul.

Răspunsul meu la acea întrebare a fost nu. Nu beam cu adevărat din apa vie a templului. A trebuit să recunosc că mintea mea hoinărise mai devreme, în timp ce primeam rânduielele pentru cei morți. Deși făcusem o lucrare bună pentru oamenii care aveau nevoie de ajutorul meu, nu îmi permiseseam să primesc tot ajutorul de care aveam nevoie.

Acum, de câte ori merg la templu, caut o cișmea și mă opresc să beau din ea. Îmi pun întrebarea cât de mult beau din fântâna apei vii. Răspunsul meu: încă nu destul de mult. Dar setea mea crește. ■

NOTE

1. Thomas S. Monson, în „Kansas City Missouri Temple: ‘Beacon of Divine Light’ an Offering of Hands and Hearts”, *Church News*, 12 mai 2012, ldschurchnews.com.
2. Joseph Fielding Smith, în „Ogden Temple Dedicatory Prayer”, *Ensign*, mart. 1972, p. 12.

DECLARAȚIA OFICIALĂ

ILUSTRĂȚIE DE ROBERT T. BARRETT

WILFORD WOODRUFF

Wilford Woodruff a slujit într-o misiune în Marea Britanie în preajma anilor 1840. Datorită slujirii sale, mai mult de 1.000 de oameni au fost **botezați**. Wilford Woodruff a slujit mai târziu în calitate de președinte al **Templului St. George Utah**. În calitate de președinte al Bisericii, a făcut mari eforturi ca **Utah** să devină un stat. El a primit, de asemenea, revelația și a emis **Declarația oficială 1** în care sfinții erau instruiți să pună capăt practicii poligamiei.

Actorii interpretează scene din viața lui Isus Hristos pentru materiale video online care se găsesc la biblevideos.lds.org; mai multe scene din ultima săptămână a vieții Salvatorului sunt prezentate în articolul de la p. 26. În „Misiunea și slujirea lui Isus Hristos” (p. 18), vârstnicul Russell M. Nelson ne învață despre patru aspecte ale slujirii Salvatorului pe care putem să le luăm ca model în viețile noastre.